

Unió Belső Politikák Főigazgatósága

B. Tematikus Főosztály: Strukturális és Kohéziós Politikák

KÉRDÉSEK, AMELYEKBE A PARLAMENT VÁLTOZÁST HOZOTT A STRUKTURÁLIS ÉS KOHÉZIÓS POLITIKÁK TERÉN

FELJEGYZÉS

Tartalom:

Ez a feljegyzés azokról a témákról ad tájékoztatást, amelyekben az Európai Parlament fontos szerepet játszott a jelenlegi, 2004-től kezdődő jogalkotási ciklusban. A feljegyzés a bizottságok munkája szerint épül fel, és a közlekedés, a regionális fejlesztés, a mezőgazdaság, a halászat, valamint a kultúra és oktatás területeit öleli fel.

IP/B/COMM/NT/2009_01

03/02/2009

PE 408.967

HU

Ez a feljegyzés az Európai Parlament Uniós Belső Politikák Főigazgatóságának és Uniós Külső Politikák Főigazgatóságának főigazgatói felkérésére készült.

A dokumentumot angol nyelven tették közzé.

Koordináció: Gonçalo MACEDO

Szerzők: Jacqueline BROWN (Regionális politika)
Nils DANKLEFSEN (Közlekedés)
Jesús IBORRA MARTÍN (Halászat)
Constanze ITZEL (Kultúra)
Ivana Katsarova (Regionális politika)
Albert MASSOT MARTI (Mezőgazdaság)

Strukturális és Kohéziós Politikai Igazgatóság
Európai Parlament
E-mail: poldep-cohesion@europarl.europa.eu

A feljegyzés elérhető az Interneten az alábbi címen:

<http://www.europarl.europa.eu/studies>

A kézirat 2009 januárjában készült.

Brüsszel, Európai Parlament, 2009.

Az ebben a dokumentumban megfogalmazott véleményekért a szerző tartozik kizárólagos felelősséggel, és azok nem feltétlenül tükrözik az Európai Parlament hivatalos álláspontját.

A dokumentum nem üzleti célú sokszorosítása és fordítása a forrás megadása és a kiadó előzetes értesítése mellett megengedett, és annak egy példányát meg kell küldeni a kiadónak.

TARTALOMJEGYZÉK

1.	BEVEZETÉS	9
2.	ÖSSZEFOGLALÁS	9
2.1.	Közlekedéspolitika	9
2.2.	Regionális politika	11
2.3.	Mezőgazdaság	14
2.4.	Halászat	16
2.5.	Kultúra	18
3.	KÖZLEKEDÉSPOLITIKA	23
3.1.	A légi viteldíjak fokozottabb átláthatósága	23
3.2.	Közúti közlekedésbiztonság: A gyalogosok és a kerékpárosok védelmének javítása	23
3.3.	Közúti közlekedésbiztonság: A régebbi tehergépjárművek utólagos felszerelése holtterfigyelő tükrökkel	24
3.4.	Közúti közlekedés: A környezeti költségek internalizálása	25
3.5.	Az Európai Parlament alakítja a tömegközlekedés jogi keretét	26
3.6.	Légi közlekedés: A csökkent mozgásképességű utasok jogai	27
3.7.	Az Európai Parlament követelte a nem biztonságos légitársaságok egész EU-ra érvényes feketelistájának bevezetését	28
3.8.	A kikötőkre vonatkozó jogszabálycsomag: Elutasítás második alkalommal is	28
3.9.	Vasúti csomag: Az utasok megerősített jogai	29
3.10.	Nagyobb verseny a vasút fellendítése érdekében	30
3.11.	Az EU-ban nyújtott idegenforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó harmonizált minőségi normák felé	31
3.12.	Az Európai Parlament sürgeti a Tanácsot a harmadik tengerészeti biztonsági csomag elfogadására	32
4.	REGIONÁLIS POLITIKA	35
4.1.	Bevezetés: A Regionális Fejlesztési Bizottság szerepe	35

4.2.	Regionális szolidaritási támogatás: Az Európai Parlament jóváhagyja a regionális fejlesztésre irányuló 308 milliárd EUR-t	35
4.3.	Uniós finanszírozás a lakhatás javítására	36
4.4.	Uniós szolidaritás: A terrorcselekmények és a közegészségügyi veszélyek elleni küzdelem céljából rendelkezésre álló pénzeszegek	37
4.5.	Az északír békefolyamat támogatása	38
4.6.	Az önkéntesség növeli az uniós polgárok szerepvállalását	38
4.7.	Az európai parlamenti képviselők kifogásolják az indokolatlan vállalatáthelyezéseket	39
4.8.	A EU szigeti régiókban működő uniós vállalatok támogatása az üzemanyag- és energiaköltségek tekintetében	39
4.9.	A regionális fejlődés egyenlőtlenségeinek csökkentése	40
4.10.	A Regionális Fejlesztési Bizottság ellenőrzi az EU regionális kiadásait	40
4.11.	Az EU innovációs kapacitásának kiépítése	41
4.12.	További szakirodalom	41
5.	MEZŐGAZDASÁG	43
5.1.	Az új KAP: Az állapotfelmérés	43
5.2.	Milyen jövő vár a fiatal mezőgazdasági termelőkre a KAP folyamatban lévő reformja keretében?	44
5.3.	A KAP és a globális élelmezésbiztonság	45
5.4.	Kockázat- és válságkezelés a mezőgazdaságban	45
5.5.	Természeti csapások, tüzek, árvizek és aszályok: mezőgazdasági szempontok	46
5.6.	A mezőgazdaság helyzete és kilátásai a hegyvidéki térségekben	47
5.7.	Új állat-egészségügyi stratégia az Európai Unió számára	48
5.8.	Állatvédelem és állatjólét	48
5.9.	A nem élelmiszer célú növénytermesztés támogatása	49
5.10.	Biotechnológia: Európa mezőgazdasága előtt álló kilátások és kihívások	49
6.	HALÁSZAT	51
6.1.	A halászati ágazat válsága	51
6.2.	A földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedések	55
6.3.	A halállomány helyreállítására és kezelésére vonatkozó tervek	56

6.4.	A fenntarthatóság megvalósítása az EU halászatában a legnagyobb fenntartható hozamon (MSY) keresztül	60
6.5.	A nemkívánatos járulékos fogások csökkentésére és a halállomány visszaengedésének megszüntetésére irányuló politika az európai halászatban	62
6.6.	A halászati jogokon alapuló irányítás a halászatban	63
6.7.	A jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan (IUU) halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer	64
6.8.	A halászati termékek ökocímkézési rendszerére irányuló közösségi megközelítésről folytatott vita elindítása	65
6.9.	A nyílt tengeri ökoszisztémáknak a fenékhalászati eszközök káros hatásával szembeni védelme	66
6.10.	Az akvakultúrára vonatkozó statisztikák benyújtása a tagállamok részéről	66
7.	KULTÚRA, OKTATÁS ÉS KÉPZÉS, MÉDIA, NYELVEK, IFJÚSÁG, SPORT ÉS KOMMUNIKÁCIÓ	69
7.1.	Kultúra	69
	7.1.1. A kulturális ágazat munkahely-teremtési és növekedési potenciálja	69
	7.1.2. Európa közös örökségének megismertetése az emberekkel	70
	7.1.3. Kultúrák közötti párbeszéd	71
7.2.	Oktatás és képzés	71
	7.2.1. A mobilitás és az európai együttműködés elősegítése	71
	7.2.2. Oktatás és versenyképesség	72
7.3.	Média	73
	7.3.1. Az európai televíziós szabályok reformja	73
	7.3.2. Az európai média sokszínűségének védelme	74
	7.3.3. Az európai filmművészet előmozdítása	75
7.4.	Nyelvek	75
	7.4.1. A többnyelvűség és a nyelvi sokszínűség erősítése	75
	7.4.2. Az Európai Parlament megtestesíti a többnyelvűséget	76
7.5.	Ifjúság	77
	7.5.1. Az Európai Parlament támogatja a cselekvő fiatalokat	77
7.6.	Sport	77

7.6.1. Az EU sportpolitikája felé: Televíziós jogokkal, a játékosok edzésével, a doppinggal és a rasszizmussal foglalkozó európai parlamenti képviselők	77
7.7. Európa és polgárai	79
7.7.1. Európa közvetítése a polgárai felé és az aktív polgárság támogatása	79

RÖVIDÍTÉSEK ÉS BETŰSZAVAK JEGYZÉKE

- AGRI** Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság
- ALDE** Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport
- BAS** Fékrásegítő rendszerek
- KAP** Közös agrárpolitika
- KHP** Közös halászati politika
- KPSZ** Közös piacszervezés
- RB** Régiók Bizottsága
- CULT** Kulturális és Oktatási Bizottság
- EGSZB** Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
- ECTS** Európai Kreditátszámítási Rendszer
- EFF** Európai Halászati Alap
- EPP-ED** Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja
- EUSF** Az Európai Unió Szolidaritási Alapja
- FAO** Az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete
- FPS** Elülső védelmi rendszerek
- GDP** Bruttó hazai termék
- MÁHB** Mediterrán Általános Halászati Bizottság
- GM** Géntechnológiával módosított
- Verts/ALE** Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja
- GUE/NGL** Az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja
- ICCAT** Az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság
- IFI** Írországi Nemzetközi Alap
- IND/DEM** Függetlenség/Demokrácia Képviselőcsoport

- IUU** Jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan
- MSY** Legnagyobb fenntartható hozam
- PECH** Halászati Bizottság
- PES** Szocialista Képviselőcsoport
- RBM** Halászati jogokon alapuló irányítás
- REGI** Regionális Fejlesztési Bizottság
- RFO** Regionális halászati szervezet
- TAC** Teljes kifogható mennyiség
- TRAN** Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság
- UEN** A Nemzetek Európájáért Unió Képviselőcsoportja
- WTO** Kereskedelmi Világszervezet

1. BEVEZETÉS

A feljegyzés célja általános betekintést nyújtani azokba a témákba, amelyeknek az Európai Parlament különös jelentőséget tulajdonított az elmúlt években a strukturális és kohéziós politikák terén. Pontosabban megfogalmazva a feljegyzés ismerteti, hogy a Parlament – a rendelkezésére álló hatáskörökkel élve – miként járult hozzá e témák formálásához a jelenlegi jogalkotási ciklusban, 2004-től kezdve a feljegyzés megszövegezésének kezdetéig (2009 januárjáig).

A feljegyzés öt részből áll, az egyes részek egy-egy parlamenti bizottság jelenlegi hatásköréhez rendelhetők (közlekedés és idegenforgalom, regionális fejlesztés, mezőgazdaság és vidékfejlesztés, halászat, valamint kultúra és oktatás). Ezek az átfogó területek részletesebb témákra bontva szerepelnek a szövegben.

A bizottságok felkérésére a Strukturális és Kohéziós Politikák Tematikus Főosztálya több tanulmányt és feljegyzést készített ezekről a témákról.

Annak érdekében, hogy az olvasó könnyebben tudja használni a feljegyzést, mind az öt átfogó területet röviden ismertetjük az összefoglalásban. Ezeket az összefoglalókat azután különálló fejezetekben fejtjük is.

2. ÖSSZEFOGLALÁS

2.1. Közlekedéspolitika

A légi viteldíjak átláthatósága

Sok fogyasztóval előfordult már, hogy engedett a látszólag nagyon olcsó repülőjegyek „csábító ajánlatának”, amelyek a foglalási folyamat végére – az adók és egyéb illetékek felszámítása után – drágábbnak bizonyultak. A Parlament sikeresen keresztülvitte, hogy a fogyasztókat jobban védjék az ilyen gyakorlatokkal szemben, biztosítva, hogy a véglegesen fizetendő árat mindig jelezzék, ahogy azt a 2008 októberében hatályba lépett uniós rendelkezések is meghatározzák.

Közúti közlekedésbiztonság: A gyalogosok és a kerékpárosok védelmének javítása

Az első olvasatban elfogadott új rendelet célja a közúti közlekedésbiztonság javítása fékrásegítő rendszerekkel és az úgynevezett „gallytörő rácsokra” vonatkozó biztonsági kritériumok bevezetésével. A Parlament, amelynek előadója Francesco Ferrari (ALDE, IT) volt, sikeresen keresztülvitte az új követelményeknek a Bizottság eredeti javaslatához képest történő gyorsabb bevezetését.

Közúti közlekedésbiztonság: A régebbi tehergépjárművek utólagos felszerelése holtterfigyelő tükrökkel

Az Európai Parlamentnek sikerült elérnie, hogy a 2007. július 11-i 2007/38/EK irányelv alapján – amelynek előadója Paolo Costa (ALDE, IT) volt – gyorsabban szereljék fel a régi tehergépjárműveket holtterfigyelő tükrökkel, annak érdekében, hogy csökkentsék a holtterek által okozott halálos sérülések számát.

Közúti közlekedés: A környezeti költségek internalizálása

A Parlament által az euomatricáról szóló irányelvről (a 2006. május 17-i 2006/38/EK irányelv) folytatott tárgyalások során gyakorolt nyomásnak köszönhetően 2008 júliusában az Európai Bizottság javaslatot terjesztett elő a közúti szállítás környezeti költségeivel kapcsolatos problémák kezelésére. Az Európai Parlament előadója Corien Wortmann-Kool (EPP-ED, NL) volt. Ezt az új javaslatot, valamint a külső költségek ehhez kapcsolódó számítási modelljét – amelyet a Bizottságnak szintén be kellett mutatnia – széles körben az EU egyik legfontosabb közlekedéspolitikai ügyének tekintik, amellyel az elkövetkező években foglalkozni kell.

Az Európai Parlament formálja a tömegközlekedés jogi keretét

Az Európai Parlament jelentősen módosította a Bizottság javaslatát¹, és védelmébe vette a helyi és regionális szint számára biztosítandó rugalmasságot a tömegközlekedés szervezését illetően. Nagyobb hangsúlyt helyezett a szubszidiaritás elvére és a döntési szabadságra, előnyben részesítve azt, hogy helyi szinten az illetékes hatóságok közvetlenül ítélik oda vagy maguk nyújtsák a közlekedési szolgáltatásokat, ily módon lazítva a kötelező közbeszerzési követelményeken. Az Európai Parlament – amelynek előadója Erik Meijer (GUE/NGL, NL) volt – így döntően befolyásolta a végleges rendeletet.

Légi közlekedés: A csökkent mozgásképességű utasok jogai

A jogalkotási eljárás során a Parlament ragaszkodott ahhoz és sikeresen érvényesítette azt, hogy a vakok, a csökkent látóképességűek, a siketek, a csökkent hallóképességűek és a mentális fogyatékkal élők is azon személyek csoportjába tartozzanak, akiknek a szóban forgó jogszabály² értelmében segítséget kell nyújtani a repülőtereken. Az Európai Parlament rögzítette, hogy a légi fuvarozóknak és a repülőtereket irányító szervezeteknek képzést kell nyújtaniuk a személyzet számára arra vonatkozóan, hogy miként kell közvetlenül segítséget nyújtani a fogyatékkal élő és csökkent mozgásképességű személyeknek. Emellett úgy döntött, hogy meg kell határozni a fogyatékkal élő és csökkent mozgásképességű személyeknek nyújtandó támogatás minőségi szabványait minden olyan repülőtéren, ahol az éves utasforgalom meghaladja a 150 000 utast. Ez a megközelítés lényegesen szélesebb körű, mint a Bizottság javaslata, amely csak az évente több mint 2 millió utast kezelő repülőterekre vonatkozott. E javaslat előadója Robert Evans (PES, UK) volt.

Az Európai Parlament követelte a nem biztonságos légitársaságok egész EU-ra érvényes feketelistájának bevezetését

Az Európai Parlament sikeresen vitte keresztül a nem biztonságos légitársaságok egész EU-ra érvényes egységes feketelistájának megközelítését a 2111/2005/EK rendelet keretében (2005. december 14.). A Bizottság javaslata eredetileg 25 különböző listát tervezett, tagállamonként egyet. A Parlament nyomására – az előadó Christine De Veyrac (EPP-ED, FR) volt – ez a rendelet is jelentősen erősítette az utasok jogait a tájékoztatás és a kártérítés vonatkozásában.

---

¹ A 2007. október 23-i 1370/2007/EK rendelet.

² A 2006. július 5-i 1107/2006/EK rendelet.

A kikötőkre vonatkozó jogszabálycsomag: Elutasítás második alkalommal is

Az Európai Parlament második alkalommal is elutasította a kikötői szolgáltatásokhoz való piaci hozzáférésről szóló bizottsági javaslatot. A túlnyomó többség úgy érezte, hogy a javaslat az elérni kívánt hatással éppen ellentétes, és bizonytalanságot teremt az EU kikötőinek jövője szempontjából. A javaslatot nemcsak tartalma, hanem amiatt is bírálták, hogy a Bizottság többé-kevésbé ugyanazt a javaslatot nyújtotta be, mint amelyet 2003-ban elutasítottak. A tartalomtól függetlenül a Parlament ezzel az elutasítással azt is hangsúlyozta, hogy társjogalkotóként döntő szereppel bír.

Vasúti csomag: Az utasok megerősített jogai

A vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól és kötelezettségeiről szóló rendelet az eredeti tervek szerint csak a nemzetközi utazások utasaira lett volna alkalmazandó³. Az Európai Parlament – amelynek előadója Dirk Sterckx (ALDE, BE) volt – sikerre vitte az irányelv alkalmazási körének oly módon történő kiterjesztésére irányuló követelést, hogy a belföldi utazások utasai is jogosultak legyenek kártérítésre. Emellett az Európai Parlament elérte, hogy javítsák a csökkent mozgásképességű személyek megkülönböztetésmentes hozzáférésére vonatkozó szabályokat, amelyeket a vasúttársaságok kötelesek érvénybe léptetni.

Nagyobb verseny a vasút fellendítése érdekében

Ahogy az első és második vasúti csomag esetében is, amelyek alapján 2007. január 1-jétől teljesen megnyitották a fuvarozási piacot, beleértve a kabotázst is, az Európai Parlament a harmadik vasúti csomag keretében is ragaszkodott a vasúttársaságok közötti verseny fokozásához, ezúttal a személyszállításra összpontosítva⁴. Az előadó Georg Jarzembowski (EPP-ED) volt. Mindhárom vasúti csomag jogalkotási eljárása során a Parlament sikerrel követelte a vasúti szállítási piacoknak a Tanács által eredetileg tervezettnél gyorsabban történő megnyitását.

Az EU-ban nyújtott idegenforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó harmonizált minőségi normák felé

Ebben a nem jogalkotási jelentésben a Parlament világos és konkrét javaslatokat fogalmazott meg az idegenforgalom következetes és holisztikus politikai megközelítésére uniós szinten. E javaslatok az Európában utazó turisták érdekében foglalkoznak különösen az idegenforgalmi szálláshelyek uniós szintű osztályozásával, valamint egy idegenforgalmi EU minőségi jelölés bevezetésével. Az előadó Paolo Costa (ALDE, IT) volt.

2.2. Regionális politika

Regionális szolidaritási támogatás: Az Európai Parlament jóváhagyja a regionális fejlesztésre irányuló 308 milliárd EUR-t

2006 júliusában az Európai Parlament hozzájárulását adta a strukturális alapok 2007–2013-as időszakra szóló csomagjához, amelyet időnként heves viták után fogadtak el. A strukturális alapok az adott időszakra vonatkozó uniós költségvetésnek mintegy

³ A 2007. október 23-i 1371/2007/EK rendelet.

⁴ A 2007. október 23-i 2007/58/EK irányelvet illetően.

egyharmadát teszik ki. A források mind a 27 tagállam rendelkezésére állnak. Az Európai Parlamentnek jogában áll elfogadni vagy elutasítani a strukturális alapokra vonatkozó általános rendeleteket, és sikeresen vezetett be változtatásokat a környezetvédelemmel és a fenntartható fejlődéssel, a fogyatékkal élők hozzáféréseinek javításával, valamint a helyi szintű konzultációs szabályok megerősítésével kapcsolatban, biztosítva a lehető legszélesebb körű közreműködést a regionális fejlesztésről folytatott vitában.

Uniós finanszírozás a lakhatás javítására

Az Európai Regionális Fejlesztési Alap – amely lehetővé teszi, hogy az új tagállamok uniós támogatást kérjenek bizonyos lakásfelújítási projektekre – ösztönözte az uniós polgárokat megillető tisztességes és megfizethető lakhatást. E támogatás célja elősegíteni az emberek számára az energiamegtakarítást otthonaikban, csökkenteni az energiaszámlákat, ugyanakkor védeni a környezetet. 2007 májusában az Európai Parlament erőteljesen támogatta szavazataival, hogy ezt a rendelkezésre álló keretet 2009-től kiterjesszék a régi tagállamokra is. Az Európai Parlament azért szavazott így, mert égetően szükség van arra, hogy az uniós polgárok valamennyi tagállamban hozzáférjenek a megfelelő lakhatási lehetőségekhez a városi térségekben, amelyek közül sokat a fizikai romlás és a társadalmi kirekesztés hatásai fenyegetnek.

Uniós szolidaritás: A terrorcselekmények és a közegészségügyi veszélyek elleni küzdelem céljából rendelkezésre álló összegek

A Szolidaritási Alap évente akár 1 milliárd eurót is egy tagállam rendelkezésére bocsáthat annak érdekében, hogy segítséget nyújtson számára a felmerülő főbb vészhelyzetek kezelésében. E parlamenti ciklus alatt állásfoglalásokat fogadtak el az Alap alkalmazási körének és rugalmasságának javítására, különös tekintettel a terrorizmus következményeire, a nagy közegészségügyi válságokra és ipari katasztrófákra, valamint az erdőtüzek, árvizek és földrengések hatásaira. Az e mögött meghúzódó szándék nem az, hogy az ember által okozott katasztrófákért felelős személyek kivonhassák magukat a felelősség alól („a szennyező fizet”), hanem hogy lehetővé váljon a gyors humanitárius válaszadás.

Az északír békefolyamat támogatása

Az Európai Parlament a jelenlegi ciklusban következetesen támogatta Észak-Írországot a béke és a megbékélés elérésére irányuló folyamatban. 2008-ban a Parlament az északír európai parlamenti képviselő, Bairbre de Brún (GUE/NGL, UK) jelentése mellett szavazott, amely megerősítette a PEACE-programok által addig elért pozitív eredményeket és bevált gyakorlatokat. Az európai parlamenti képviselők jelenleg azt mérlegelik, hogy a PEACE munkája miként segíthetne más konfliktusrégióknak akár az EU-ban, akár azon kívül. Az Európai Parlament 2006-ban azt is jóváhagyta, hogy továbbra is évi 15 millió EUR uniós támogatást nyújtsanak az Írországi Nemzetközi Alap (IFI) számára, egészen az Alap 2010. évi felszámolásáig.

Az önkéntesség növeli az uniós polgárok szerepvállalását

Az Európai Parlament nemrégiben fogadta el azt a jelentést, amelyben azt a következtetést vontta le, hogy az önkéntesség jó a polgárok, a közösség, a regionális gazdasági fejlődés és a nemzetgazdaság számára. A kutatás megállapította, hogy az EU lakosságából több mint 100 millió ember végez önkéntes munkát. Az önkéntesek nem csak az uniós finanszírozású programok, például az INTERREG és az észak-írországi PEACE-program végrehajtásában nyújtanak segítséget, hanem emellett az önkéntes munka bruttó hazai termékhez történő hozzájárulását néhány országban igen jelentősre becsülik. Az EU által Európa „társadalmi

tőkéjének” támogatása érdekében tett erőfeszítések elősegítik, hogy az EU közvetlen kapcsolatot építhessen ki az EU, valamint annak polgárai és közösségei között. A jelentés felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mérlegeljék a jótékonyági tevékenységek HÉA-mentességének bevezetését.

Az európai parlamenti képviselők kifogásolják az indokolatlan vállalatáthelyezéseket

Az Európai Parlament képviselői 2006 márciusában jelentést fogadtak el, amelyben felszólították az Európai Bizottságot, hogy rójon ki szankciókat a telephelyüket indokolatlanul áthelyező vállalatokra. A szóban forgó vállalatok azok, amelyek – miután az átfogó regionális támogatási csomag részeként uniós támogatást kaptak üzleti tevékenységükhöz – a támogatás megszerzését követő 7 éven belül áthelyezik telephelyüket. Az Európai Parlament fő kifogása e gyakorlattal szemben az volt, hogy az a munkahelyek elvesztésével fenyeget a gazdasági hanyatlás által amúgy is súlyosan érintett régiókban, azaz pontosan azokban a régiókban, amelyeken az uniós szabályok segíteni hivatottak. Az európai parlamenti képviselők támogatták a Bizottsághoz intézett arra irányuló felhívást, hogy követelje meg az olyan vállalatnak nyújtott regionális állami támogatás visszafizetését, amely ezt követően hamarosan a vállalatáthelyezés mellett dönt.

A szigeti régiókban működő uniós vállalatok támogatása az üzemanyag- és energiaköltségek tekintetében

2007 elején az Európai Parlament saját kezdeményezésű jelentést fogadott el, amelyben felkérte az Európai Bizottságot annak kivizsgálására, hogy nyújtható-e állami támogatás az EU szigeti régiói számára, ahol az üzemanyag- és energiaárak hátrányosan érinthetik a helyi ipar versenyképességét. A szigeti régiókra az ingadozó üzemanyagköltségek miatt háruló teher azonosításakor az Európai Parlament rámutatott arra a közvetett hatásra, amit az üzemanyagárak fejtenek ki a szigetek és az EU szárazföldi része közötti nyersanyagszállításra. A jelentés továbbá ajánlotta egy külön igazgatási egység létrehozását a Regionális Politikai Főigazgatóságon belül, amely kifejezetten az EU szigeti régióival foglalkozik.

A regionális fejlődés egyenlőtlenségeinek csökkentése

Az Európai Parlament által 2007 nyarán jóváhagyott jelentés határozott fellépést követelt a legégetőbb fejlődésbeli hiányosságok csökkentésére az EU legszegényebb régióiban. Emellett megfontolt beruházásokra szólított fel az információtechnológiai infrastruktúra és az annak alkalmazásával kapcsolatos oktatás terén. Az Európai Parlament úgy ítéli meg, hogy ebben a küzdelemben kulcsfontosságú elem a tisztviselők kapacitásának kiépítése az új tagállamokban az uniós támogatások „felszívása” érdekében. Az Európai Parlament támogatja a köz- és magánszféra közötti partnerségeket mint a magántőke projektfinanszírozásba való bevonásának egyik módját.

A Regionális Fejlesztési Bizottság ellenőrzi az EU regionális kiadásait

2008 januárjában a REGI meghallgatta Danuta Hübnert, a regionális politikáért felelős európai biztost. A Regionális Fejlesztési Bizottság európai parlamenti képviselőtagjai azzal kapcsolatban kívánták megkérdezni a biztost, hogy kell-e tartani a strukturális alapok pénzeszközeinek az uniós költségvetésből való „eltűnésétől”, miután a Költségvetési Ellenőrző Bizottság európai parlamenti képviselőtagjai elégedetlenségüknek adtak hangot a strukturális alapok kezelésével kapcsolatban néhány tagállamban és régióban. Ezt követte a Számvevőszék nyilatkozata, amely azzal vádolta a Bizottságot, hogy helytelenül térítette

meg a finanszírozást. A biztos állítása szerint tíz tagállamban áll fenn annak a veszélye, hogy hibák vagy szabálytalanságok történtek a kiadásokban, és a biztos arról biztosította a REGI képviselőit, hogy tisztviselői figyelemmel kísérik minden egyes érintett tagállam cselekvési terveit.

Az EU innovációs kapacitásának kiépítése

Az EU innovációs kapacitásának fejlesztése képezte tárgyát az Európai Parlament által 2007 májusában elfogadott saját kezdeményezésű jelentésnek. A jelentés ajánlásai között szerepelt a szélessávú technológiához alacsony költségen vagy ingyenesen való hozzáférés, valamint a regionális tudományos és üzleti érdekelt felek közötti határokon átnyúló együttműködés támogatása. Az ágazatok közötti jobb együttműködés ösztönzésének további eszköze a kutatási és üzleti egységek „klasztereinek” fejlesztésére nyújtott támogatás. A jelentés felszólította a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak egyenlő hozzáférést minden uniós polgár számára az oktatás minden szintjéhez. A jelentés támogatta az információalapú munkához való hozzáférés fokozását, és hangsúlyozta, hogy megfelelő pénzügyi és kockázatkezelési mechanizmusokat kell létrehozni, amelyeket lehetőség szerint az Európai Beruházási Bank/Európai Beruházási Alap meglévő eszközeivel együtt alkalmaznak, mint amilyen a JASPERS, a JEREMIE és a JESSICA.

2.3. Mezőgazdaság

Működésben az új KAP: Az állapotfelmérés

A Parlament politikailag nemkívánatosnak tartja az agrárpiaci szabályozás minden formájának lebontását, mivel a jelenlegi helyzet azt mutatja, hogy az európai és globális tartalékok drámaian alacsony szinten állnak. Ez negatív következményekkel jár a fogyasztók vásárlóerejére és a mezőgazdasági termelők jövedelemszintjére nézve, miközben ösztönzi a spekulációt. A környezeti veszélyek várható növekedése és a jelentős áringadozások fényében a Parlament alapvető fontosságúnak tekinti a további kockázatok megelőzését. A képviselők egyben úgy vélik, hogy alapvető jövedelemgaranciaként a közvetlen kifizetések a jövőben is szükségesek lesznek, nemcsak a piac kudarca esetén, hanem a közjavak mezőgazdasági termelők által biztosított ellátásáért és az EU magas szintű környezetvédelmi, élelmiszerbiztonsági, állatjóléti és szociális normáinak ellentételezéseként is.

Milyen jövő vár a fiatal mezőgazdasági termelőkre?

A jövőben a KAP-nak törekednie kell arra, hogy eltávolítsa a gazdálkodást megkezdeni kívánó fiatalok előtt jelenleg tornyosuló akadályokat, egyik prioritásává téve a generációs váltást. Az Európai Parlament felhívja a figyelmet azokra a folyamatos nehézségekre, amelyek a magas induló költségekből (beleértve az ingatlanok értékesítési árát és bérleti díját), valamint a tárgyi beruházásokból és a humántőke-befektetésekből adódnak, amelyekre a technológiai és logisztikai fejlesztések céljából folyamatosan szükség van.

A KAP és a globális élelmezésbiztonság

Harminc éve reálértéken csökkennek az élelmiszerárak mind Európában, mind világszinten. Ez a tendencia az utóbbi hónapokban megfordult a mezőgazdasági termékek világszintű árának hirtelen és éles emelkedése miatt. Ezek az ármozgások a strukturális és átmenetibb tényezők bonyolult összekapcsolódásának eredményei. Uniós szinten a szakpolitikai kezdeményezéseknek három, egymást kiegészítő intervenciós irányt kell követniük: az élelmiszerár-sokk rövid és középtávú hatásainak kezelésére és mérséklésére irányuló

intézkedések; olyan intézkedések, amelyek hozzájárulnak az áremelkedés szegény népekre gyakorolt hatásának kezelésére irányuló globális erőfeszítésekhez; és végül, de nem utolsósorban olyan intézkedések, amelyek javítják a mezőgazdasági ellátást, és hosszabb távon biztosítják az élelmezésbiztonságot. A KAP határozott kiigazításokat tehetne annak érdekében, hogy közvetlen választ adjon a szélsőségesen magas árakra.

Kockázat- és válságkezelés a mezőgazdaságban

A Parlament úgy véli, hogy a mezőgazdaságban a kockázatkezelésnek a közérdeket kell szolgálnia, garantálva az egészséges élelmiszerek és a mezőgazdasági nyersanyagok ellátását a lakosság számára, és megakadályozva a környezet romlását. A Parlament úgy érezte, hogy a Bizottság által mérlegelt három kockázat- és válságkezelési opció (biztosítások, kölcsönös befektetési alapok és a garantált alapjövedelem) valójában nem kockázatcsökkentő megelőző intézkedéseknek felelnek meg, hanem a kár esetén nyújtandó kompenzációra irányuló finanszírozási modelleknek.

Természeti csapások, tüzek, árvizek és aszályok

A Parlament úgy véli, hogy a vidékfejlesztési politika hasznos szerepet játszhat a természeti csapások megelőzésében. Hangsúlyozza, hogy a vidékfejlesztési források drasztikus csökkentése megakadályozta a természeti csapások által okozott károk megelőzésére irányuló cselekvési tervek kidolgozását. A Parlament ugyanakkor ajánlja, hogy a nemzeti és regionális vidékfejlesztési tervek biztosítsanak elsőbbséget az olyan intézkedéseknek, amelyek a természeti csapások kiváltó okaira irányulnak (többek között az erózió elleni küzdelem, a megfelelő fajok újbóli betelepítése az erdős területekre, a tűzvédelmi zónák fenntartása, vízügyi projektek, az erdős területek gondozása, valamint vízmegőrzési és agrár-környezetvédelmi intézkedések). Ezen irányvonal mentén a Parlament sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa az erdők gyúlékonyságának csökkentésére irányuló intézkedéseket, például az erdészeti tevékenységek nyereségességének előmozdításával és a fenntartható erdőgazdálkodás ösztönzésével, valamint a megmaradó erdei biomassa megújuló energiaforrásként való felhasználásával.

A mezőgazdaság helyzete és kilátásai a hegyvidéki térségekben

Az EU népességének mintegy 19%-a hegyvidéki térségekben él és dolgozik. A hegyvidéki térségek több funkciót betöltő élőhelyeknek tekinthetők. Ilyenként a hegyvidéki térségek számos természeti sajátossággal rendelkeznek: meredek lejtők, időjárási viszonyok, erózió, szintkülönbségek, nagy magasságok stb. Jelenleg annyi különféle jogi keret van érvényben Európa hegyvidéki térségeit illetően, ahány tagállam. Amire szükség van, az egy ésszerű keretrendszer, amely a lehető legkedvezőbb módon kapcsolja össze a szabályozásokat a támogatással, annak érdekében, hogy segítse Európa hegyvidéki térségeit a fenntartható és előretekintő versenyképesség elérésére irányuló erőfeszítéseikben.

Új állat-egészségügyi stratégia az Európai Unió számára

A Parlament felhívja a figyelmet arra, hogy a közös állat-egészségügyi politika az EU egyik leginkább integrált szakpolitikája, amelynek finanszírozását legnagyobb mértékben a közösségi költségvetésből kell fedezni, ami ugyanakkor nem mentesíti a tagállamokat és a mezőgazdasági termelőket a pénzügyi felelősség alól. A képviselők bírálták a Bizottságot, amiért nem utalt politikai intézkedéseinek finanszírozási követelményeire.

Állatvédelem és állatjólét

Az Európai Parlament támogatja a szigorúbb állatjóléti szabályokat az EU-ban; ennek megfelelően felszólította a Bizottságot, hogy terjesszen elő terveket az állatvédelmi

címkézésre és az állatvédelem erősítésére a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) keretében. A képviselők támogatják a fókatermékek és egyéb „állatkínzással előállított termékek” EU-ba irányuló behozatali tilalmát is.

A nem élelmiszercélú növénytermesztés támogatása

Az Európai Parlament felszólította a Bizottságot, hogy határozza meg a megújuló erőforrásokat előmozdító stratégiát és cselekvési tervet, annak érdekében, hogy ezzel hozzájáruljon az élelmiszerellátás biztonságának garantálásához és az energiahatékonyság javításához az EU-ban. A Parlament felszólította a Bizottságot, hogy ösztönözze a mezőgazdasági nyersanyagokból történő különleges vegyszerek előállítását, hogy ily módon növelje a gazdaságok jövedelmét, valamint környezetbarát és egészséges termékekkel lássa el a piacot a biológiailag nem lebomló vegyi anyagok helyett. A Parlament rámutatott a mezőgazdasági maradékanyagokban és hulladékokban rejlő lehetőségekre is, amelyekből fűtő- és hűtőanyag, valamint villamos áram állítható elő, gazdaságilag hatékony és ökológiailag is helytálló módszerek alkalmazásával.

Biotechnológia: Európa mezőgazdasága előtt álló kilátások és kihívások

Az Európai Parlament határozottabb fellépést kért a Bizottságtól és a Tanácstól, azonban óvatosságra is intett a géntechnológiával módosított (GM) növényekkel kapcsolatban, és egy világosabb jogi keretet kíván látni ezen a területen. A jogszabályi keretet illetően az Európai Parlament támogatását fejezte ki a jelenlegi megközelítés iránt, amely az elővigyázatosság elvét alkalmazza az új biotechnológiai termékek engedélyezésekor.

2.4. Halászat

A halászati ágazat válsága

A 6. jogalkotási ciklus kezdete óta az Európai Parlament négy jelentésben is foglalkozott a halászati ágazat gazdasági válságával („a halászok pénzügyi támogatási rendszerének reformja”, „part menti halászat”, „a halászati ágazat gazdasági helyzetének javítása” és „a közös piacszervezés végrehajtása”), valamint egy állásfoglalást fogadott el a halászati ágazatnak a növekvő üzemenyagárak miatti válságáról.

A földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedések

Az 5. jogalkotási ciklus végén a Parlament blokkolta ezt a kulcsfontosságú rendeletet. A Parlament és a Bizottság között létrejött kompromisszum megpróbálta a lehető leghamarabb helyreállítani az erőforrások kielégítő helyzetét. A Parlament módosításainak többsége a tonhalfélék halászatára, valamint az engedélyezett halászeszközökhöz és azok jellemzőihez kapcsolódóan a minimális fogási méretre vonatkozott.

A halállomány helyreállítására és kezelésére vonatkozó tervek

A halállomány kezelésére/helyreállítására vonatkozó tervek az erőforrások megőrzésére irányuló politika legfontosabb elemei. A Parlament számos jelentést fogadott el ebben a témában.

A fenntarthatóság megvalósítása az EU halászatában a legnagyobb fenntartható hozamon keresztül

Az Európai Parlament figyelmeztetett arra, hogy a tudósok túlnyomó többsége körében a legnagyobb fenntartható hozam (MSY) hagyományos modelljét kiszorította az az új, haladó megközelítés, amely egészében vizsgálja az ökoszisztémát, és felhívta a figyelmet azokra a nehézségekre, amelyek az MSY modellnek a több fajra kiterjedő halászatra való alkalmazása során merülnek fel. A Parlament sajnálatának adott hangot amiatt, hogy nem elemezték az MSY-konceptió fejlődését és különböző megközelítéseit, valamint hogy a bizottsági közlemény nem megfelelő megoldásokat kínált, és elmaradt az MSY-modell alkalmazásával járó hatások mélyreható elemzése. Az Európai Parlament felszólította a Bizottságot, hogy alakítsa ki az erőforrásokhoz való hozzáférés rendszerét, amelynek során a hangsúlyt a fenntarthatóságra, a halállomány visszaengedésének visszaszorítására, a technikai intézkedések egyszerűsítésére, a megkülönböztetés és a halállományokért folytatott túlzott verseny megszüntetésére kell helyezni, továbbá rugalmasságot kell bevezetni és ösztönözni kell az iparág versenyképességét. Az Európai Parlament azt is hangsúlyozta, hogy a gazdálkodási rendszerben bekövetkezett változásoknak szükségszerűen kompenzációs mechanizmusokat is tartalmazniuk kell, ami a javaslat társadalmi és gazdasági hatásainak értékelésén alapul.

A nemkívánatos járulékos fogások csökkentésére és a halállomány visszaengedésének megszüntetésére irányuló politika az európai halászatban

Az Európai Parlament rámutatott arra, hogy a teljes kifogható mennyiségek (TAC) rendszere a halállomány visszaengedésének egyik fő oka, és hogy intézkedéseket kell elfogadni az olyan, jogszabály szerinti méretű és elkerülhetetlenül kifogott fajok visszaengedésének megakadályozása érdekében, amelyeket azért kell kötelezően visszaengedni, mert nincs rájuk vonatkozó kvóta. A járulékos fogásokat be kell építeni a TAC-ba, és az összes partra rakodott járulékos fogást bele kell számítani a kvótakiosztásokba. Amennyiben a halászati tevékenység során túllépik a járulékos fogásokra meghatározott kvótát, azzal a területlezárást kockáztatják, ahogy az ivadékok kvótájának túllépésekor is javasolják a valós idejű területlezárást. Ezt a kvótát azután fokozatosan csökkenteni kell, hogy további ösztönzőket nyújtsanak a szelektív halászeszközök fejlesztésére.

Halászati jogokon alapuló irányítás a halászatban

Az Európai Parlament felszólította a Bizottságot egy tanulmány elkészítésére a halászati jogokon alapuló irányításnak (RBM) a tagállamokban jelenleg működő rendszeréről, amely értékeli a meglévő irányítási rendszerek hatékonyságát a közös halászati politika (KHP) célkitűzésének elérése szempontjából.

A jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan (IUU) halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozása

Az Európai Parlament hangsúlyozta, hogy létre kell hozni az IUU-halászatot folytató hajók jegyzékét, továbbá a kikötő szerint illetékes állam által ellátott ellenőrzés rendszerét, amely megtiltja a harmadik országok IUU-hajóinak hozzáférését a kikötőkhöz, emellett pedig be kell vezetni az IUU-halak behozatalának tilalmát, amely megköveteli a lobogó szerinti állam részéről annak igazolását, hogy a halat jogszerűen fogták ki; a Parlament felszólított egy közösségi riasztórendszer kialakítására is arra az esetre, amikor IUU-halakat észlelnek, valamint az olyan országokból származó halak behozatalának tilalmára, amelyekről megállapították, hogy azok nem működnek együtt az uniós rendszerrel.

A halászati termékek ökocímkézési rendszerére irányuló közösségi megközelítésről folytatott vita elindítása

Az Európai Parlament felszólította a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy közleményt, amelyben részletezi a halászati termékekre vonatkozó közösségi ökocímkézési rendszer minimumkövetelményeit és iránymutatásait. Hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak támogatnia kell az ökocímkézési rendszert, megállapítva a működési szabályokat, valamint garantálva az akkreditációs és a tanúsító szervek függetlenségét és a címkén szereplő kijelentések hitelességét.

A nyílt tengeri ökoszisztémáknak a fenékhalászati eszközök káros hatásával szembeni védelméről

Az Európai Parlament hangsúlyozta, hogy figyelembe kell venni a nyílt tengereken folytatott mélytengeri halászat irányítására vonatkozóan az Egyesült Nemzetek Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) által elfogadott nemzetközi iránymutatásokat, és megállapította, hogy a különleges halászati engedélyekhez részletes halászati terveket kell mellékelni.

Az akvakultúrára vonatkozó statisztikák benyújtása a tagállamok részéről

Az együttdöntési eljárás keretében az Európai Parlament rámutatott arra, hogy részletes adatokra van szükség a halkeltetők és ivadéknevelő telepek megfelelő nyomon követése és irányítása érdekében, figyelembe véve ezek egyre növekvő jelentőségét az akvakulturális tevékenységek szempontjából. A módosítások az egyértelműség és az egységesség javítására irányultak, és rendelkeztek arról, hogy tájékoztassák és rendszeresen naprakész információkkal lássák el a Parlamentet és a Tanácsot a rendelet alkalmazásáról.

2.5. Kultúra

A kulturális ágazat munkahely-teremtési és növekedési potenciálja

Az Európai Parlament nagy jelentőséget tulajdonít a határokon átnyúló mobilitásnak. A művészek szociális biztonsági jogállásáról szóló 2006. évi jelentésében a Parlament hangsúlyozta, hogy egy szabályozási keretet kell létrehozni a mozgó művészek számára azzal a céllal, hogy kezeljék a felmerülő adóügyi és szociális biztonsághoz kapcsolódó problémákat. A Tanács ezt követően megállapodott egy kultúrára vonatkozó munkatervről, amely magában foglalja a mozgó művészek szabályozási feltételeinek javítására irányuló célkitűzést is.

Európa közös örökségének megismertetése az emberekkel

Az Európai Parlament erősíteni kívánja közös európai örökségünk ismeretét. Ezen örökség védelme az Európai Parlament egyik szívügye. Az európai kulturális programról szóló jelentésében a Parlament felszólította a Bizottságot, hogy tegyen javaslatokat olyan egyedi programokra, amelyek Európa kulturális örökségének megőrzésére irányulnak. Szintén Európa örökségének megóvása állt a mozgóképörökség összegyűjtéséről és megőrzéséről szóló 2005. évi jelentés, valamint az európai építészeti és kulturális örökség helyi szinten történő védelméről szóló 2006. évi jelentés középpontjában. A közös európai örökség áll egy másik nagyon sikeres kezdeményezés, az Európa Kulturális Fővárosa középpontjában is.

Kultúrák közötti párbeszéd

Az egyre sokszínűbb társadalmak és a globalizáció folyamata közelebb hozza egymáshoz a különböző kulturális háttérű és szemléletű embereket. A békés egymás mellett élés a kölcsönös megértésen és az eltérő szemléletmódok tiszteletben tartásán alapul. Mindez erősíthető a nyitott és tiszteleten alapuló cserekapcsolatokkal. A kultúrák közötti párbeszéd egyik fő célja ez a csere.

Az Európai Parlament kiemelten támogatja a kultúrák közötti párbeszédet. A kultúrák közötti párbeszéd a Parlament külkapcsolatainak részévé vált. Emellett a Kultúrák Közötti Párbeszéd Európai Évének keretében 2008-ban a Parlament számos eseményt szervezett és adott otthont ezeknek, többek között vallási vezetők magas szintű találkozóit, vitákat és konferenciákat, egy arab és egy afrikai hetet, valamint egy interkulturális filmfesztivált.

A mobilitás elősegítése az Erasmus-támogatások növelésén keresztül

Az EU egyik legsikeresebb programja az Erasmus diákcseraprogram. 2002-ben a program elérte a „milliomodik Erasmus-hallgató” célt. Mára már 1,5 millió hallgató vett részt a diákcseraprogramban. Jelenleg 31 ország vesz részt a programban, és minden tíz uniós felsőoktatási intézményből kilenc jelenleg része a programnak. 2006-ban az európai parlamenti képviselőknek a Tanáccsal folytatott tárgyalások keretében sikerült növelniük a havi Erasmus-támogatások összegét. 2007. január 1-jétől a támogatás havi 200 euróra nőtt, ami az előző programhoz képest havi 50 EUR növekedést jelent.

Oktatás és versenyképesség

A Parlament az oktatást tekinti az EU versenyképességét biztosító legjobb módszernek. Az Európát versenyképes, tudásalapú társadalommá tenni hivatott lisszaboni célkitűzés megvalósítása érdekében a Parlament az oktatásról mint a lisszaboni folyamat sarokkövéről szóló 2005. évi állásfoglalásában felszólította a tagállamokat, hogy növeljék oktatási beruházásaikat, dolgozzanak ki következetesebb nemzeti oktatáspolitikai intézkedéseket, törekedjenek a tudományos és műszaki tanulmányok előmozdítására, valamint alakítsanak ki integrált stratégiát az egész életen át tartó tanulásra vonatkozóan, amely támogatja a társadalmi integrációt.

Az európai televíziós szabályok reformja

Az Európai Parlament elsőként mutatott rá annak szükségességére, hogy az új technológiai fejlemények miatt modernizálni kell az európai audiovizuális ágazat meglévő szabályozását. Az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló új irányelv immár magában foglalja a nemlineáris szolgáltatásokat is. A tárgyalások során a Parlament mindvégig központi szerepet játszott a reklámokra és a termékmegjelenítésre vonatkozó minőségi és mennyiségi korlátozások szigorításában vagy legalábbis fenntartásában (pl. a kereskedelmi hirdetések felső határa továbbra is 12 perc óránként), valamint a fogyatékkal élők teljes körű hozzáférésnek elősegítésében és a kiskorúak védelmének tényleges javításában a magatartási kódexek kidolgozásán keresztül (pl. az „egészségtelen” élelmiszerek gyermekműsorokban való reklámozásával kapcsolatban).

Az európai média sokszínűségének védelme

Az Európai Parlament úgy véli, hogy a pluralista médiarendszer elengedhetetlen előfeltétele a demokratikus Európának. A médiapluralizmusról szóló állásfoglalásában, amelyet 2008 szeptemberében szavaztak meg, a képviselők sürgették a Bizottságot és a tagállamokat, hogy védelmezzék a médiapluralizmust, továbbá biztosítsák, hogy valamennyi uniós polgár

hozzáférhessen a szabad és sokszínű médiához valamennyi tagállamban, valamint hogy szükség esetén fogalmazzanak meg javításokat.

Ugyanebben a szellemben a Parlament a szintén 2008 szeptemberében elfogadott jelentésben a „közösségi média”, azaz az önkéntesek által vagy nonprofit alapon működtetett médiaorgánumok nagyobb fokú elismerését kérte. Ezeket rendszerint a helyi közösségek irányítják, és azok szintén szerepet játszhatnak az EU által végzett munka ismertségének javításában.

Az európai filmművészet előmozdítása

Az európai filmek forgalmazásának fellendítése érdekében az Európai Parlament 2007-ben létrehozta a LUX elnevezésű filmdíjat. Az évente kiosztott díjjal azokat a filmeket jutalmazza, amelyek az aktuális társadalmi kérdésekkel foglalkoznak vagy az európai kultúrát világítják meg. A díj keretében a díjnyertes filmről 23 feliratos másolatot készítenek valamennyi közösségi nyelven, valamint a nagyothalló személyek számára is készül egy változat. Az első díjnyertes film a német-török rendező, Fatih Akin „A másik oldalon” (*Auf der anderen Seite*) című alkotása lett.

2006-ban az Európai Parlament és a Tanács megállapodott a „MEDIA 2007” program elindításáról, amely megkönnyíti a filmkészítők hozzáférését a finanszírozáshoz, valamint segíti az európai audiovizuális alkotások forgalmazását világszerte. A program sikerét jelzi az idei cannes-i filmfesztivál, ahol négy MEDIA-finanszírozású filmet tüntettek ki.

Az Európai Parlament elősegíti és megtestesíti a többnyelvűséget

Az Európai Parlament többnyelvűség iránti elkötelezettsége egyedülálló: az intézmény az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvén működik. Minden uniós polgárnak joga van anyaországának egyik hivatalos nyelvén kérelmet vagy petíciót intézni az Európai Parlamenthez, és ezen a nyelven arra választ kapni. Emellett az Európai Parlament minden képviselőjének jogában áll saját hivatalos nyelvén felszólalnia vagy a felszólalást meghallgatnia. A 2004. és a 2007. évi bővítéssel az uniós intézmények hivatalos nyelveinek száma 23 nyelvvél több mint a kétszerezésre nőtt. Ez hatalmas kihívást jelentett a tolmácsolási és fordítási szolgáltatások irányítása és szervezése szempontjából.

Az Európai Parlament támogatja a cselekvő fiatalokat

2008 áprilisában a Károly-díj szervezői és az Európai Parlament közösen létrehozták az új európai Ifjúsági Károly-díjat, amely a fiatalok európai integrációs folyamatban való közreműködését ismeri el. A díj 2000–5000 EUR finanszírozást biztosít olyan meglévő projektek számára, amelyek az európai identitás és együttműködés közös szellemét erősítik. Az első Ifjúsági Károly-díjat a „Diákok Határok Nélkül” elnevezésű magyar ifjúsági projektnek ítélték oda az április 29-én Aachenben szervezett esten. Évente több mint száz román, szlovák, magyar, ukrán és más országokból érkező diák gyűlik össze, hogy részt vegyenek az európai témákról tartott vezetői munkaértekezleteken. A második és harmadik díjat az Egyesült Királyság, illetve Görögország kapta.

Televíziós jogokkal, a játékosok edzésével, a doppinggal és a rasszizmussal foglalkozó európai parlamenti képviselők

A doppingra vonatkozó szabályok szigorítása, az egyes országokból származó labdarugókra vonatkozó kvóták eltörlése és a sorsjátékokból származó haszon igazságos elosztása szerepelt az Európai Parlament azon javaslatai között, amelyeket a Bizottság sportról szóló fehér könyvről készített és 2008 májusában nagy többséggel elfogadott jelentésében foglalmazott meg. A jelentés felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő világosabb

iránymutatásokat az uniós szabályok sportra való alkalmazására vonatkozóan. A Parlament aggodalmának is hangot adott a szerencsejáték-piac deregulációjának lehetőségével kapcsolatban. A professzionális labdarúgásról szóló jelentésben – amelyről 2007-ben szavaztak – a képviselők már megfogalmazták, hogy az EU-ban a professzionális labdarúgás számos területén jobb irányadó szabályokra van szükség, a klubok finanszírozásának kezelésétől kezdve a fiatal tehetségek toborzásáig, és felszólították az Európai Bizottságot, hogy tegyen megoldási javaslatokat.

Európa közvetítése a polgárai felé és az aktív polgárság támogatása

Az európai polgárok érdekeinek képviselőjeként az Európai Parlament nagy jelentőséget tulajdonít annak, hogy tájékoztassa polgárait az Európai Unió fellépéseiről. Jelentéseiben a Parlament többször tett részletes javaslatokat az EU és polgárai közötti kapcsolat javítására. Az Európai Parlament támogatja, hogy valamennyi uniós intézmény egy közös kommunikációs politikát dolgozzon ki, felülvizsgálva a kommunikációs módszereket, az európai kérdések decentralizált közvetítésével, valamint a nemzeti, regionális és helyi média erőteljesebb bevonásával és határokon átnyúló együttműködésével.

3. KÖZLEKEDÉSPOLITIKA

3.1. A légi viteldíjak fokozottabb átláthatósága

A jogalkotási eljárás során a Parlament sikeresen keresztülvitte, hogy jobb fogyasztóvédelmet valósítsanak meg a légi viteldíjak átláthatósága tekintetében. Különösen az internetes foglalások – gyakran az egyetlen lehetőség az olcsó légi fuvarozók esetében – lesznek átláthatóbbak a jövőben. A megadott légi viteldíjnak tartalmaznia kell az összes adót, díjat és az alapjegy árára felszámított és a közzététel időpontjában ismert illetékeket. A véglegesen fizetendő árat mindig jelezni kell. Ez azt jelenti, hogy a fogyasztó már a foglalási folyamat elején ismeri a tényleges árat.

A végleges ár megadása mellett meg kell adni legalább a légi viteldíjat vagy a légi szállítás díjszabását, az adókat, a repülőtéri illetéket, egyéb illetékeket, felárakat vagy díjakat, mint például a biztonságra vagy az üzemanyagra felszámított díjakat.

A biztonsági díjakat illetően az európai parlamenti képviselők sikeresen érveltek azzal, hogy a fogyasztóknak jogukban áll ismerni e költségek nagyságrendjét és azt, hogy mire használják fel azokat. Ahol a repülőtéri vagy fedélzeti biztonság költségeit beépítik a repülőjegy árába, ezeket a költségeket külön kell feltüntetni a repülőjegyen, illetve egyéb módon jelezni kell a fogyasztó számára.

A választható felárakat egyértelmű, átlátható és világos formában tüntetik fel minden jegyfoglalási folyamat kezdetén, és azok elfogadásáról az ügyfél dönt.

Ezekkel a 2008. október 31-én hatályba lépett új rendelkezésekkel a Parlament a „csábító ajánlatok” gyakori és félrevezető gyakorlata ellen lépett fel. Több légitársaság látszólag nagyon alacsony áron reklámozott repülőjegyeket, amelyek a foglalási folyamat végére, az adók és egyéb illetékek felszámítása után jóval drágábbnak bizonyultak.

Hivatkozás: Az Európai Parlament és a Tanács 2008. szeptember 24-i 1008/2008/EK rendelete a Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról⁵

Előadó: Arūnas Degutis (ALDE, LT)

3.2. Közúti közlekedésbiztonság: A gyalogosok és a kerékpárosok védelmének javítása

Évente 8000 gyalogos és kerékpáros hal meg és 300 000 sérül meg az EU-ban. Az új uniós rendelet ezeket a számadatokat kívánja csökkenteni szigorúbb biztonsági követelmények meghatározásával, amelyeket a személygépkocsik és könnyű teherszállító járművek gyártóinak be kell tartaniuk. A rendelet felváltja és egységes szerkezetbe foglalja az elülső védelmi rendszerekről szóló 2003/102/EK és 2005/66/EK irányelvet.

Az új biztonsági normákat több teljesítményvizsgálat alapján dolgozták ki, amelyeket a járműveknek és az elülső védelmi rendszereknek teljesíteniük kell. Emellett a szabványok előírják a fékrásegítő rendszerek kötelező bevezetését. E szabványok bevezetését illetően különböző menetrendet írnak elő az „új járművekre” (meglévő tervek alapján gyártott új

---

⁵ T6-0337/2007, 11/07/2007, T6-0342/2008, 09/07/2008, Hivatalos Lap L 293., 2008.10.31., 3. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5372632.

járművek) és az „új járműtípusokra” (új, még nem létező tervezés alapján gyártott járművek).

A Tanáccsal folytatott tárgyalások során az Európai Parlament számos módosítását elfogadták a bizottsági javaslattal kapcsolatban. Az európai parlamenti képviselők különösen sikeresen keresztülvitték az új követelményeknek a Bizottság eredeti javaslatához képest történő gyorsabb bevezetését.

Az első olvasatban elért megállapodás főbb pontjai a következők:

A fékrásegítő rendszerek (BAS) és a járművek által teljesítendő teljesítményvizsgálatok kötelező bevezetése a gyalogosvédelem javítása érdekében (passzív biztonsági intézkedések), amelyeket a Bizottság eredeti javaslatához képest 9–15 hónappal korábban vezetnek be. Emellett az Európai Parlament sikeresen vitte keresztül, hogy ne tegyenek különbséget a könnyű és nehéz gépjárművek között a BAS időbeli bevezetését illetően.

Az elülső védelmi rendszereknek (FPS, az úgynevezett „gallytörő rácsok”) teljesíteniük kell ugyanazt a biztonsági szintet, mint amelyet az FPS nélküli gépjárművekre vonatkozó biztonsági követelmények írnak elő. Az FPS nem válthat ki további kedvezőtlen hatást a gyalogosokra nézve.

Nem csak az aktív biztonsággal kapcsolatos technológiák fejlesztéseit kell nyomon követni, hanem elemezni kell a passzív biztonsági követelmények szigorításának lehetőségét is (a gépjármű tervezése). A Bizottság a jóváhagyási hatóságoktól és az érdekelt felektől kapott tájékoztatás, valamint független tanulmányok alapján nyomon követi a megerősített passzív biztonsági követelmények, a fékrásegítők és más aktív biztonsági technológiák műszaki fejlődését, amelyek jobb védelmet nyújthatnak a veszélyeztetett úthasználóknak. A rendelet hatálybalépését követően öt évvel a Bizottság felülvizsgálja az ilyen fejlett passzív biztonsági követelmények megvalósíthatóságát és alkalmazását.

Hivatkozás: Első olvasatban elért megállapodás – a Hivatalos Lapban való közzététel folyamatban (2008)⁶

Előadó: Francesco Ferrari (ALDE, IT)

3.3. Közúti közlekedésbiztonság: A régebbi tehergépjárművek utólagos felszerelése holtterfigyelő tükrökkel

A becslések szerint Európában évente mintegy 400 ember hal meg olyan balesetekben, amelyeket nehéz tehergépjárművek vezetői okoznak, akik nem tudatosítják, hogy más úthasználók nagyon közel vannak járművükhöz – ezek a balesetek gyakran a „holtterek” miatt következnek be a kereszteződésekben, csomópontokban vagy körforgalmakban való irányváltáskor. Ezen áldozatok közül sok a veszélyeztetett úthasználó, például a kerékpáros, motorkerékpáros és gyalogos.

2007-től az EU útjain közlekedő valamennyi, 3,5 tonnát meghaladó, új nehéz tehergépjárműre szigorúbb rendelkezések alkalmazandók, amelyek megkövetelik, hogy ezeket a járműveket holtterfigyelő tükrökkel szereljék fel (lásd a 2003/97/EK irányelvet). Ez az intézkedés azonban nem kezeli azt a kockázatot, amelyet a meglévő nehéz tehergépjárművek jelentenek. A becslések szerint jelenleg 5 millió olyan nehéz tehergépjármű közlekedik az utakon, amelyekre nem alkalmazandó a 2003/97/EK irányelv

---

⁶ T6-0297/2008, 18/06/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5540042.

(a Bulgáriából és Romániából érkező járműveket is beleszámítva ez az adat még magasabb).

Ezen irányelv célja, hogy követelményként előírja az N2 és N3 kategóriájú gépjárművek közvetett látást biztosító rendszerekkel történő felszerelését (széles látószögű és közeltéri tükrök, kamerák, monitorok vagy a közvetett látást biztosító egyéb, típusjávahagyással rendelkező rendszerek) a vezető látómezőjének javítása és a jármű biztonságosságának növelése érdekében.

A Tanáccsal folytatott tárgyalások során a Parlamentnek sikerült közelebb hoznia azt a végrehajtási határidőt, ameddig a tagállamoknak kötelezővé kell tenniük, hogy a megfelelő nehéz tehergépjárműveket az utas oldalán széles látószögű és közeltéri tükrökkel szereljék fel (legkésőbb 2009. március 31-ig). A 2000 óta közlekedő nehéz tehergépjárművek holtterfigyelő tükrökkel történő utólagos felszerelése járművenként 100–150 euróba kerül.

Hivatkozás: A 2007. július 11-i 2007/38/EK irányelv⁷

Előadó: Paolo Costa (ALDE, IT)

3.4. Közúti közlekedés: A környezeti költségek internalizálása

A nehéz tehergépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról szóló, 1999. június 17-i 99/62/EK irányelv meghatározza az autópályák, többsávos utak, hidak, alagutak és hegyi átjárók használatáért felszámított díjakra vonatkozó rendelkezéseket, megadva a minimális és maximális díjakat. Ezt az irányelvet a 2006. május 17-i 2006/38/EK irányelv módosította (**mindkét irányelv az infrastruktúrahazsnálati díjszabásról szóló irányelvként** vagy az **euomatrixa irányelvként** is ismert). A díjak összes tagállamra érvényes harmonizálásán és az infrastrukturális költségek kiszámításának egységes módszerén túl az új irányelv nagyobb differenciálást ír elő a díjak között, figyelembe véve a környezeti szempontokat vagy a forgalomtorlódást, és következképpen forgalomirányítási eszközzel látja el a tagállamokat. Bizonyos régiókban további úthasználati díjak vethetők ki a környezeti károk kezelése érdekében, ideértve a rossz levegőminőséget is, illetve a környezetbarátabb közlekedési módokra irányuló beruházások érdekében, mint amilyen a vasút.

Az infrastruktúrahazsnálati díjszabásról szóló irányelvre vonatkozó 2005. évi jogalkotási eljárás során a Parlament sikeresen lépett fel annak érdekében, hogy az irányelv alkalmazását 2012-től terjesszék ki az összes 3,5 tonna feletti járműre, valamint hogy erősítsék az irányelv környezetvédelmi szempontjait. A Miniszterek Tanácsával folytatott tárgyalások során a Parlament különösen sikeresen tudott érvelni amellett, hogy az új irányelv tartalmazzon egy útitervet a külső költségek internalizálására valamennyi közlekedési mód tekintetében. Az Európai Parlament elérte, hogy „a Bizottság a vonatkozó költségek valamennyi összetevőjének – ideértve a környezetvédelmet, a zajártalmat, a közlekedési torlódásokat és az egészséget – vizsgálatát követően, de legkésőbb 2008. június 10-ig előterjeszt egy általánosan alkalmazható, átlátható és érthető modellt valamennyi külső költségre vonatkozóan, amely a jövőbeli infrastrukturális díjak kiszámításának alapjául szolgál. Ezt a modellt valamennyi közlekedési mód külső költségeinek internalizálására vonatkozó hatásvizsgálattal egészíti ki, amely egyúttal

---

⁷ T6-0177/2007, 10/05/2007, Hivatalos Lap L 184., 2007.7.14., 25. o.
OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5394642.

stratégiát tartalmaz a modell valamennyi közlekedési módra történő fokozatos alkalmazásáról”.

Ezt a modellt és az ahhoz kapcsolódó javaslatot – a „Környezetbarátabb közlekedés”, amelyet a Bizottság végül 2008 júliusában tett közzé – széles körben az egyik legfontosabb uniós közlekedéspolitikai ügynek tekintik, amellyel az elkövetkező években foglalkozni kell. Ebben az összefüggésben a bizottság felkérte a Tematikus Főosztályt, hogy készítsen tanulmányt „*A közúti áruszállítás díjszabási rendszerei az EU tagállamaiban és Svájcban*”⁸ címmel.

Hivatkozás: A 2006. május 17-i 2006/38/EK irányelv („az euomatricáról szóló irányelv”)⁹

Előadó: Corien Wortmann-Kool (EPP-ED, NL)

3.5. Az Európai Parlament alakítja a tömegközlekedés jogi keretét

A városi, elővárosi és regionális vasúti és közúti szállítási szolgáltatásokra gyakran hárulnak közzolgáltatási kötelezettségek a tagállamokban, és ezeket a szolgáltatásokat gyakran állami vállalatok nyújtják. Az erre a területre irányadó fő jogszabály az (1991. június 20-i 1893/91/EGK rendelettel módosított) 1969. június 26-i 1191/69/EGK rendelet. A 2000. július 26-i bizottsági javaslat e rendelet átdolgozását javasolta. Célja az volt, hogy versenyt teremtsen a személyszállítási közzolgáltatások terén, különösen a helyi és regionális személyszállítási közzolgáltatásokban a kötelező közbeszerzési eljárások segítségével. Az Európai Parlament 2001 novemberében lényegesen módosította az ezekre a szolgáltatásokra irányuló bizottsági javaslatot azáltal, hogy nagyobb hangsúlyt helyezett a szubszidiaritás elvére és a döntési szabadságra, előnyben részesítve azt, hogy helyi szinten az illetékes hatóságok közvetlenül ítélik oda vagy maguk nyújtsák a közlekedési szolgáltatásokat, lazítva a kötelező közbeszerzési követelményeken. A Bizottság ezt követően új javaslatot nyújtott be 2005 júliusában (COM (2005) 319). 2007 májusában a Tanács és az Európai Parlament az 1370/2007/EK rendelet formájában végül megállapodott a személyszállítási közzolgáltatások jogi keretének szerkezetátalakításáról. Ebbe a megállapodásba a Parlament sikeresen emelte át eredeti álláspontjának lényeges elemeit.

A szállítási szolgáltatások pályáztatása mellett e rendelet bizonyos körülmények között megengedi, hogy kis- és középvállalkozásoknak, valamint az úgynevezett „házon belüli vállalkozásoknak” közvetlenül ítélik oda a szolgáltatásokat. Így a városok és régiók dönthetnek úgy, hogy maguknak nyújtanak személyszállítási közzolgáltatásokat. Ezzel egyértelműen hangsúlyt kapott a szubszidiaritás elve. Emellett az új rendelet a következő elemekre is kiterjed:

- a) annak tilalma, hogy a védett piacokon működő szolgáltatók más piacokon nyújtsanak szolgáltatásokat;
- b) szociális normák és minőségi kritériumok megállapítására vonatkozó rendelkezések;
- c) a közbeszerzési szerződések időtartamának korlátozására irányuló rendelkezések.

Hivatkozás: A 2007. október 23-i 1370/2007/EK rendelet¹⁰

Előadó: Erik Meijer (GUE/NGL, NL)

---

⁸ TRT - Trasporti e Territorio, Milánó, [A közúti áruszállítás díjszabási rendszerei az EU tagállamaiban és Svájcban](#), Brüsszel, Európai Parlament, 2008.

⁹ T5-0305/2004, 20/04/2004, T6-0516/2005, 15/12/2005, Hivatalos Lap L 157., 2006.6.9., 8–23. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=235282.

¹⁰ T5-0597/2001, 14/11/2001, T6-0174/2007, 10/05/2007, Hivatalos Lap L 315., 2007.12.3., 1. o.,

3.6. Légi közlekedés: A csökkent mozgásképességű utasok jogai

E rendelet célja a fogyatékkal élők és csökkent mozgásképességű személyek jogainak erősítése a légi közlekedés terén. A rendelet szabályokat állapít meg a fogyatékkal élők és csökkent mozgásképességű személyek megkülönböztetéssel szembeni védelme és annak biztosítása érdekében, hogy megfelelő segítségnyújtásban részesüljenek. A rendelet értelmében a foglalás vagy a beszállás csak indokolt biztonsági követelmények alapján, illetve akkor tagadható meg, ha a repülőgép vagy ajtóinak mérete miatt a fogyatékkal élők és csökkent mozgásképességű személyek beszállása vagy szállítása fizikailag nem lehetséges. Amennyiben elutasítják a foglalást, az érintett személynek egy elfogadható alternatívát kínálnak fel. Amennyiben a beszállást utasítják el, az adott személy számára fel kell ajánlani a jegyár visszatérítését vagy az átfoglalást.

Emellett a rendelet a következő elemekből áll:

az évi 150 000 utas feletti utasforgalmú repülőtereken kijelölt pontok kialakítása, ahol a csökkent mozgásképességű utas segítséget kérhet. A repülőtér üzemeltetője felelős azért, hogy ezeket a szolgáltatásokat ingyenesen biztosítsák. Az érintettek nem terhelhetők többletköltségekkel. A segítség kérését (például a repülőgépbe való be- és kiszálláskor) az érintett személynek legalább az indulás előtt 48 órával közölnie kell;

minden légitársaságnak (az utasforgalomban való részesedésük arányában) hozzá kell járulnia a szóban forgó szolgáltatások finanszírozásához.

A jogalkotási eljárás során a Parlament ragaszkodott ahhoz és sikeresen érvényesítette azt, hogy többek között a vakok, a csökkent látóképességűek, a siketek, a csökkent hallóképességűek és a mentális fogyatékkal élők is azon személyek csoportjába tartozzanak, akiknek a jogszabály értelmében segítséget kell nyújtani a repülőtereken.

A Parlament rögzítette, hogy a légi fuvarozóknak és a repülőtereket irányító szervezeteknek képzést kell nyújtaniuk a személyzet számára azzal kapcsolatban, hogy miként kell közvetlenül segítséget nyújtani a fogyatékkal élő és csökkent mozgásképességű személyeknek.

Emellett az Európai Parlament úgy döntött, hogy meg kell határozni a fogyatékkal élő és csökkent mozgásképességű személyeknek biztosított segítségnyújtás minőségi szabványait minden olyan repülőtéren, ahol az éves utasforgalom meghaladja a 150 000 utast. Ez a megközelítés lényegesen szélesebb körű, mint a Bizottság javaslata, amely csak az évente több mint 2 millió utast kezelő repülőterekre vonatkozott.

Hivatkozás: A 2006. július 5-i 1107/2006/EK rendelet¹¹

Előadó: Robert Evans (PES, UK)

OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=157312.

¹¹ T6-0519/2005, 15/12/2005, Hivatalos Lap L 204., 2006.7.26., 1-10. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5234212.

3.7. Az Európai Parlament követelte a nem biztonságos légitársaságok egész EU-ra érvényes feketelistájának bevezetését

A nem biztonságos légitársaságoknak az európai intézmények által összeállított „fekete listájával” sikerült lényegesen erősíteni az utasok tájékoztatáshoz való jogát. Az egész EU-ra érvényes feketelistát legalább háromhavonta frissítik. A lista tartalmazza minden olyan légitársaság nevét, amelynél bizonyítottan súlyos biztonsági hiányosságok állnak fenn, illetve amelyek esetében nyilvánvalóvá vált, hogy a légitársaság ellenőrzéséért felelős hatóságok nem hajlandók vagy nem képesek végrehajtani a biztonsági normákat vagy ellátni a repülőgép felügyeletét. A feketelistán szereplő légitársaságoknak tilos az EU felségterületén repülniük. Többé nem lehetséges, hogy az egyik tagállamban felszállási vagy leszállási tilalom alá tartozó repülőgép egy másik tagállamba repüljön.

Az Európai Parlament sikeresen vitte keresztül a nem biztonságos légitársaságok egész EU-ra érvényes egységes feketelistájának megközelítését. A Bizottság javaslata eredetileg 27 különböző listát tervezett, tagállamonként egyet.

A Parlament nyomására ez a rendelet is jelentősen erősítette az utasok jogait a tájékoztatás és a kártérítés vonatkozásában:

A repülőjegy értékesítője – a foglalás módjától függetlenül – köteles tájékoztatni az utasokat annak a légitársaságnak a kilétéről, amellyel az utas repülni fog, amint a légitársaság azonosságát megállapították.

Különösen fontos, hogy amennyiben a foglalás után akárhol is megváltoztatták a légi fuvarozót, az utasokat a jegykezeléskor vagy legkésőbb a beszálláskor arról tájékoztatni kell. Amennyiben a jegy értékesítőjét nem tájékoztatták a járatot üzemeltető légi fuvarozó kilétéről, az nem vonható felelősségre a jogszabály szerinti kötelezettségek be nem tartásáért.

A Parlament arról is döntött, hogy az utasok jogosultak a repülőjegy árának visszatérítésére vagy az átfoglalásra, amennyiben a foglalás után a légi fuvarozó felkerül a feketelistára, és ezért a járatot törölték.

Hivatkozás: A 2005. december 14-i 2111/2005/EK rendelet¹²

Előadó: Christine De Veyrac (EPP-ED, FR)

3.8. A kikötőkre vonatkozó jogszabálycsomag: Elutasítás második alkalommal is

Az Európai Parlament 532 támogató és 120 ellenző szavazattal, valamint 25 tartózkodás mellett második alkalommal is elutasította a kikötői szolgáltatásokhoz való piaci hozzáférésről szóló bizottsági javaslatot. A képviselők túlnyomó többsége – elsősorban a PSE, ALDE, Verts/ALE, GUE/NGL, IND/DEM és az UEN képviselőcsoportok tagjai, ugyanakkor az EPP-ED Képviselőcsoport tagjainak jelentős része – úgy érezte, hogy a javaslat az elérni kívánt hatással éppen ellentétes, és bizonytalanságot teremt az EU kikötőinek jövője szempontjából. A legvitatottabb kérdés ismételten a rakománykezelés

---

¹² T6-0428/2005, 16/11/2005, Hivatalos Lap L 344., 2005.12.27., 15–22. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5234222.

volt, amely területen dokkmunkások ezrei dolgoznak szerte az EU-ban, továbbá az úgynevezett „saját kiszolgálás” kérdése, amely lehetővé tenné, hogy a hajótulajdonosok saját legénységüket vegyék igénybe hajóik be- és kirakodásakor. Az európai parlamenti képviselők attól tartottak, hogy ez megnyitná a kaput a szociális dömping előtt, és sok munkahely elvesztéséhez vezetne a képzett dokkmunkások körében. A Parlament 2003 novemberében már elutasította a Tanács és a Parlament között a kikötői szolgáltatásokról folytatott egyeztetőbizottsági eljárás keretében elért megállapodást.

A jogalkotási eljárás során a képviselőcsoportok nemcsak tartalma, hanem amiatt is bíralták a javaslatot, hogy megítélésük szerint az Európai Bizottság többé-kevésbé ugyanazt a javaslatot terjesztette elő, mint amelyet 2003-ban már elutasítottak.

Ez az eredmény szemlélteti a Parlament azzal kapcsolatos aggodalmát, hogy a bizottsági szövegtervezet továbbra sem tesz eleget annak a szükséges követelménynek, hogy világos jogi és jogalkotási keret jöjjön létre a közösségi kikötőket illetően. A Parlament és az ágazatot képviselő valamennyi szereplő bevonásával ismét meg kell vizsgálni olyan kulcskérdéseket, mint az átlátható állami támogatások és a kikötők támogatásának egyéb formái, valamint a kikötők közötti tisztességes verseny. Az Európai Parlament elutasítását követően a Bizottság visszavonta a javaslatot. Ezen elutasítás nyomán a Parlament azt is hangsúlyozta, hogy társjogalkotóként döntő szereppel bír.

Hivatkozás: A kikötői szolgáltatásokhoz való piaci hozzáférésről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslat (COM (2004) 654 végleges)

Előadó: Georg Jarzembowski (EPP-ED, DE)¹³

3.9. Vasúti csomag: Az utasok megerősített jogai

A harmadik vasúti csomag részeként a Tanács és a Parlament 2007 őszén elfogadta a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól és kötelezettségeiről szóló 1371/2007/EK rendeletet. E rendelet megállapítja az olyan ügyekben irányadó szabályokat, mint például a jelentős késések esetén járó kártérítés, valamint a vállalatok utasokért és poggyászaikért vállalt felelőssége balesetek esetén. Amikor a rendelet 2009 végén hatályba lép, 60 perces késés esetén az utasok a jegyár 25%-os csökkentésére, 120 perces vagy annál nagyobb késés esetén pedig 50%-os csökkentésre jogosultak. A vasúttársaságok felelnek majd az utasok átfogó tájékoztatásáért is olyan ügyekben, mint az utasjogok, menetrendek, a leggyorsabb utazási lehetőség, a legalacsonyabb viteldíjak, a megközelíthetőség, a hozzáférési lehetőségek és szolgáltatások rendelkezésre állása a fogyatékkal élők számára. A vasúttársaságoknak megkülönböztetésmentes hozzáférési szabályokat is be kell vezetniük a fogyatékkal élők és a csökkent mozgásképességű személyek számára.

Bizonyos feltételek mellett a nemzeti távolsági vasúti szolgáltatások, valamint a városi, elővárosi és regionális szolgáltatások mentesülhetnek a rendelet alkalmazása alól. A Tanács és az Európai Parlament által elért megállapodás alapján a jogszabály 2009. évi hatálybalépésekor valamennyi vasúti utas számos alapvető joggal élhet majd (pl. a vasúttársaságok utasokért és poggyászaikért vállalt felelőssége, valamint a csökkent mozgásképességű személyek szállításhoz való joga tekintetében).

¹³ http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=en&DosId=191832

A tagállamok mentesíthetik a belföldi távolsági vasúti szolgáltatásokat a rendelet nem alapvető jogokra vonatkozó rendelkezései alól (pl. a kerékpár szállításához való jog a vonaton) egy kezdeti ötéves időszakra, amely ezt követően további két, legfeljebb ötéves időszakra meghosszabbítható. A városi, elővárosi és regionális szolgáltatások határozatlan időre mentesíthetők ugyanezen rendelkezések alkalmazása alól.

A vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól és kötelezettségeiről szóló rendelet az eredeti tervek szerint csak a nemzetközi utazások utasaira lett volna alkalmazandó. Az Európai Parlament sikerre vitte azt a követelést, miszerint az irányelv alkalmazási körét oly módon terjesszék ki, hogy a belföldi utazások utasai is jogosultak legyenek kártérítésre.

Emellett az Európai Parlament elérte, hogy javítsák a csökkent mozgásképességű személyek megkülönböztetésmentes hozzáférésére vonatkozó szabályokat, amelyeket a vasúttársaságok kötelesek érvénybe léptetni. A személyzet nélküli állomásokon a vasúttársaságoknak minden ésszerű erőfeszítést meg kell tenniük annak érdekében, hogy a fogyatékkal élők és a csökkent mozgásképességű személyek számára hozzáférést biztosítsanak a vasúti közlekedéshez. Végezetül pedig a Parlament meggyőzte a Tanácsot arról, hogy külön kijelölt területekre van szükség a vonatokon a babakocsik, a kerekesszékek, a kerékpárok és a sportfelszerelések számára.

Hivatkozás: A 2007. október 23-i 1371/2007/EK rendelet¹⁴

Előadó: Dirk Sterckx (ALDE, BE)

3.10. Nagyobb verseny a vasút fellendítése érdekében

Ahogy az első és második vasúti csomag esetében is, amelyek alapján 2007. január 1-jétől teljesen megnyitották a fuvarozási piacot, beleértve a kobotázst is, az Európai Parlament a harmadik vasúti csomag keretében is ragaszkodott a vasúttársaságok közötti verseny fokozásához, ezúttal a személyszállításra összpontosítva. Mindhárom vasúti csomag jogalkotási eljárása során a Parlament sikerrel követelte a vasúti szállítási piacoknak a Miniszterek Tanácsa által eredetileg tervezettnél gyorsabban történő megnyitását.

A 2007. október 23-i 2007/58/EK irányelv elfogadásával a Parlament elérte a nemzetközi személyszállítási piac 2010. január 1-jei megnyitását. A piac megnyitása magában foglalja azt a jogot is, hogy utasokat szállítsanak egy nemzetközi személyszállítási útvonal bármely vasútállomása között, beleértve az ugyanabban a tagállamban lévő állomásokat is. Bizonyos körülmények között azonban a tagállamok korlátozhatják ezt a jogot. Ezért az irányelvet széles körben olyan jogszabályként ismerik el, amely méltányos egyensúlyt teremt egyrészt a piac megnyitása, másrészt pedig a személyszállítási közszolgáltatások védelme között.

A piac megnyitását széles körben az európai vasút fellendítése mögött meghúzódó kulcsfontosságú elemnek tekintik. Az európai vasútnak versenyképesebbé kell válnia más közlekedési módokhoz képest. Reális alternatívát kell kínálnia az áru fuvarozásban és személyszállításban. Az európai vasutak még mindig jelentős kihívásokkal szembesülnek, ha fenn akarják tartani jelenlegi részesedésüket a közlekedési forgalomból, és azt középtávon növelni kívánják.

---

¹⁴ T6-0356/2005, 28/09/2005, T6-0005/2007, 18/01/2007, T6-0403/2007, 25/09/2007, Hivatalos Lap L 315., 2007.12.3., 14. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=241522.

Az Európai Parlament támogatta és formálta a vasút fellendítésére és az integrált európai vasúti térség megteremtésére irányuló stratégia egyéb kulcsfontosságú elemeit is, azzal a céllal, hogy jelentős mértékben hozzájáruljon a vasúti közlekedés mint környezetbarát közlekedési mód megerősítéséhez.

Hivatkozás: A 2007. október 23-i 2007/58/EK irányelv¹⁵

Előadó: Georg Jarzembowski (EPP-ED, DE)

3.11. Az EU-ban nyújtott idegenforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó harmonizált minőségi normák felé

A fenntartható turizmusról szóló saját kezdeményezésű jelentést (előadó: Luís Queiró, EPP-ED, PT) követően az Európai Parlament konkrét javaslatokat fogalmazott meg az idegenforgalom következetes és holisztikus politikai megközelítésére vonatkozóan uniós szinten. Ezek a javaslatok foglalkoznak különösen az idegenforgalmi szálláshelyek uniós szintű osztályozásával, valamint egy idegenforgalmi EU minőségi jelölés bevezetésével. További javaslatokat is megfogalmaztak az idegenforgalom és a vízümpolitika kapcsolatával, valamint az európai idegenforgalmi piacot fellendítő támogatási intézkedésekkel összefüggésben.

Az Európai Parlament kérte az EU-ban érvényes sokféle helyi minőségi címke egységesítését a nemzetközi elismerés javítása érdekében. A rendkívül sokféle minőségi címke hátrányosan érintette az ágazat megbízhatóságát és átláthatóságát. A fogyasztók fontos eszköznek tekintették az osztályozási rendszert a szálláshely megválasztásakor. A Parlament ezért fontosnak tartotta, hogy könnyen elérhetővé váljanak a különböző országokban létező osztályozások jelentésére vonatkozó pontos információk. A Parlament úgy ítélte meg, hogy egy egész EU-ra érvényes, közös és egységes kritériumokon alapuló iránymutatás-készlet tudná figyelembe venni a fogyasztók érdekeit. Felkérték a Bizottságot, hogy alakítsa ki a szálláshely-szolgáltatások biztonságosságára és minőségére vonatkozó minimumszabványok kidolgozásának módszertanát. Emellett a Parlament felszólította a Bizottságot, hogy a HOTREC európai vendéglátó-ipari szakmai szövetséggel együttműködve támogassa az idegenforgalmi szálláshelyekre vonatkozó egységes címkézési eljárásokat a különböző tagállamokban, és népszerűsítse az olyan minőségbiztosítási modelleket, amelyek máshol eredményesnek bizonyultak (például a Qualmark Új-Zélandon), annak érdekében, hogy javítsa az átláthatóságot a turisták számára. A Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság felkérte a Tematikus Főosztályt, hogy készítsen feljegyzést „Az EU-ban nyújtott idegenforgalmi szolgáltatásokra irányuló szabványosítás és minőségi címke”¹⁶ címmel.

A vízümpolitikával kapcsolatban az Európai Parlament felszólította a schengeni tagállamokat, hogy hozzanak létre közös konzuli ügyintéző hivatalokat a nem uniós polgárok vízumkérelmének elbírálására. Ezek a hivatalok ugyanazokat a vízumkritériumokat alkalmazzák, és javítanák a vízumkérelmezőknek nyújtott szolgáltatás színvonalát. A jelentés hangsúlyozta a vízumkérelmezési eljárások egyszerűsítésének és költségcsökkentésének szükségességét. Egyszerűsíteni kell az azon turistákra vonatkozó

¹⁵ T6-0354/2005, 28/09/2005, T6-0003/2007, 18/01/2007, T6-0401/2007, 25/09/2007, Hivatalos Lap L 315., 2007.12.3., 44. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=241532.

¹⁶ Oliver BENNETT, Monique de GREEVE, Chrystel CANCEL, Emerging Markets Group (EMG) Ltd, [Az EU-ban nyújtott idegenforgalmi szolgáltatásokra irányuló szabványosítás és minőségi címke](#), Európai Parlament, 2007.

eljárásokat is, akik olyan uniós tagállamokra érvényes vízummal rendelkeznek, amelyek nem részei a schengeni térségnek. Mindazonáltal a jelentés elismerte, hogy a vízumkérelmi eljárások harmonizációjának, valamint a harmadik országokból érkező turisták számára az EU-ba való belépés általános megkönnyítésének összeegyeztethetőnek kell lennie az illegális bevándorlás, a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni küzdelemhez szükséges biztonsági szabályokkal.

A jelentés felszólította a tagállamokat és a Bizottságot, hogy kezdeményezze egy „akadálymentesítve” („Access for all”) EK-címke bevezetését, amely a csökkent mozgásképességű személyek számára garantálná a létesítményekhez történő hozzáférést. Ez a címke a szolgáltatások széles skálájára kiterjedne, így például szálláshelyekre, éttermekre, pihenőhelyekre és természetvédelmi területekre, műemlékekre és múzeumokra is.

Az Európai Parlament sürgette a Bizottságot és a tagállamokat, hogy népszerűsítsék az olyan feltörekvő ágazatokat, mint az egészségügyi, öko- és kulturális turizmus, például a korábbi vasfüggöny mentén haladó, határokon átnyúló kerékpáros emlékutat, amely az idegenforgalomban a „szelíd mobilitás” példája és Európa újraegyesülésének szimbóluma.

Hivatkozás: Nem jogalkotási jelentés¹⁷

Előadó: Paolo Costa (ALDE, IT)

3.12. Az Európai Parlament sürgeti a Tanácsot a harmadik tengerészeti biztonsági csomag elfogadására

Ahogy az első és második tengerészeti csomag esetében is („Erika I” és „Erika II”), amelyeket az „Erika” (1999) és a „Prestige” (2002) hajók tengeri katasztrófája után fogadtak el, az Európai Parlament ismét sikeresen lépett fel a tengerbiztonsági szabályok jelentős javítása érdekében.

Nehéz tárgyalásokat követően a Tanács és az Európai Parlament 2008 decemberében jutott megállapodásra a harmadik tengerészeti biztonsági csomagról. Az új csomag célja mind a hajók biztonságának, mind pedig a balesetek során meghozandó intézkedések javítása. A következő elemeket foglalja magában:

- irányelv a lobogó szerinti állam kötelezettségeinek teljesítéséről, amelynek célja hatékonyabban nyomon követni, hogy egy adott tagállam lobogója alatt hajózó hajó megfelel-e a nemzetközi szabályozásoknak;
- a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzésről szóló irányelv átdolgozása azzal a céllal, hogy kockázati profilok szerint új monitoring mechanizmusokon keresztül biztosítsák a hatékonyabb és gyakoribb ellenőrzéseket;
- a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról szóló irányelv módosítása, amely többek között a vészhelyzetben lévő hajók sürgősségi helyzetben való kikötésére („menedékhelyként szolgáló kikötők”) és a SafeSeaNet továbbfejlesztésére összpontosít;
- a hajóosztályozó társaságokról szóló irányelv átdolgozása és egy rendelet elfogadása ebben a tárgyban, különösen egy független minőségellenőrzési rendszer

---

¹⁷ T6-0575/2007, 29/11/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5353772.

bevezetése tekintetében, amelynek célja a világflottára vonatkozó ellenőrzési és tanúsítási eljárások terén továbbra is fennálló hiányosságok megszüntetése;

- irányelv a tengeri balesetek után folytatandó vizsgálatokról, amely tartalmazza a tengeri vizsgálatok végrehajtásának közös elveit, valamint az eredmények összegzésének rendszerét;
- rendelet a személyszállító hajók tengeri balesete által okozott személyi sérülésekkel kapcsolatos felelősségről és kártérítésről;
- irányelv a hajótulajdonosok polgári jogi felelősségéről.

A közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról szóló irányelv felülvizsgálatának összefüggésében az Európai Parlament biztosította, hogy a tagállamoknak ki kell jelölniük egy illetékes hatóságot, amely hatáskörrel rendelkezik független döntések meghozatalára. Ez a hatóság mentési műveletek esetén dönt a lehető legjobb intézkedésekről a katasztrófa megelőzése érdekében, beleértve azt is, hogy melyik kikötő tudja befogadni a „segítségnyújtásra szoruló hajót”. Ezt a vészhelyzeti kikötőkre vonatkozó jogi keretet – amelynek bevezetését az Európai Parlament korábban több alkalommal kérte – kulcsfontosságú elemnek tekintik a tengerészeti biztonság javítása szempontjából. A vészhelyzeti kikötők rendszere nélkül értékes időt vesztegethetnek el annak eldöntésével, hogy melyik kikötő tudja fogadni a vészhelyzetben lévő hajót.

Emellett a Tanács kezdeti erőteljes kifogásai ellenére a Parlamentnek sikerült egyetlen csomagban megállapodást elérnie az összes fent említett ponttal kapcsolatban. A szóban forgó csomag részét képező két javaslatot – a lobogó szerinti állam kötelezettségeiről, valamint a polgári jogi felelősségről – a Tanács hosszú ideig blokkolta azok ellentmondásos tartalma miatt. Második olvasatban a Parlament az e két „hiányzó aktában” szereplő módosításokat egy másik, tengerészeti jelentésekből álló csomagba emelte át. Ezt követően a Tanács elfogadta a közös álláspontot a két fennmaradó jogszabályról, így a két intézmény megköthette a végleges megállapodást.

A Parlament ily módon biztosította, hogy a végleges kompromisszum számos kulcselemet megtartott, és ezért komoly előrelépést jelentett a tengerészeti biztonság szempontjából. A Parlament többek között a következőket érte el:

- A valamely tagállam lobogója alatt hajózó hajónak és egy harmadik ország lobogója alatt hajózó összes hajónak érvényes biztosítással kell rendelkeznie, amikor belép egy tagállam felségvizeire, és a biztosítási plafonnak elég magasnak kell lennie ahhoz, hogy a legtöbb esetben megfelelően kártalanítani lehessen az áldozatokat.
- A lehetséges szankciók, amennyiben megállapítják, hogy egy hajó fedélzetén nincs biztosítási kötvény. A szóban forgó hajót az illetékes hatóságok vagy lefoglalják a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzésről szóló irányelvben előírt eljárás szerint, vagy pedig kiutasítják. A kiutasítási végzést követően minden tagállam köteles megtagadni a hajó beléptetését bármelyik kikötőjébe, amíg a hajótulajdonos be nem mutatja a biztosítási kötvényt.
- Amíg a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) lobogó szerinti államra vonatkozó auditálási rendszere kötelezővé nem válik, a tagállamoknak ilyen auditot kell végezniük tengerészeti hatóságaiknál, az eredményeket pedig közzé kell tenniük.
- A tagállamok a nemzetközi szabványokkal összhangban tanúsított minőségirányítási rendszereket léptetnek életbe tengerészeti hatóságaikra vonatkozóan.

Emellett az összes uniós tagállam megerősítette arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy:

- 2012. január 1-jéig ratifikálják a tengerészeti biztonságról szóló fő nemzetközi egyezményeket;
- alkalmazzák az IMO lobogó szerinti államra vonatkozó kódexét és a tengerészeti hatóságokra vonatkozó, kapcsolódó auditálási rendszert;
- ösztönzik az IMO-t, hogy tegye világszerte kötelezővé ezt a két eszközt.

Az első tengerészeti biztonsági csomagtól a másodikig, majd – 2004-ban a tengeri biztonság megerősítésével foglalkozó ideiglenes bizottságon (MARE) keresztül – e harmadik csomagig az Európai Parlament két cikluson keresztül mozgatórugója volt a tengerészeti biztonság jelentős javításának. Az Európai Parlament folyamatos nyomásgyakorlása és a harmadik csomagra vonatkozó jól kidolgozott javaslatai ismételten megtérültek a biztonságosabb tengeri közlekedés terén.

Hivatkozások: A végleges elfogadás és a Hivatalos Lapban való közzététel folyamatban van (2009. január):

Előadók:

Paolo Costa (ALDE, IT): *Utasszállítók baleseti felelőssége*¹⁸

Luis de Grandes Pascual (EPP-ED, ES): *Hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek*¹⁹

Dominique Vlasto (EPP-ED, FR): *A kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzés*²⁰

Dirk Sterckx (ALDE, BE): *A közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer*²¹

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL, CZ): *A tengeren bekövetkező balesetek kivizsgálása*²²

Emanuel Jardim Fernandes (PES, PT): *A lobogó szerinti állam kötelezettségei*²³

Gilles Savary (PES, FR): *A hajótulajdonosok polgári jogi felelőssége és az általuk nyújtandó pénzügyi biztosítékok*²⁴.

---

¹⁸ OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5314832

¹⁹ OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5647662; www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5311432

²⁰ OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5309062

²¹ OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5302932

²² OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5314242

²³ OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5317232

²⁴ OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5311632

4. REGIONÁLIS POLITIKA

4.1. Bevezetés: A Regionális Fejlesztési Bizottság szerepe

A Regionális Fejlesztési Bizottság fontos szerepet játszik abban, hogy tájékoztatást adjon az Európai Parlament által az EU-27 régióinak fejlődésével kapcsolatban alkalmazott megközelítésről. Ez a bizottság felel a Parlament felügyeletéért és a tanácsadásért az EU regionális fejlesztésre irányuló alapvető finanszírozási eszközeivel kapcsolatban (különös tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra és a Kohéziós Alapra). Az alábbiakban felsoroljuk a bizottság legkiemelkedőbb kezdeményezéseit ebben a parlamenti ciklusban.

Az alábbiakban felsoroltakhoz hasonló jelentések előterjesztése mellett a bizottságot megbízták azzal, hogy koordinálja az Európai Parlament kapcsolatait a regionális fejlesztés területén dolgozó más fontos szereplőkkel. A bizottság ezért arra törekszik, hogy aktív párbeszédet folytasson a legfontosabb szervezetekkel, és biztosítsa, hogy munkája széles körben elérhető és érthető legyen a hasonló tevékenységeket végzők számára. A bizottság rendszeresen fogadja a regionális fejlesztésért felelős európai biztost (lásd lenn a 4.10. pontot). Emellett a Parlament nevében ápolja a kapcsolatokat a Régiók Bizottságával és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal. Tagjaikat rendszeresen felkérlik, hogy számoljanak be a Regionális Fejlesztési Bizottság által szervezett nyilvános meghallgatásokon.

2008 őszén a bizottság intézményi partnerként ismételt részt vett a „nyílt napokon” („Open Days”). Ez az esemény az uniós és regionális politikai döntéshozók legnagyobb éves találkozója, amelynek keretében 32 ország 217 régiójából mintegy 5000 résztvevő van jelen a brüsszeli eseményen.

4.2. Regionális szolidaritási támogatás: Az Európai Parlament jóváhagyja a regionális fejlesztésre irányuló 308 milliárd EUR-t

2006 júliusában az Európai Parlament hozzájárulását adta a strukturális alapok 2007–2013-as időszakra szóló csomagjához, amellyel kapcsolatban öt jelentést fogadott el²⁵. Ezek meghatározzák a célkitűzéseket, a rendelkezésre álló pénzügyi forrásokat és a kiutalás kritériumait a kibővült EU-ban. Az előirányzottak szerint mintegy 308 milliárd euró – az EU teljes költségvetésének 35,7%-át – bocsátottak rendelkezésre 2007. január 1-jétől. A csomagot időnként heves viták után fogadták el, ahol az Európai Parlament különösen erőteljes irányvonalat képviselt azzal kapcsolatban, hogy az Egyesült Királyság kormánya karcsúsítani kívánta a strukturális alapokat, és ténylegesen csökkenteni akarta az EU teljes költségvetését. Az Európai Parlamentnek jogában áll elfogadni vagy elutasítani a strukturális alapokra vonatkozó általános rendeleteket, és sikeresen vezetett be változtatásokat a környezetvédelemmel és a fenntartható fejlődéssel, a fogyasztással élők hozzáféréseinek javításával, valamint a helyi szintű konzultációs szabályok megerősítésével

²⁵ T6-0289/2006, 04/07/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5188922.
T6-0286/2006, 04/07/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5189402.
T6-0290/2006, 04/07/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5188642.
T6-0280/2005, 06/07/2005, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5189522.

kapcsolatban, biztosítva a lehető legszélesebb körű közreműködést a regionális fejlesztésről folytatott vitában.

Hivatkozás: COM (2004) 0492

Előadó: Konstantinos Hatzidakis (EPP-ED, EL)

Hivatkozás: COM (2004) 0495

Előadó: Claudio Fava (PES, IT)

Hivatkozás: COM (2004) 0494

Előadó: Alfonso Andria (ALDE, IT)

Hivatkozás: COM (2004) 0496

Előadó: Jan Olbrycht (EPP-ED, PL)

Hivatkozás: COM (2004) 0493

Előadó: José Albino Silva Peneda (EPP-ED, PT)

4.3. Uniós finanszírozás a lakhatás javítására

Az Európai Regionális Fejlesztési Alap – amely lehetővé teszi, hogy az új tagállamok uniós támogatást kérjenek bizonyos lakásfelújítási projektekre – ösztönözte az uniós polgárokat megillető tisztességes és megfizethető lakhatást. E támogatás célja elősegíteni az emberek számára az energiamegtakarítást otthonaikban, ily módon pedig csökkenteni az energiaszámlákat, ugyanakkor védeni a környezetet. 2007 májusában az Európai Parlament szavazataival erőteljesen támogatta az arra irányuló javaslatokat, hogy ezt a rendelkezésre álló keretet 2009-től kiterjesszék a régi tagállamokra is²⁶. Az Európai Parlament szavazatát annak égető szüksége indokolta, hogy az uniós polgárok valamennyi tagállamban hozzáférjenek a megfelelő lakhatási lehetőségekhez a városi térségekben, amelyek közül sokat a fizikai romlás és a társadalmi kirekesztés hatásai fenyegetnek.

Annak érdekében, hogy a bizottságban elősegítse a vita alakulását, a Tematikus Főosztály tanulmányt készített²⁷, amelyben a különböző tagállamok operatív programjaira és a bevált gyakorlatok példáira összpontosítva elemezte a fenntartható és megújuló energiák szerepét a strukturális alapok 2000–2006-os programozási időszakában. A tanulmány továbbá beszámol a fenntartható és megújuló energiákra irányuló fő intézkedésekről, és több javaslatot ismertet, amelyek célja növelni a strukturális alapok felhasználását az ilyen típusú energiaforrások előmozdítása érdekében a 2007–2013-as programozási időszakban.

Hivatkozás: Saját kezdeményezésű jelentés

Előadó: Alfonso Andria (ALDE, IT)

T6-0285/2006, 04/07/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5189512.

²⁶ T6-0183/2007, 10/05/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5341482.

²⁷ Gruppo Soges, Eurofocus, ERAC *A fenntartható és megújuló energiák felhasználása a 2007–2013. közötti strukturális politika összefüggésében*, Brüsszel, Európai Parlament, 2007.

4.4. Uniós szolidaritás: A terrorcselekmények és a közegészségügyi veszélyek elleni küzdelem céljából rendelkezésre álló pénzeszegek

2006 májusában az Európai Parlament az Európai Unió Szolidaritási Alapja (EUSF) alkalmazási körének kiszélesítése mellett szavazott annak érdekében, hogy az kiterjedjen a terrortámadások, a súlyos közegészségügyi vészhelyzetek és az ipari katasztrófák következményeire is²⁸. A Szolidaritási Alapot 2002-ben hozták létre, válaszul a nagy közép-európai árvizekre. A Szolidaritási Alap évente akár 1 milliárd eurót is egy adott tagállam rendelkezésére bocsáthat annak érdekében, hogy segítséget nyújtson számára az olyan vészhelyzetek kezelésében, mint például az árvizek, tüzek vagy aszályok. Anélkül, hogy megengedné, hogy a felelős személyek kivonhassák magukat a felelősség alól, például olyan esetekben, amikor ipari vagy technológiai katasztrófák okozták a válsághelyzeteket (pl. „a szennyező fizet” elve), az Európai Parlament olyan intézkedések mellett tette le a voksát, amelyek a lehető leggyorsabban pénzügyi támogatást biztosítanak, például azonnali orvosi segítségnyújtást vagy a lakosságot védő intézkedéseket.

2006 tavaszán a képviselők állásfoglalást fogadtak el az erdőtüzekről és árvizekről, amelyben szolidaritásukat fejezték ki az áldozatok és a katasztrófák által sújtott többi személy iránt²⁹. Az EU Elnökségét felkérték arra, hogy fordítson kiemelt figyelmet az EU gyorsreagálási képességének fejlesztésére. Ugyanakkor az Európai Parlament felszólította a tagállamok kormányait, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt a kiotói célok elérése érdekében, figyelembe véve az éghajlatváltozásnak az EU területére gyakorolt hatását. A Parlament felkérte a Bizottságot, hogy a lehető legnagyobb rugalmassággal alkalmazza az Európai Szolidaritási Alapot az ilyen eseményekre.

2007 végén az Európai Parlament jelentést fogadott el, amelyben a földrengések regionális hatásának kezelését vizsgálta³⁰. A támogatott fellépések keretében az Európai Parlament sürgette a Szolidaritási Alapról szóló rendelet kiegészítését, amely megkönnyítené az Alap felhasználását a földrengés utáni károk helyreállítására. Hat tagállamban aktív szeizmikus tevékenység figyelhető meg, míg hét másik tagállamban jelentős a földrengések okozta károk kockázata. Ezért felkérték a Bizottságot, hogy dolgozzon ki javaslatokat az EU által végrehajtandó intézkedésekről azokban az esetekben, amikor földrengés miatt katasztrófa sújtja az EU-t.

Hivatkozás: COM (2005) 0108

Előadó: Rolf Berend (EPP-ED, DE)

Hivatkozás: Saját kezdeményezésű jelentés

Előadó: Gerardo Galeote (EPP-ED, ES)

Hivatkozás: Saját kezdeményezésű jelentés

Előadó: Nikolaos Vakalis (EPP-ED, EL)

²⁸ T6-0218/2006, 18/05/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5242592.

²⁹ T6-0223/2006, 18/05/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5282162.

³⁰ T6-0507/2007, 14/11/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5498552.

4.5. Az északír békefolyamat támogatása

Az Európai Parlament a jelenlegi ciklusban következetesen támogatta Észak-Írországot a béke és a megbékélés elérésére irányuló folyamatban. A Parlament az Európai Regionális Fejlesztési Alap által finanszírozott PEACE-program (200 millió EUR) elismerésével fejezte ki támogatását, továbbá azáltal, hogy jóváhagyta az Írországot Nemzetközi Alap (IFI) számára nyújtott, évi 15 millió eurós európai támogatás folytatását.

Az Európai Parlament 2006-ban amellett szavazott, hogy továbbra is finanszírozzák az IFI-t, egészen az Alap 2010. évi felszámolásáig (további finanszírozók az USA, Kanada, Ausztrália és Új-Zéland), figyelembe véve, hogy az Alap hozzájárul a gazdasági és társadalmi fejlődéshez, munkája pedig Írország-szerte előmozdítja a nacionalisták és unionisták közötti párbeszédet.

2008-ban az Európai Parlament a Bairbre de Brún (GUE/NGL, UK) által előterjesztett jelentés mellett szavazott, amely megerősítette a PEACE-programok által eddig elért pozitív eredményeket és bevált gyakorlatokat³¹. A képviselők jelenleg azt mérlegelik, hogy a PEACE-program munkája miként segíthetne más konfliktusrégióknak akár az EU-ban, akár azon kívül.

1995 óta a PEACE-program három generációja összesen 2 milliárd euróban részesült, amely kiutalások a legkülönbözőbb szektorokat és csoportokat célozták meg, lehetővé téve, hogy a közösség különböző rétegei közösen dolgozhassanak a közöttük húzódó szakadékok áthidalásán. Az előadó hangsúlyozta az „alulról felfelé” irányuló megközelítés fontosságát, amely magában foglalja a helyi felelősségvállalást és a konzultációt.

Hivatkozás: Saját kezdeményezésű jelentés

Előadó: Bairbre De Brún (GUE-NGL, UK)

4.6. Az önkéntesség növeli az uniós polgárok szerepvállalását

Marion Harkin (ALDE, IE) plenáris ülésen nemrégiben elfogadott jelentése azt a következtetést vonta le, hogy az önkéntesség jó a polgárok, a közösség, a regionális gazdasági fejlődés és a nemzetgazdaság számára³². A kutatás megállapította, hogy az EU lakosságából több mint 100 millió ember végez önkéntes munkát, és hogy az erőfeszítéseik támogatására nyújtott minden egyes euro 3–8 EUR megtérülést eredményez. Az önkéntesek nem csak az uniós finanszírozású programok, például az INTERREG és az észak-írországi PEACE-program végrehajtásában nyújtanak segítséget, hanem az önkéntes munka bruttó hazai termékhez történő hozzájárulását néhány országban igen jelentősre becsülik. A jelentés ezért az erőfeszítések fokozását kérte az EU-tól annak érdekében, hogy olyan politikákat hozzanak létre, amelyek elősegíthetik Európa „társadalmi tőkéjének” fellendítését. Ez elősegítené az EU számára, hogy közvetlen kapcsolatot építhessen ki az EU, valamint annak polgárai és közösségei között. A jelentés továbbá felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak megvizsgálására, hogy miként könnyíthetnék meg az önkéntes szervezetek munkáját a HÉA-mentességek bevezetésével.

Hivatkozás: Saját kezdeményezésű jelentés

Előadó: Marion Harkin (ALDE, IE)

---

³¹ T6-0205/2008, 20/05/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5498522.

³² T6-0131/2008, 22/04/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5498492.

4.7. Az európai parlamenti képviselők kifogásolják az indokolatlan vállalatáthelyezéseket

Az EU gazdasági és társadalmi kohézióját szolgáló regionális fejlesztési politikák felülvizsgálatának összefüggésében az Európai Parlament képviselői 2006 márciusában jelentést fogadtak el, amelyben felszólították az Európai Bizottságot, hogy rójon ki szankciókat a telephelyüket indokolatlanul áthelyező vállalatokra³³. A szóban forgó vállalatok azok, amelyek – miután a székhelyük szerinti régió támogatására irányuló átfogó csomag részeként uniós támogatásban részesültek üzleti tevékenységükre – a támogatás megszerzését követő 7 éven belül áthelyezik telephelyüket. Az Európai Parlament fő kifogása e gyakorlattal szemben, hogy az a munkahelyek elvesztésével fenyeget a gazdasági hanyatlás által amúgy is súlyosan érintett régiókban, azaz pontosan azokban a régiókban, amelyeket az uniós szabályok segíteni hivatottak. Az európai parlamenti képviselők támogatták a Bizottsághoz intézett felhívást, miszerint az követelje meg bármely olyan vállalatnak nyújtott regionális állami támogatás visszafizetését, amely ezt követően hamarosan a vállalatáthelyezés mellett dönt.

Hivatkozás: Saját kezdeményezésű jelentés

Előadó: Alain Hutchinson (PES, BE)

4.8. A EU szigeti régiókban működő uniós vállalatok támogatása az üzemanyag- és energiaköltségek tekintetében

2007 elején az Európai Parlament saját kezdeményezésű jelentést fogadott el³⁴, amelyben felkérte az Európai Bizottságot annak kivizsgálására, hogy nyújtható-e állami támogatás a szigeti régióknak, ahol az üzemanyag- és energiaárak hátrányosan érinthetik a helyi ipar versenyképességét. A szigeti régiókra az ingadozó üzemanyagköltségek miatt háruló teher azonosításakor az Európai Parlament rámutatott arra a közvetett hatásra, amelyet az üzemanyagárak fejtenek ki a szigetek és az EU szárazföldi része közötti nyersanyagszállításra. A Bizottságot felkérték különösen annak áttekintésére, hogy az állami támogatási rendszerek miként igazíthatók ki annak érdekében, hogy egyenlő versenyfeltételeket teremtsenek, és vonzóbbá tegyék a szigeteket a befektetők szemében.

A Bizottság regionális fejlesztési szakértőinek egy külön igazgatási egység létrehozásán keresztül nagyobb figyelmet kell fordítaniuk az EU szigeteinek szükségleteire. A jelentés arra is ösztönöz, hogy használják ki nagyobb mértékben például az Európai Beruházási Bank és partnerei (JASPERS, JEREMIE) által kínált finanszírozási eszközöket. A jelenlegi regionális támogatási szabályok 2013-ig érvényesek, így bármilyen felülvizsgálat 2014-től lépne hatályba, amely egybeesne az EU regionális fejlesztési támogatásainak következő generációjával.

Hivatkozás: Saját kezdeményezésű jelentés

Előadó: Francesco Musotto (EPP-ED, IT)

³³ T6-0077/2006, 14/03/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5217822.

³⁴ T6-0082/2007, 15/03/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5341452.

4.9. A regionális fejlődés egyenlőtlenségeinek csökkentése

Az egy főre eső bruttó hazai termék (GDP) óriási mértékű ingadozást mutat az EU-27 régiói között. London belvárosában (UK) az egy főre eső GDP az EU átlagának 303 százaléka, míg Északkelet-Romániában csupán annak 24 százaléka.

Az Európai Parlament által 2007 nyarán jóváhagyott jelentés³⁵ határozott fellépést követelt a legerősebb fejlődésbeli hiányosságok csökkentésére az EU legszegényebb régióiban, valamint azt is, hogy segítsenek az érintett országoknak a növekvő GDP előnyeinek kihasználásában, ami az előzetes becslések szerint a 2007–2013-as időszakra szóló kohéziós politika kiutalásainak hatékony végrehajtásával valósítható meg. A regionális egyenlőtlenségek csökkentése érdekében folytatott küzdelemben kulcsfontosságú elem az információtechnológiai infrastruktúrába és az annak alkalmazásával kapcsolatos oktatásba történő befektetés, valamint a tisztviselők kapacitásainak kiépítése az új tagállamokban az EU-tól érkező nagylelkű támogatási csomag „felszívása” érdekében.

Mivel néhány legszegényebb régióban a munkanélküliség meghaladja a 20 százalékot, a jelentés azt ajánlja, hogy az Európai Szociális Alapot használják fel a fiatalok, nők és főként az idősebb generáció alapképesítéseinek javítására. Mivel az uniós pénzeszközöket „ki kell egészíteni” a tagállamoktól és a magánszekortól érkező támogatásokkal, elengedhetetlen, hogy az illetékes államigazgatási szervek segítséget nyújtsanak a régióknak a finanszírozások kiegészítésére vonatkozó kötelezettségeik teljesítésében, és megfelelően végrehajtsák a strukturális alapokra irányadó rendeleteket. Az Európai Parlament támogatja a köz- és magánszféra közötti partnerségeket mint a magántőke projektfinanszírozásba való bevonásának egyik módját.

A Regionális Fejlesztési Bizottság felkérésére a Tematikus Főosztály által készített tanulmány³⁶ szerint a politikai döntéshozók számára fontos az egyenlőtlenségek területi dimenziója, mégis a jelenlegi mutatók, mint például az egy főre eső GDP és a munkanélküliségi ráta, túlságosan leegyszerűsítik a képet. A különböző analitikai módszerek és mutatók – például a többszálás elemzés és a több kritériumon alapuló megközelítések – sokkal alkalmasabb, de kétségkívül jóval összetettebb képet ígérnek a politikaformálás és a döntéshozatal számára.

Hivatkozás: Saját kezdeményezésű jelentés

Előadó: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PES, PL)

4.10. A Regionális Fejlesztési Bizottság ellenőrzi az EU regionális kiadásait

2008 januárjában a Regionális Fejlesztési Bizottság meghallgatta Danuta Hübner-t, a regionális politikáért felelős európai biztost. A képviselők arról kívánták megkérdezni a biztost, hogy kell-e tartani a strukturális alapok pénzeszközeinek az uniós költségvetésből való „eltűnésétől”, miután a Költségvetési Ellenőrző Bizottság tagjai elégedetlenségüknek adtak hangot a strukturális alapok kezelésével kapcsolatban néhány tagállamban és régióban. Ezt követte a Számvevőszék nyilatkozata, amely azzal vádolta a Bizottságot, hogy helytelenül térítette meg a finanszírozást. A biztos állítása szerint tíz tagállamban áll

---

³⁵ T6-0356/2007, 12/07/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5363002.

fenn annak a veszélye, hogy hibák vagy szabálytalanságok történtek a kiadásokban, és a biztos arról biztosította a bizottság képviselőit, hogy javítás céljából tisztviselői minden egyes érintett tagállam cselekvési terveit figyelemmel kísérik.

4.11. Az EU innovációs kapacitásának kiépítése

Az EU innovációs kapacitásának fejlesztésére irányuló dinamikus és kölcsönhatáson alapuló folyamat képezte tárgyát az Európai Parlament által 2007 májusában elfogadott saját kezdeményezésű jelentésnek³⁷. A jelentés ajánlásai között szerepelt a szélessávú technológiához alacsony költségen vagy ingyenesen való hozzáférés elve, valamint a regionális tudományos és üzleti érdekelt felek közötti határokon átnyúló együttműködés támogatása. Az ágazatok közötti jobb együttműködés előmozdításának további eszköze a kutatási és üzleti egységek „kasztereinak” fejlesztésére nyújtott támogatás.

A jelentés felszólította a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az oktatás minden szintjén biztosítsanak egyenlő hozzáférést valamennyi uniós polgár számára. A jelentés támogatta az információalapú munkához való hozzáférés fokozását, és hangsúlyozta, hogy megfelelő pénzügyi és kockázatkezelési mechanizmusokat kell létrehozni, amelyeket lehetőség szerint az Európai Beruházási Bank/Európai Beruházási Alap meglévő eszközeivel együtt alkalmaznak, mint amilyen a JASPERS, a JEREMIE és a JESSICA.

Hivatkozás: Saját kezdeményezésű jelentés

Előadó: Mięczysław Janowski (UEN, PL)

4.12. További szakirodalom

A Regionális Fejlesztési Bizottság felkérésére a Strukturális és Kohéziós Politikák Tematikus Főosztálya a következő tanulmányokat készítette:

UMS RIATE, Géographie-cités, LIG, IGEAT, Université d'Umeå, Université de Naples, CUGUAT – TIGRIS, [Zsugorodó régiók: Paradigmaváltás a demográfiában és a területi fejlődésben](#), Brüsszel, Európai Parlament, 2008.

Eurofocus, [Bevált gyakorlatok a regionális politikában és a strukturális alapok felhasználása előtt álló akadályok](#), Brüsszel, Európai Parlament, 2008.

OïR Managementdienste GmbH, [A területi cselekvési program és a Lipcsei Charta nyomon követése – A területfejlesztés és területi kohézió európai cselekvési programja felé](#), Brüsszel, Európai Parlament, 2008.

³⁶ Nordregio, UMS RIATE, RRG Spatial Planning and Geoinformation, Eurofutures, LIG [Regionális egyenlőtlenségek és kohézió: Milyen stratégiát kövessünk a jövőben?](#), Európai Parlament, 2007.

³⁷ T6-0184/2007, 10/05/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5341052.

5. MEZŐGAZDASÁG

A konzultációs eljárásokon kívül a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság (AGRI) néhány **saját kezdeményezésű jelentést** is elfogadott olyan napirendi pontokról, amelyek esetében az Európai Parlament változást hozott az európai polgárok helyzetében, különös tekintettel a mezőgazdasági termelőkre és a fogyasztókra.

5.1. Az új KAP: Az állapotfelmérés

Az Európai Parlament 2008. március 12-én állásfoglalást fogadott el a KAP állapotfelméréséről, válaszul a Bizottság által 2007 novemberében ismertetet közleményre.

Állásfoglalásában a Parlament nemkívánatosnak tartja az agrárpiaci szabályozás valamennyi formájának lebontását, mivel a jelenlegi helyzet azt mutatja, hogy az európai és globális tartalékok drámaian alacsony szinten állnak. Ez negatív következményekkel jár a fogyasztók vásárlóerejére és a mezőgazdasági termelők jövedelemszintjére nézve, miközben ösztönzi a spekulációt. Emellett eszközökre van szükség a gazdasági hanyatlás, valamint az egészségügyi kockázatok és az éghajlati rendellenességek miatt egyre gyakoribb természeti csapások leküzdése érdekében. A környezeti veszélyek várható növekedése és a jelentős áringadozások fényében a Parlament alapvető fontosságúnak tartja a további kockázatok megelőzését, mintegy biztonsági hálóként.

A képviselők egyben úgy vélték, hogy alapvető jövedelemgaranciaként a közvetlen kifizetések a jövőben is szükségesek lesznek, nemcsak a piac kudarcá esetén, hanem a közjavak mezőgazdasági termelők által biztosított ellátásáért, valamint az EU magas szintű környezetvédelmi, élelmiszerbiztonsági, állatjóléti és szociális normáinak ellentételezéseként is.

A képviselők elutasították a KAP 2013-ig szóló teljes költségvetésének csökkentését. Ugyanakkor támogatták a Bizottságnak a vidéki térségekre irányuló fenntartható politika megfelelő finanszírozását biztosító erőfeszítéseit a KAP második pillére keretében. Az európai parlamenti képviselők úgy ítélték meg, hogy tervbe lehetne venni az első pillér szerinti kiadások progresszív modulációját. A progresszív modulációból származó forrásokat a modulációs forrásokra általánosan alkalmazandó szabályoknak megfelelően kell elosztani, következésképpen azoknak abban a régióban vagy tagállamban kell maradniuk, ahonnan származnak. Ez a progresszív moduláció, amely a 2009–2013-as időszakra alkalmazandó, a következőkből áll majd: a 10 000 és 100 000 EUR közötti közvetlen kifizetések 1%-os csökkentése, a 100 000 és 200 000 EUR közötti közvetlen kifizetések 2%-os csökkentése, 200 000 és 300 000 EUR között 3%-os csökkentés, 300 000 EUR felett pedig 4%-os csökkentés.

Hivatkozás³⁸: Az eljárás alapjául szolgáló nem jogalkotási dokumentum: COM (2007) 722

Előadó: Lutz Goepel (EPP-ED, DE)

A Bizottság által a KAP állapotfelmérésére vonatkozóan előterjesztett jogalkotási javaslatokat 2008. május 20-án ismertették. Luis Manuel Capoulas Santos (PES, PT) 2008.

³⁸ A6-0047/2008, T6-0093/2008, 2008.3.12., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5531352.

november 19-én három jelentést terjesztett elő a plenáris ülésen történő megvitatásra. A fő elfogadott módosítások a következők:

Moduláció: A plenáris ülés úgy szavazott, hogy a mezőgazdasági termelőknek nyújtandó, 10 000 EUR feletti közvetlen kifizetések összegét 2013-ig 7%-kal kell csökkenteni, amelynek keretében a progresszív moduláció mértéke +1 százalékpont 100 000–199 999 eurónál, +2 százalékpont 200 000–299 999 eurónál és +3 százalékpont 300 000 EUR felett.

Egyedi támogatás (68. cikk): A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a támogatások felső határának 15%-áig terjedő összegben olyan „keményen sújtott” ágazatokat támogassanak, mint például az állattartás és a tejágazat, valamint hozzájáruljanak a biztosításokhoz és a kölcsönös biztosítási rendszerekhez (az éghajlat vagy a növény- és állatbetegségek által okozott veszteségekért) nagyobb közösségi társfinanszírozás mellett.

Ágazatok: 2009–2010-ben 1%-kal kell növelni a tejkvótákat, a Bizottság pedig 2010-ben felülvizsgálja a helyzetet. A Parlament továbbá kérte egy tejágazati alap létrehozását is, amely a szektor szerkezetátalakítását segíti. A gabona-, hús- és tejágazatban is fenn kell tartani a piaci intervenció vagy a piacirányítás eszközeit, az állattenyésztők és bizonyos érzékeny ágazatok, például a szárított takarmány, a fehérje és a len ágazata számára fenntartott összekapcsolt támogatások mellett.

Hivatkozás³⁹: Jogalkotási javaslatok: COM (2008) 306

Előadó: Luis Manuel Capoulas Santos (PES, PT)

A Tematikus Főosztály több tanulmányt is készített ebben a témában a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság felkérése: *Gondolatok a KAP jövőbeli fejlődésének lehetőségeiről*⁴⁰, *Gondolatok a KAP jövőbeli fejlődésének lehetőségeiről – A vidékfejlesztés előtt álló távlatok*⁴¹, *Multifunkcionalitás és a KAP: Területi szempontú javaslat*⁴², *Az állapotfelmérés javaslatainak elemzése: A szétválasztás rendszerének reformja*⁴³, *Az állapotfelmérés javaslatainak elemzése: A közvetlen kifizetési mechanizmusok reformja*⁴⁴.

5.2. Milyen jövő vár a fiatal mezőgazdasági termelőkre a KAP folyamatban lévő reformja keretében?

A jövőben a KAP-nak törekednie kell arra, hogy eltávolítsa a gazdálkodást megkezdenni kívánó fiatalok előtt jelenleg tornyosuló akadályokat, egyik prioritásává téve a generációs

³⁹A6-0390/2008, A6-0401/2008, A6-0402/2008, T6-0549/2008, T6-0550/2008, T6-0551/2008, 2008.11.19, OEIL: <http://www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5642272>; <http://www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5642252>; <http://www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5642232>.

⁴⁰Jean Christophe Bureau, Heinz Peter Witzke, EuroCARE GmbH, *Gondolatok a KAP jövőbeli fejlődésének lehetőségeiről*, Európai Parlament, 2007.

⁴¹ÖIR-Managementdienste GmbH, *Gondolatok a KAP jövőbeli fejlődésének lehetőségeiről – A vidékfejlesztés előtt álló távlatok*, Európai Parlament, 2007.

⁴²Jesús Gonzalez Regidor, Universidad Autónoma de Madrid, *Multifunkcionalitás és a KAP: Területi szempontú javaslat*, Brüsszel, Európai Parlament, 2007.

⁴³Jesús Gonzalez Regidor, Universidad Autónoma de Madrid, *Az állapotfelmérés javaslatainak elemzése: A szétválasztás rendszerének reformja*, Európai Parlament, 2007.

⁴⁴Mr Allan Buckwell, Country Land and Business Association, *Az állapotfelmérés javaslatainak elemzése: A közvetlen kifizetési mechanizmusok reformja*, Európai Parlament, 2007.

váltást. Az Európai Parlament állásfoglalása felhívja a figyelmet azokra a továbbra is fennálló nehézségekre, amelyek a magas induló költségekből (beleértve az ingatlanok értékesítési árát és bérleti díját), valamint a tárgyi beruházásokból és a humántőke-befektetésekből adódnak, amelyekre a technológiai és logisztikai fejlesztések céljából folyamatosan szükség van.

A jelentés sürgeti a Bizottságot, hogy a KAP állapotfelmérésére vonatkozó jogalkotási javaslatában tegyen javaslatot arra, hogy a vidékfejlesztésről szóló jogszabályokban előírt, a fiatal mezőgazdasági termelőknek nyújtott támogatásokat foglalják bele a tagállami tervekben szereplő kötelező intézkedésekbe, amit egyben össze kell kapcsolni az indulási támogatások összegének növelésével.

Hivatkozás⁴⁵: Saját kezdeményezésű jelentés (INI (2007) 2194)

Előadó: Donato Tommaso Veraldi (ALDE, IT)

5.3. A KAP és a globális élelmezésbiztonság

Harminc éve reálértéken csökkennek az élelmiszerárak mind Európában, mind világszinten. Ez a tendencia az utóbbi hónapokban megfordult a mezőgazdasági termékek világszintű árának hirtelen és éles emelkedése miatt.

Az ársokk számos árucikket érintett egyidejűleg: a gabonafélék, a hús- és tejtermékek körében két- vagy akár háromjegyű emelkedés volt tapasztalható kevesebb mint egy év alatt. Ezek az ármozgások a strukturális és átmenetibb tényezők bonyolult összekapcsolódásának eredményei.

Unió szinten a szakpolitikai kezdeményezéseknek három, egymást kiegészítő intervenció irányt kell követniük: az élelmiszerár-sokk rövid és középtávú hatásainak kezelésére és mérséklésére irányuló intézkedések; olyan intézkedések, amelyek hozzájárulnak az áremelkedés szegény népekre gyakorolt hatásainak kezelésére irányuló globális erőfeszítésekhez; és végül, de nem utolsósorban olyan intézkedések, amelyek javítják a mezőgazdasági ellátást, és hosszabb távon biztosítják az élelmezésbiztonságot. A KAP határozott kiigazításokat tehetne annak érdekében, hogy közvetlen választ adjon a szélsőségesen magas árakra.

Hivatkozás⁴⁶: Saját kezdeményezésű jelentés (INI (2008) 2153)

Előadó: Mairead McGuinness (EPP-ED,IE)

5.4. Kockázat- és válságkezelés a mezőgazdaságban

Az Európai Parlament – a mezőgazdaságban a kockázat és válságkezelésről szóló bizottsági közleményre válaszul kidolgozott saját kezdeményezésű jelentés alapján – 2006. február 16-án állásfoglalást fogadott el.

A Parlament megállapította, hogy a mezőgazdaságban a kockázatkezelésnek kiemelt feladatként a közérdeket kell szolgálnia, garantálva az egészséges élelmiszerek és mezőgazdasági nyersanyagok ellátását a lakosság számára, és megakadályozva a környezet romlását. A Parlament úgy érezte, hogy a Bizottság által mérlegelt három kockázat- és válságkezelési opció (biztosítások a természeti katasztrófákkal szemben,

⁴⁵ A6-0182/2008, T6-0258/2008. 2008.6.5., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5531332.

⁴⁶ A6-0505/2008, T6-0006/2009, 2009.1.13., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5650602.

kölcsönös befektetési alapok és a garantált alapjövedelem) valójában nem kockázatcsökkentő megelőző intézkedéseknek felelnek meg, hanem a kár esetén nyújtandó kompenzációra irányuló finanszírozási modelleknek. A Bizottság azt javasolja, hogy az intézkedéseket 1%-ban a modulációból származó pénzeszközökből, pontosabban a nemzeti vidékfejlesztési programokból finanszírozzák, amelyek a szakértők véleménye szerint valószínűleg híján vannak a javasolt intézkedésekhez szükséges forrásoknak.

A Bizottságnak ezért meg kell vizsgálnia ezen intézkedések alternatív finanszírozási lehetőségeit. A Parlament megjegyezte, hogy az új tagállamok 2013-ig ki vannak zárva a modulációs mechanizmusból, a közvetlen kifizetéseket pedig ezekben az országokban fokozatosan emelik a teljes összegig („phasing-in”), ezért biztosítani kell számukra az egyéb KAP-finanszírozásokhoz történő hozzáférést.

A jogalkotási eljárás egy korábbi szakaszában a Tematikus Főosztály tanulmányt tett közzé „*Kockázat- és válságkezelés a mezőgazdaságban*”⁴⁷ címmel ugyanebben a tárgyban.

Hivatkozás⁴⁸: Az eljárás alapjául szolgáló nem jogalkotási dokumentum: COM (2005) 074

Előadó: Friedrich Wilhelm Graefe Zu Baringdorf (Verts/ALE, DE)

5.5. Természeti csapások, tüzek, árvizek és aszályok: mezőgazdasági szempontok

A Parlament úgy vélte, hogy a vidékfejlesztési politika hasznos szerepet játszhat a természeti csapások megelőzésében. Hangsúlyozta, hogy a vidékfejlesztési források drasztikus csökkentése megakadályozta a természeti csapások által okozott károk megelőzésére irányuló cselekvési tervek kidolgozását. A Parlament ugyanakkor azt ajánlotta, hogy a nemzeti és regionális vidékfejlesztési tervek biztosítsanak elsőbbséget az olyan intézkedéseknek, amelyek a természeti csapások kiváltó okaira irányulnak (többek között az erózió elleni küzdelem, a megfelelő fajok újbóli betelepítése az erdős területekre, a tűzvédelmi zónák fenntartása, vízügyi projektek, az erdős területek gondozása, valamint vízmegőrzési és agrár-környezetvédelmi intézkedések).

A Parlament úgy vélte, az Európai Unió Szolidaritási Alapjának (EUSF) továbbra is ki kell terjednie az olyan katasztrófák esetén végzett beavatkozásra, amelyek – bár jelentősek – a megállapított kárszint alatt maradnak, de súlyos és tartós hatást gyakorolnak az adott régió lakosainak életkörülményeire, és fenntartotta az ilyen esetekben biztosított rendkívüli támogatás lehetőségét. A Bizottságnak rugalmassági záradékot bevezető jogalkotási javaslatot kell benyújtania, amely lehetővé tenné, hogy a mezőgazdasági ágazatot érintő természeti katasztrófákat kezelő meglévő politikai eszközök, nevezetesen az EUSF, megfelelő finanszírozást kapjanak a KAP azon fejezeteiből, amelyek jelenleg minden évben felhasználatlanok maradnak.

Ezen irányvonal mentén a Parlament sürgette a Bizottságot, hogy támogassa az erdők gyúlékonyságának csökkentésére irányuló intézkedéseket, például az erdészeti tevékenységek nyereségességének előmozdításával és a fenntartható erdőgazdálkodás ösztönzésével, valamint a maradvány erdei biomassa megújuló energiaforrásként való felhasználásával. A Parlament továbbá felkérte a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az erdőtüzek kezelését és nyomon követését szolgáló új technológiák alkalmazásával

---

⁴⁷University of Napoli Federico II, [Kockázat- és válságkezelés a mezőgazdaságban](#), Európai Parlament, 2005.

⁴⁸ A6-0014/2006, T6-0067/2006, 2006.2.16., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5241902.

kapcsolatos tapasztalatok cseréje céljából valósítsanak meg egy programot, és alakítsanak ki eljárásokat a műszaki személyzet képezésének európai szintű elismerésére. Emellett létfontosságú, hogy a vidékfejlesztési tervek keretében elsőbbséget élvezzenek azok az intézkedések, amelyek a vidék strukturális problémáinak leküzdését szolgálják (többek között demográfiai csökkenés, a földek elhagyása, a vidéki termőföldek megvédése az intenzív városiasodástól, az erdőirtás folyamata, valamint az erdőtulajdon nagymértékű elaprózódása), amelyek – ha nem fékezik meg őket – növelik a jövőbeli potenciális kockázatok mértékét.

Hivatkozás⁴⁹: Saját kezdeményezésű jelentés (INI (2005) 2195)

Előadó: Luis Manuel Capoulas Santos (PES, PT)

5.6. A mezőgazdaság helyzete és kilátásai a hegyvidéki térségekben

Az EU népességének mintegy 19%-a hegyvidéki térségekben él és dolgozik. Ezek egyedülálló élőhelyet kínálnak az emberek és más élő szervezetek számára, ahol az emberi lét minden szempontja szorosan kötődik a természet egyensúlyához és ritmusához. A hegyvidéki térségek több funkciót betöltő élőhelyeknek tekinthetők, és számos természeti sajátossággal rendelkeznek: meredek lejtők, időjárási viszonyok, erózió, szintkülönbségek, nagy magasságok, sziklaképződmények stb.

Jelenleg annyi különféle jogi keret van érvényben Európa hegyvidéki térségeit illetően, ahány tagállam. A legjobb esetben az ágazati politikákból „összetakolt” intézkedések nem feltétlenül gátolják a fenntarthatóság és a hosszú távú megközelítés fent említett szükségességét, de nem is a legjobban szolgálják azt.

Amire szükség van, az egy ésszerű keretrendszer, amely a lehető legjobb módon kapcsolja össze a szabályozásokat a támogatással, annak érdekében, hogy segítse Európa hegyvidéki térségeit a fenntartható és előretekintő versenyképesség elérésére irányuló erőfeszítéseikben.

Az Európai Parlament Regionális Fejlesztési Bizottsága felkérte a Tematikus Főosztályt, hogy készítsen tanulmányokat ezekről a témákról, köztük a „Zsugorodó régiók: Paradigmaváltás a demográfiában és a területi fejlődésben”⁵⁰ címűt és egy másik, régebbi tanulmányt, amely a hegyvidéki térségekre irányuló politikáról szól („A hegyvidéki térségekkel foglalkozó európai politika felé”)⁵¹.

Hivatkozás⁵²: Saját kezdeményezésű jelentés (INI (2008) 2066)

Előadó: Michl Ebner (EPP-ED, DE)

---

⁴⁹ A6-0152/2006, T6-0222/2006, 2006.5.18., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5282212

⁵⁰ UMS RIATE, Géographie-cités, LIG (University Joseph Fourier), IGEAT (Free University of Brussels), University of Umeå, University of Naples, CUGUAT – TIGRIS (University Alexandru Ioan Cuza), [Zsugorodó régiók: Paradigmaváltás a demográfiában és a területi fejlődésben](#), Brüsszel, Európai Parlament, 2008.

⁵¹ International Centre for Alpine Environments (ICALPE), [A hegyvidéki térségekkel foglalkozó európai politika felé](#), Európai Parlament, 1998.

⁵² A6-0327/2008, T6-0438/2008, 2008.9.23., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5608682.

5.7. Új állat-egészségügyi stratégia az Európai Unió számára

Az Európai Parlament 2008. május 22-én állásfoglalást fogadott el az Európai Unió új állat-egészségügyi stratégiájáról (2007–2013) szóló bizottsági közleményről.

A Parlament üdvözölte az EU állat-egészségügyi politikájával kapcsolatos stratégiai megközelítés kidolgozását, ugyanakkor ambiciózusabb törekvéseket és hosszabb távú szemléletet kért a Bizottságtól a jogalkotási javaslatok előterjesztésekor.

A képviselők rámutattak arra, hogy a javasolt stratégia pozitív eredményeket érhet el, ha világos és átlátható szabályokat állapítanak meg az egyedi intézkedések finanszírozására, amit azonban az állat-egészségügyi stratégiáról szóló közlemény elmulasztott. A képviselők bírálták a Bizottságot, amiért a közleményben nem utalt politikai intézkedéseinek finanszírozási követelményeire. A Parlament felhívja a figyelmet arra, hogy a közös állat-egészségügyi politika az EU egyik leginkább integrált szakpolitikája, amelynek finanszírozását legnagyobb részben a közösségi költségvetésből kell fedezni, ami ugyanakkor nem mentesíti a tagállamokat és a mezőgazdasági termelőket a pénzügyi felelősség alól.

A Parlament elégedetlen azzal az utalással, hogy az egyedi intézkedéseket a meglévő forrásokból fogják finanszírozni, és felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a jelenlegi állat-egészségügyi alap lehetőségeinek javítását, előkészítve érveit a 2009-ben induló költségvetési vitára. Rámutatott arra is, hogy az állat-egészségügyi stratégiának ki kell terjednie a vágóhidak, az állatszállító vállalkozások, valamint a takarmánygyártók és – szállítók tevékenységére, ugyanakkor figyelembe kell vennie az adminisztráció egyszerűsítésének szükségességét is.

Hivatkozás⁵³: Az eljárás alapjául szolgáló nem jogalkotási dokumentum: COM (2007)539

Előadó: Janusz Wojciechowski (UEN, PL)

5.8. Állatvédelem és állatjólét

Az Európai Parlament 2006. május 11-én állásfoglalást fogadott el az állatjólétről és az állatok védelméről szóló közösségi cselekvési tervről. Az Európai Parlament szigorúbb állatjóléti szabályok bevezetését kérte az EU-ban. A jelentés egyben felszólította a Bizottságot, hogy terjesszen elő terveket az állatvédelmi címkézésre vonatkozóan, s sürgesse az állatvédelem megerősítését a Kereskedelmi Világszervezet keretében folytatott tárgyalásokon, és tiltsa be a fókatermékek és egyéb „állatkínzással előállított termékek” behozatalát az Unióba.

A Parlament sajnálatának adott hangot, hogy a gyakorlatban gyakran semmibe veszik az EU élőállat-szállítási szabályait. Támogatta egy olyan címke bevezetését, amely garantálja az európai normák betartását, ugyanakkor elismerte, hogy az állatjólét javítására irányuló intézkedések felhalmozódása negatív következményekkel járhat az európai mezőgazdasági ágazat versenyképességére nézve. Azt is fontosnak tartotta, hogy elkerüljék a dömping minden formáját a harmadik országokban, valamint az állatokkal szembeni bánásmód bármiféle romlását ezekben az országokban. A Parlament ezért hangsúlyozta, hogy sürgősen fel kell venni a WTO-tárgyalások napirendjére az állatvédelmi intézkedések szigorítását, annak érdekében, hogy emeljék a nemzetközi állatjóléti szabványok színvonalát. Azt is javasolta, hogy vezessenek be embargót azon országokkal szemben, ahol az állattermékeket állatkínzással állítják elő.

⁵³ A6-0147/2008, T6-0235/2008, 2008.5.22., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5608682.

Hivatkozás⁵⁴: Az eljárás alapjául szolgáló nem jogalkotási dokumentum: COM (2006)013
Előadó: Elizabeth Jeggle (EPP-ED, DE)

5.9. A nem élelmiszer célú növénytermesztés támogatása

A Parlament hangsúlyozta annak fontosságát, hogy növelni kell a nem élelmiszer célú növényekkel kapcsolatos technológiák támogatását az iparág potenciáljának javítása érdekében. Felszólította a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a megújuló erőforrások előmozdítására irányuló közösségi stratégiát és cselekvési tervet, annak érdekében, hogy ily módon hozzájáruljon az élelmiszerellátás biztonságának garantálásához és az energiahatékonyság javításához az EU-ban.

A Parlament hangsúlyozta, hogy különös figyelmet kell fordítani a termelés élénkítésének elkerülésére, amely olyan káros környezeti hatásokkal járhat, mint a talaj terhelése műtrágya-maradékanyagokkal és növényvédő szerekkel, vagy a vízkészletek kimerítése és szennyezése. Emellett figyelemmel kell kísérni az energianövényeknek a vidéki környezetre gyakorolt hatását, és meg kell fontolni egy rendelet bevezetését, amelynek célja megakadályozni az invazívként ismert növények szabályozatlan elterjedését egy adott térségben.

A Parlament felszólította a Bizottságot, hogy ösztönözze a különleges vegyszerek mezőgazdasági nyersanyagokból történő előállítását annak érdekében, hogy növeljék a gazdaságok jövedelmét, valamint környezetbarát és egészséges termékekkel lássák el a piacot a biológiailag nem lebomló vegyi anyagok helyett. A különleges növényi kultúrákkal kapcsolatos alkalmazások decentralizált szinten és kis léptékben használva igen hatékonyak lehetnek, így abból sok mezőgazdasági termelő húzhat hasznot. A Parlament továbbá kiemelte a mezőgazdaságban rejlő lehetőséget arra, hogy gyógyszernövényeket termeljen oltóanyagok és más termékek előállítása céljából, annak érdekében, hogy megfelelő egészségügyi eszközökkel lássa el a gyógyászati ipart.

A Parlament emellett rámutatott a mezőgazdasági maradékanyagokban és hulladékokban rejlő lehetőségekre is, amelyekből fűtő- és hűtőanyag, valamint villamos áram állítható elő, gazdaságilag hatékony és ökológiailag is helytálló módszerek alkalmazásával.

Talán érdemes megemlíteni, hogy a jogalkotási eljárást megelőzően az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottsága felkérte a Tematikus Főosztályt, hogy készítsen tanulmányt a nem élelmiszer célú növényekről⁵⁵.

Hivatkozás⁵⁶: Saját kezdeményezésű jelentés (INI (2004) 2259)
Előadó: Neil Parish (EPP-ED, UK)

5.10. Biotechnológia: Európa mezőgazdasága előtt álló kilátások és kihívások

A bizottság 2007. január 24-én fogadta el Kyösti Virrankoski saját kezdeményezésű jelentését. A jelentés fokozottabb fellépést kért a Bizottságtól és a Tanácstól, ugyanakkor

⁵⁴ A6-0290/2006, T6-0417/2006, 2006.5.11., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5319032.

⁵⁵ Dipartimento di Economia ed Ingegneria Agrarie (DEIAGRA), Università di Bologna, [Az élelmiszernövények és a nem élelmiszer célú energianövények közötti verseny: A mezőgazdaság szerkezetére és a földhasználatra gyakorolt hatások](#), Európai Parlament, 2008.

⁵⁶ A6-0040/2006, T6-0116/2006, 2006.3.23., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5217932.

óvatosságra is intett a géntechnológiával módosított (GM) növényekkel kapcsolatban, és egy világosabb jogi keretet kívánt látni ezen a területen.

Összességében a bizottság ösztönözte a biotechnológiai fejlesztésre irányuló erőfeszítéseket az EU-ban, mivel ezek elősegíthetik a fenntartható termelési módszerek fejlődését, a termés növelését, valamint a változatosabb termékeket kevesebb nitrát és más műtrágyák felhasználásával, ily módon hozzájárulva a környezet és az emberi egészség védelméhez.

A bizottság továbbá hangsúlyozta, hogy a biotechnológiai fejlesztésnek egyéb pozitív hatása is lehet, mint például a teljesen új termékek előállítása, ideértve a szájon át alkalmazható vakcinákat, valamint a fokozottan környezetbarát energiaforrások, például a biomassza, biogáz és bioüzemanyag előállítása.

Mindezek fényében a jelentés felszólította a Bizottságot, hogy a Bizottság, a Tanács, a Parlament és az összes érdekelt fél képviselőiből hozzon létre egy magas szintű munkacsoportot annak érdekében, hogy megtervezzék a biotechnológiára és mezőgazdaságra irányuló uniós stratégiát.

A jogszabályi keretet illetően az Európai Parlament támogatását fejezte ki a jelenlegi megközelítés iránt, amely az elővigyázatosság elvét alkalmazza az új biotechnológiai termékek engedélyezésekor.

Hivatkozás⁵⁷: Saját kezdeményezésű jelentés (INI (2006) 2059)

Előadó: Kyösti Virrankoski (ALDE, FI)

---

⁵⁷ A6-0032/2007, 2007.5.21., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5319532.

6. HALÁSZAT

6.1. A halászati ágazat válsága

A 6. jogalkotási ciklus kezdete óta az Európai Parlament folyamatosan aggodalmának adott hangot a halászati ágazat gazdasági válságával kapcsolatban. A Parlament kiváltképpen az üzemanyagárak emelkedésének hatásával foglalkozott.

2005-ben az Európai Parlament jelentést⁵⁸ fogadott el **az Európai Halászati Alapról (EFF)**, amelynek előadója David Casa (EPP-ED, MT) volt. Az elfogadott módosítások a hajók halászati tevékenységből történő végleges kivonására, a halászfelszerelések finanszírozására és az akvakulturális befektetésekre összpontosítottak. A főbb elemek a következők voltak:

Az Európai Parlament ki kívánta terjeszteni a **hajók** halászati tevékenységből való **kivonására** irányuló politika hatókörét. Azt is javasolta, hogy az EFF-ből átalányalapú támogatást lehessen nyújtani az érintett hajók legénységének.

A tagállamok egyszeri ellentételezést vezethetnek be a hajótulajdonosok és a halászok számára a tengeri ökoszisztémák védelmére irányuló tervek keretében, amennyiben ez a halászati kapacitás csökkentéséhez vezet.

Támogatás nyújtható az olyan kiigazításokra, amelyek javítják a fedélzeti biztonságot, az élet- és munkakörülményeket, ideértve a motorok biztonsági okokból történő lecserélését, az üzemanyag-gazdaságosságot vagy a fokozottan környezetbarát megoldásokat, azzal a feltétellel, hogy nem nő a halászati kapacitás a halászhajók egyik kategóriája esetében sem. Külön hangsúlyt helyeztek a kisebb és régebbi hajókra.

A Parlament új rendelkezéseket javasolt a legkülső régiók flottáinak felújítására és modernizálására nyújtott állami támogatásokra vonatkozóan.

Az Európai Parlament azt kívánta elérni, hogy az EFF-beruházások kiterjedjenek az akvakultúra termelési láncának valamennyi szakaszára, beleértve az új létesítmények kiépítését és a meglévő létesítmények kibővítését és modernizálását a jó piaci kilátásokkal rendelkező fajok tekintetében, feltéve, hogy ezek az intézkedések műszaki és pénzügyi szempontból is megvalósíthatók, és nem teremtenek többletkapacitást a termelésben.

A part menti halászati területek fenntartható fejlesztését illetően az Európai Parlament elutasította az EFF-finanszírozás korlátozását a 100 000 lakos feletti közösségek esetében.

Hivatkozás: A 2004. július 14-i rendeletre irányuló javaslat (COM(2004) 497)

Előadó: David Casa (EPP-ED, MT)

2006-ban az Európai Parlament elfogadta a Sean Ó Neachtain (UEN, IE) által készített saját kezdeményezésű jelentést⁵⁹ a **part menti halászat** bizonytalan helyzetéről. A jelentés hangsúlyozta, hogy az ágazat alapvetően hozzájárul a helyi gazdasághoz és a part menti

---

⁵⁸ T6-0282/2005, Hivatalos Lap C 157E, 2006.7.6., 97–324. o.,

OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5188932

⁵⁹ T6-0276/2006, 15/06/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5219262

közösségek társadalmi szerkezetének fenntartásához. A B. Tematikus Főosztály a Halászati Bizottság felkérésére tanulmányt készített ebben a tárgyban⁶⁰.

Az Európai Parlament a part menti halászat uniós szintű közös meghatározását kérte. Sürgette a Bizottságot, hogy tegyen javaslatokat a part menti halászatra vonatkozó adatok uniós szintű harmonizálásának módjaira.

Egyéb ajánlások mellett a jelentés felszólította a Bizottságot, hogy finanszírozza a part menti halászatot folytató hajók modernizálását, és terjesszen elő egyedi oktatási és képzési programokat. Hangot adott azon kívánságának is, hogy fokozottan ismerjék el a nők szerepét a part menti halászati ágazatban, és biztosítsák a nők gazdasági és szociális jogainak szavatolását.

Hivatkozás: Nem jogalkotási jelentés

Előadó: Sean Ó Neachtain (UEN, IE)

Szintén 2006-ban az Európai Parlament Pedro Guerreiro (GUE/NGL, PT) saját kezdeményezésű jelentése alapján állásfoglalást⁶¹ fogadott el **a halászati iparág gazdasági helyzetének javításáról** szóló bizottsági közleményről. A jelentésben sajnálatának adott hangot amiatt, hogy a bizottsági dokumentumból hiányzik az „ambíció”. Az Európai Parlament Halászati Bizottsága korábban felkérte a B. Tematikus Főosztályt, hogy készítsen tanulmányt ebben a tárgyban⁶².

Hivatkozás: COM(2006) 103, 2006. március 9.

Előadó: Pedro Guerreiro (GUE/NGL, PT)

Az Európai Parlament azt a bírálatot fogalmazta meg, hogy a javasolt intézkedések nem rendelkeznek valódi társadalmi-gazdasági dimenzióval, és nem veszik figyelembe „a végrehajtásuk esetén a hajók személyzetére gyakorolt következményeket”. Az Európai Parlament sajnálattal vette tudomásul, hogy a megmentési célú és szerkezetátalakítási támogatások terén a Bizottság továbbra is ellenzi a kompenzációs kifizetések és működési támogatások folyósításának lehetőségét. Ezért hangsúlyozta, hogy létre kell hozni egy közösségi társfinanszírozású garanciaalapot az üzemanyagárak stabilizálása érdekében, amely átmeneti kompenzációs támogatást nyújt az érintett halászati vállalkozásoknak.

A közép- és hosszú távú intézkedéseket illetően az Európai Parlament hangsúlyozta, hogy az EFF-ből továbbra is támogatást kell nyújtani a halászflootta felújítására és modernizálására – különösen a motorok lecserélésére –, elsősorban a kisléptékű part menti halászat esetében, valamint támogatni kell a biztonsági problémákat jelentő, 20 évesnél régebbi hajók lecserélését.

A Parlament egyben sürgette a Bizottságot, hogy ismerje el a kisléptékű part menti halászat és a kisüzemi halászat sajátos jellegét a közös halászati politikában, és tegyen javaslatot egy olyan közösségi támogatási programra, amely az iparág e szegmensének sajátos problémáival foglalkozik.

Az Európai Parlament megismételte a Bizottsághoz intézett felkérését, hogy tanulmányozza

---

⁶⁰ Centro Tecnológico del Mar – Fundación CETMAR Spain, [A part menti halászat és a part menti halászok által tapasztalt problémák](#), Európai Parlament, 2005.

⁶¹ T6-0390/2006, 28/09/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5341542

a halászatot kívüli tényezők tengeri környezetre és halászati erőforrásokra gyakorolt hatását is – mint amilyenek például a part menti és tengeri szennyezés, az ipari és mezőgazdasági szennyvíz, a tengerfenékkotrás és tengeri szállítás –, annak érdekében, hogy ezzel kiegészítse a jelenlegi erőforrás-gazdálkodási módszereket. Végül az Európai Parlament hangsúlyozta, hogy feltétlenül egyensúlyt kell találni a társadalmi-gazdasági helyzet és a környezeti fenntarthatóság között, kiemelve az olyan halászokat támogató vagy kártalanító mechanizmusok végrehajtásának szükségességét, akik viselik a halállományok helyreállítását célzó programok vagy az ökoszisztémák védelmének megerősítésére irányuló egyéb intézkedések következményeit, különösen a legkedvezőtlenebb helyzetben lévő régiókban.

2007-ben az Európai Parlament állásfoglalást fogadott el⁶³ Pedro Guerreiro (GUE/NGL, PT) saját kezdeményezésű jelentése alapján, amely a halászati és akvakultúra-termékek **piacának közös szervezéséről (KPSZ)** szóló bizottsági jelentést követően készült. A Tematikus Főosztályt felkérték arra, hogy végezzen átfogó kutatást ebben a kérdésben⁶⁴.

Hivatkozás: COM(2006) 558 végleges, 2006. szeptember 29.

Előadó: Pedro Guerreiro (GUE/NGL, PT)

Az Európai Parlament hangsúlyozta, hogy sürgősen el kell végezni a KPSZ átfogó felülvizsgálatát az ágazat jövedelemszintjének garantálása érdekében, biztosítva a piac stabilitását, javítva a halászati termékek értékesítését és növelve a létrehozott hozzáadott értéket. A Bizottságot felkérték, hogy készítsen közleményt az iránymutatásokról, és tegyen javaslatot a KPSZ felülvizsgálatára.

A Parlament hangsúlyozta, hogy meg kell erősíteni a KPSZ pénzügyi erőforrásait, lehetővé téve, hogy megfelelő szintű közösségi finanszírozást biztosítsanak a halászati ágazat szükségletei számára. Az állásfoglalás rávilágított arra, hogy a jelenlegi intervenciók mechanizmusokat a magas szintű koncentráció jellemzi, és felszólította a Bizottságot annak megállapítására, hogy vajon ezek a mechanizmusok-e a legalkalmasabbak, és kellően rugalmasak-e ahhoz, hogy teljesítsék a termelési/értékesítési struktúrák igényeit a tagállamokban, a halászati termékek értékesítésének javítása és a termelők tisztességes jövedelmének biztosítása érdekében.

Az Európai Parlament leszögezte, hogy bővíteni kell a tonhalra nyújtott kompenzációs kifizetéseket, és korábbi felkéréséhez hasonlóan újra felszólította a Bizottságot, hogy a szardínia esetében is vezesse be a kompenzációs kifizetést.

A Parlament hangsúlyozta a címkézés és a fogyasztók pontos tájékoztatásának fontosságát. Meg kell vizsgálni és ellenőrizni kell a kereskedelmi jelöléseket, nevezetesen az importtermékek esetében, a fogyasztók félrevezetésének elkerülése érdekében. A Bizottságot felkérték, hogy gyorsítsa fel a halászati termékek ökológiai tanúsításának folyamatát.

---

⁶²LEI B.V., [Az olajár-emelkedés hatása az európai halászatban](#), Európai Parlament, 2006.

⁶³T6-0606/2007, 12/12/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5484592

⁶⁴Jesús Iborra Martín, a Strukturális és Kohéziós Politikák Tematikus Főosztálya, [A halászati termékek piaca közös szervezésének 2000. évi reformja](#), Európai Parlament, 2007.; Jesús Iborra Martín, „Strukturális és Kohéziós Politikák B. Tematikus Főosztálya, [Termelői szervezetek és a halászati termékek piacának közös szervezése](#), Európai Parlament, 2008.

A jelentés hangsúlyozta, hogy a strukturális alapokból hozzá kell járulni a termelői infrastruktúra létrehozásához és modernizálásához, ami kiterjed a hűtő-, feldolgozó-, szállító- és értékesítő/forgalmazó egységekre. Azt is hangsúlyozták, hogy az intervenciók mechanizmusoknak figyelembe kell venniük a halászati termékek hosszabb minőségmegőrzési idejét, és kérték, hogy adjanak nagyobb támogatást a hal fedélzeten történő kezelésének javítására, különös tekintettel a hűtéssel kapcsolatos befektetésekre. A Parlament továbbá hangsúlyozta, hogy meg kell erősíteni a pénzügyi támogatási mechanizmusokat, elő kell segíteni az ellátás koncentrációját a termelői szövetségeknek nyújtott finanszírozáson keresztül, és mindenekelőtt támogatni kell a kisléptékű part menti és hagyományos halászatot. Az operatív programoknak megfelelő pénzügyi támogatással biztosítani kell, hogy a termelői szövetségek közvetlenül értékesíthessék termékeiket a halászati termékek hozzáadott értékének növelése érdekében. A Parlament azt is kérte, hogy a közösségi költségvetésben továbbra is legyen közvetlen kapcsolat a támogatás és a termelői szövetségek között, és egyben tegyék lehetővé azt is, hogy a tagállamok kiegészítő támogatásokat nyújthassanak az operatív programok számára.

Az állásfoglalás felszólította a Bizottságot, hogy értékelje a harmadik országokhoz fűződő kapcsolatok következményeit, nevezetesen a behozatalnak az első értékesítés áraira gyakorolt hatását. Felszólította a Bizottságot, hogy a külkereskedelmi kapcsolatokban képviseljen határozottabb álláspontot, különösen a WTO védintézkedési mechanizmusainak életbe léptetésekor, annak érdekében, hogy ne kerüljenek veszélybe a Szerződés 33. cikkének célkitűzései. Az Európai Parlament kérte azt is, hogy ugyanazokat a szabályokat és követelményeket alkalmazzák a belső piacon értékesített importált halászati termékekre, mint amelyek a közösségi halászati termékekre érvényesek, pl. a címkézést, a növényegészségügyi szabályokat vagy a minimális méretet illetően.

2008 júniusában az Európai Parlament közös állásfoglalást⁶⁵ fogadott el **a halászati ágazatnak a növekvő üzemanyagárak miatti válságáról**, amellyel kapcsolatban felkérték a Tematikus Főosztályt, hogy készítsen tanulmányt a kérdésben⁶⁶.

Az Európai Parlament képviselői kifejezték szolidaritásukat az EU halászaival, és felhívták a Bizottságot és a Tanácsot, hogy irányozzanak elő a halászati ágazat jelenlegi helyzetének megoldását szolgáló intézkedéseket. Az Európai Parlament ismételten felszólította a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a *de minimis* szabályozást annak érdekében, hogy ily módon hajónként – nem pedig vállalkozásonként – 100 000 euróra emelje a támogatás összegét, amivel a támogatás szintjét közelebb viszi a többi gazdasági ágazatéhoz. A Parlament emellett felszólította a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a halászati ágazatban nyújtott *de minimis* támogatások kifizetését lehetővé tevő eljárásokat.

Az Európai Parlament kérte, hogy a halászflootta kiigazítási terveit minden tagállamban önkéntesen léptessék hatályba, és különítsék el az ehhez szükséges pénzügyi erőforrásokat; ennek érdekében:

- felszólította a Bizottságot, hogy határozzon meg prioritási kritériumokat a válság által leginkább érintett flottaszegmensek vonatkozásában;
- elengedhetetlennek tekintette az Európai Halászati Alap nemzeti operatív programjainak felülvizsgálatát a célzottabb kiadások lehetővé tétele érdekében;

---

⁶⁵ T6-0308/2008, 19/06/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5643522

⁶⁶ LEI B.V., [Az olajár-emelkedés hatása az európai halászatban](#), Európai Parlament, 2006.

- támogatást kért a halászfelszerelések egyedi átalakításához a kevésbé üzemanyag-igényes halászati módszerek biztosítása érdekében;
- az üzemanyag-felhasználás hatékonyságának javítása érdekében ösztönözte az eszközvásárlást.

A Parlament felkérte a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatokat a halászati ágazatban megvalósítandó CO₂-csökkentéssel kapcsolatos 7 éves kompenzációs rendszerre vonatkozóan, a CO₂ jelenlegi tonnánkénti 25 eurós árát alapul véve.

A képviselők emellett felszólították a Bizottságot, hogy az alternatív energiaforrások kutatására és az energiahatékonyság javítására irányuló projektek finanszírozásának céljából támogassa egy külön halászati kutatási és fejlesztési alap létrehozását a jelenlegi hetedik kutatási és fejlesztési keretprogram keretében.

Végezetül az Európai Parlament sürgette a Bizottságot, hogy a halásztól leginkább függő területek helyzetének enyhítése érdekében fogalmazzon meg konkrét javaslatokat, korábban pedig megbízta a Strukturális és Kohéziós Politikák Tematikus Főosztályát, hogy folytasson kutatást ebben a témában, a Tematikus Főosztály pedig elkészítette a „*Regionális függőség a halásztól*” című tanulmányt⁶⁷.

6.2. A földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedések

E rendelet célja a fenntartható halászat kialakítása a régióban az élő vízi erőforrások kiaknázásának javításával, valamint az érzékeny élőhelyek védelmével, figyelembe véve a kisléptékű mediterrán part menti halászat sajátos jellegét.

Az 5. jogalkotási ciklus végén a Parlament megvétózta ezt a kulcsfontosságú rendeletet a KHP reformjának keretében. 2005 júniusában a Carmen Fraga Estevez (PPE-ED, ES) által készített jelentés⁶⁸ elfogadásával az új Parlament kompromisszumot ért el a Bizottsággal, amely megpróbálta a lehető leghamarabb helyreállítani az erőforrások kielégítő helyzetét. A Parlament módosításainak többsége a tonhalfélék halászatára, valamint a hálók szembőségéhez és az engedélyezett halászeszközök jellemzőihez kapcsolódóan a minimális fogási méretre vonatkozott.

A módosítások az előadó és a Bizottság közötti tárgyalások során létrejött kompromisszum részét képezték:

- a vontatott hálók minimális szembősége 2006. december 31-ig 40 mm. Ezt követően ezeket a hálókat 40 mm-es négyzetes szemű hálók váltják fel a zsákvégen, illetve – a hajótulajdonos kellően alátámasztott kérelmére – 50 mm-es romboid szemű hálók. A Bizottság 2010. június 30-ig jelentést készít a Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelkezések végrehajtásáról;
- 1000 métert meghaladó mélységben tilos a vontatott hálók használata;

---

⁶⁷ Pavel Salz, Framian bv, Graeme Macfadyen, Poseidon Ltd., [Regionális függőség a halásztól](#), Európai Parlament, 2007.

⁶⁸ T6-0234/2005, Hivatalos Lap C 124E, 2006.5.25., 421–527. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=236982.

- a szardínia, a tőkehal, a homár és a közönséges nyelvhal esetében csökkenteni kell a minimális méretet;
- 0,5 tengeri mérföldön belül tilos a vonóháló és a hidraulikus kotróháló használata, szemben a Bizottság 1,5 tengeri mérföldre vonatkozó javaslatával;
- az Európai Parlament kijelentette, hogy a hosszú távon vándorló halfajokra vonatkozó intézkedéseket a regionális halászati szervezeteknek kell megállapítaniuk (ebben az esetben a MÁHB⁶⁹ és az ICCAT⁷⁰), nem pedig a Bizottságnak. Ily módon ezek az intézkedések mind az EU tagállamaira, mind pedig a fennmaradó part menti államokra kötelezőek lesznek, elkerülve a halászok közötti megkülönböztetést;
- a horogsoros halászatot a horgok száma, nem pedig a halászeszköz hossza alapján kell szabályozni. 2000-nél több horog nem lehet a kékúszójú tonhalat halászó hajók fedélzetén, 3500-nál több a kardhalat halászó hajók fedélzetén, 5000-nél több pedig a germont halászó hajók fedélzetén;
- a többi technikai változás a bizonyos fajokhoz használt horogsorok hosszára és a kotróháló szélességére vonatkozott.

Emellett a Parlament módosított bizonyos határidőket is:

- a Tanácsnak 2005. (nem pedig 2004.) december 31. előtt ki kellett jelölnie azokat a védett területeket, amelyek részben vagy teljesen a tagállamok felségvizein túl helyezkednek el, beleértve azokat a halászati tevékenységeket is, amelyek tiltottak vagy engedélyezettek ezeken a területeken;
- a tagállamoknak 2005. (nem pedig 2004.) december 31. előtt ki kellett jelölniük azokat a további védett területeket felségvizeiken belül, ahol a halászati tevékenység betiltható vagy korlátozható.

Hivatkozás: COM(2003)589, 2003. október 9.

Előadó: Carmen Fraga Estevez (PPE-ED, ES)

6.3. A halállomány helyreállítására és kezelésére vonatkozó tervek

A halállomány kezelésére/helyreállítására vonatkozó tervek az erőforrások megőrzésére irányuló politikák legfontosabb elemei. Íme néhány példa:

2007 novemberében az Európai Parlament elfogadta Iles Braghetto (EPP-ED, IT) jelentését⁷¹ **az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhalállományra vonatkozó többéves helyreállítási terv** létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról. A jelentés ellenezte a kékúszójú tonhal minimális méretére vonatkozó eltéréseket.

A főbb módosítások a következők voltak:

- legalább egy hónappal azt megelőzően, hogy a hajók és csapdák jegyzékét elküldik a Bizottságnak, a tagállamok elektronikusan benyújtanak a Bizottságnak egy halászati tervet, amely feltünteti a hajók és csapdák engedélyeit, és ehhez

---

⁶⁹ Mediterrán Általános Halászati Bizottság

⁷⁰ Az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság

mellékelik a várható halászati erőfelfejtással kapcsolatos tájékoztatást. A halászati tervben szereplő hajók és csapdák számának, valamint a hízalási vagy tenyésztési kapacitásnak arányosnak kell lennie a kiosztott kékúszójú tonhal kvótával;

- a listán szereplő hajók és csapdák száma tükrözi a dokumentumban előírt halászati tervben említett halászati erőfelfejtés feltételeit és kiszámítását;
- a tiltott időszakban az Európai Halászati Alapból pénzügyi kompenzációt kell nyújtani a halászoknak (a legénységnek és a hajótulajdonosoknak is);
- a Parlament törölte a kékúszójú tonhal 8 kg-os minimális méretére vonatkozó eltérést;
- a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a kékúszójú tonhal halászatát azonnal megszüntetik azokban a tagállamokban, amelyek nem teljesítik az említett információk benyújtására vonatkozó határidőt.

Hivatkozás: COM(2007) 169, 2007. március 3.

Előadó: Iles Braghetto (EPP-ED, IT)

2005 áprilisában az Európai Parlament állásfoglalást fogadott el⁷², amelyet Rosa Miguélez Ramos (PES, ES) készített **a déli szürke tőkehalak és a norvég homár állományának helyreállítási tervéről**. A főbb módosítások a következők voltak:

- a közösségi költségvetésből elégséges előirányzatokkal ellátott társadalmi-gazdasági intézkedésekkel mérsékelni kell e halállományok helyreállítására irányuló intézkedések hatását;
- a Cádizi-öblöt ki kell zárni a tervből;
- jobban meg kell határozni a biztonságos biológiai határértéket és a halászat által okozott halpusztulás mértékét;
- a tagállamok számára nagyobb rugalmasságot kell biztosítani a halászati erőfelfejtés csökkentésében;
- növelni kell azt a határértéket, amelyen túl el kell végezni a halak súlymérését.

A Bizottságot felkérték, hogy két év után nyújtson be jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e helyreállítási terv alkalmazásáról, amely tartalmazza a kapcsolódó gazdasági-társadalmi adatokat is.

Hivatkozás: COM(2003) 818, 2003. december 23.

Előadó: Rosa Miguélez Ramos (PSE, ES)

2005 áprilisában az Európai Parlament jelentést⁷³ fogadott el, amelyet Philippe Morillon (ALDE, FR) készített **a La Manche-csatorna nyugati része és a Gascogne-i-öböl nyelvhalállományának helyreállításáról**.

⁷¹ T6-0532/2007, 15/11/2007, Hivatalos Lap L 340., 2007.12.22., 8. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5474682.

⁷² T6-0130/2005, Hivatalos Lap C 33E, 2006.2.9., 495–558. o., OEIL www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=239872.

⁷³ T6-0128/2005, Hivatalos Lap C 33E, 2006.2.9., 495–540. o.,

Az Európai Parlament teljesen módosította a Bizottság javaslatát, megállapítva azt, hogy a La Manche-csatorna nyugati része és a Gascogne-i-öböl nyelvhalállománya stabilizálódott az elmúlt években. Következésképpen a helyreállítási tervet erőforrás-gazdálkodási tervvel kell felváltani. A nyelvhalállománnyal való gazdálkodás tervét a biomassza tudományos értékelésének állapotára, nem pedig a halászat által okozott halpusztulásra kell alapozni, ahogy azt a Bizottság javasolta. Következésképpen a gazdálkodási tervnek arra kell törekednie, hogy a biztonságos biológiai határértékeken belül tartsa az érintett nyelvhalállományt. A fő módosítások a TAC-értékekre, a súlyra vonatkozó határértékekre és a maximális halászati erő kifejtés eltörlésére irányultak.

Hivatkozás: COM(2003) 818, 2003. december 23.

Előadó: Philippe Morillon (ALDE, FR)

2005 májusában a Parlament állásfoglalást⁷⁴ fogadott el, amelyet Albert Jan Maat (EPP-ED, NL) dolgozott ki **az európai angolnaállomány helyreállításáról**.

Módosításaival az Európai Parlament alternatív intézkedést kívánt léptetni a Bizottság azon elképzelésének helyébe, hogy minden hónapban 15 napos halászati tilalmat rendel el; ezen intézkedés a halászati időszak lerövidítésére irányul olyan módon, hogy „a halászati tevékenység a felére csökkenjen”.

A jelentés szerint „egyedi intézkedéseket kell végrehajtani az európai vizekben szabadon engedett üvegangolnák számának növelése érdekében”, hogy leküzdjék az üvegangolna nagymértékű exportja által kiváltott veszélyeket. Azt is meghatározta, hogy a tagállamoknak kiegészítő intézkedéseket kell hozniuk annak érdekében, „hogy meghatározott időszakokban a lehető legnagyobb mértékben elkerüljék az üvegangolnák természetes vándorlásának akadályozását”, és felszólította az EU-t, hogy támogassa „azokat az intézkedéseket, amelyek segítik az akadályokon történő áthatolásra irányuló mechanizmusok kidolgozását és/vagy kiigazítását annak érdekében, hogy megszüntessék a folyóvizekben zajló vándorlás gátjait.” Az Európai Parlament új rendelkezést is javasolt, amelynek célja további védelmet biztosítani az üvegangolna számára azáltal, hogy bizonyos feltételekhez köti a 12 cm-nél rövidebb angolnák halászatát.

Jelenleg az EU három kutatási programot finanszíroz:

- Az angolnaállomány helyreállításának becsült esélyei (EELREP).
- A halászat és a vízturbinák hatása az európai angolnaállományra (SILVEREEL).
- Egy tanulmány, amelynek eredménye a megfelelő információkkal alátámasztott erőforrás-gazdálkodás az angolnák esetében (SLIME).

Hivatkozás: COM(2005)472, 2005. október 6.

Előadó: Albert Jan Maat (EPP-ED, NL)

2006 novemberében az Európai Parlament állásfoglalást⁷⁵ fogadott el, amelyet Albert Jan Maat (EPP-ED, NL) dolgozott ki **az Északi-tengerben lévő sima lepényhal és közönséges nyelvhal állományra vonatkozó helyreállítási tervről**.

A főbb módosítások a következők voltak:

- a teljes kifogható mennyiséget (TAC) 3 éves időszakra állapítják meg a Bizottság éves meghatározása helyett;
- Az Európai Parlament javaslatot tett egy minimális biztonsági mennyiségre is, amely a gazdálkodási terv küszöbértéke lenne a Bizottság által javasolt százalékalapú rendszer helyett;
- a tőkehalállomány helyreállítási tervében elfogadott megközelítéssel összhangban a tengeren töltött napok maximális számát a halászati tevékenység típusa szerint határozzák meg.

Emellett a Parlament hangsúlyozta, hogy csökkenteni kell a merevítőrudas zsákháló használata által az ökoszisztémákra és a tengeri környezetre gyakorolt lehetséges negatív következményeket. Ennek megfelelően a Bizottságnak kutatást kell végeznie a fenékvonóhálós halászat által az ökoszisztémákra gyakorolt hatásról és a gazdasági, ökológiai és szociális szempontból fenntartható alternatív halászati módszerekről. E kutatás alapján cselekvési tervet kell kidolgozni az ökoszisztémákra és a tengeri környezetre negatív hatást gyakorló halászati módszerek és eszközök fokozatos kivonására vonatkozóan, a kisebb hatású halászati módszerek és eszközök javára.

Hivatkozás: COM (2005) 714, 2006. január 10.

Előadó: Albert Jan Maat (EPP-ED, NL)

2008 májusában az Európai Parlament állásfoglalást fogadott el⁷⁶, amelyet Rosa Miguélez Ramos (PES, ES) készített **a mélytengeri halállomány kezeléséről**. Korábban a B. Tematikus Főosztály előkészítő munkaértekezletet szervezett ebben a tárgyban, ahol négy külső tanulmányt mutattak be⁷⁷.

A Parlament rámutatott arra, hogy mielőtt újabb kezelési intézkedéseket fogadnának el, elemzést kell végezni annak megállapítása érdekében, hogy miért nem alkalmazzák a már meglévő intézkedéseket, továbbá feltárni annak okait, hogy a tagállamok miért nem, vagy miért csak késéssel vagy eltérő módszerekkel tesznek eleget kötelezettségeiknek. Felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat és a halászati ipart, hogy töltsék ki a meglévő űrt annak érdekében, hogy a halászati erőfelfejtést ellenőrző intézkedéseket valamennyi halászati típushoz hozzá lehessen igazítani, elismerve, hogy a legtöbb mélytengeri halászat vegyes halászat.

Az Európai Parlament hangsúlyozta a Bizottság számára, hogy minden egyes mélytengerinek tekintett faj kiaknázásának vonatkozásában elővigyázatossági megközelítést kell alkalmazni, és a teljes kifogható mennyiségeket ennek megfelelően, pontos tudományos tanulmányok alapján kell megállapítani. Hangsúlyozta annak szükségességét is, hogy koordináció valósuljon meg a különböző regionális halászati szervezetek körében, annak érdekében, hogy minden szerződő fél halászáira alkalmazzák az összes korlátozást, ily módon elkerülve az egyenlőtlen bánásmódot.

⁷⁴ T6-0200/2006, 16/05/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5279452

⁷⁵ T6-0383/2006, Hivatalos Lap L 70., 2008.3.14., 24. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5304162.

⁷⁶ T6-0196/2008, 08/05/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5484602.

⁷⁷ A munkaértekezletek dokumentációját illetően lásd Antoine Dosdat, Pascal Lorange, Ifremer, France, Philip A. Large, CEFAS, Lowestoft, Matthew Gianni, IUCN, [A mélytengeri halászat kezelése](#), Európai Parlament, 2007.

A Parlament megemlítette, hogy a mélytengeri halászat esetében be kell tiltani a visszaengedést, ami lehetővé tenné a tudósok számára, hogy alaposabban tanulmányozzák az ily módon szárazföldre kerülő, általában fogyasztásra alkalmatlan fajok bonyolult sokféleségét. A Bizottságnak változtatnia kell az erő kifejtési szinteken a célzott fajok és a kizárólag véletlenül kifogott fajok tekintetében, ugyanakkor meg kell erősítenie a nyomon követési és ellenőrzési eljárásokat.

A Bizottságot felkérték, hogy:

- készítsen társadalmi-gazdasági értékelést a mélytengeri fajok halászatáról, továbbá elemzést arról, hogy a halászati erő kifejtése csökkenése milyen hatással lenne az ágazatra, valamint a halállományok folytatódó kiaknázásának hatásáról;
- vezessen be új programokat a tudományos információk gyűjtésére;
- javítsa a nyomon követési és ellenőrzési eljárásokat a tagállamokban;
- biztosítsa a mélytengeri halászatra vonatkozó érvényes nemzetközi szabályozások végrehajtását és lehetséges javítását.

Hivatkozások: COM (2007)0030, 2007. január 29.

Előadó: Rosa Miguélez Ramos (PES, ES)

6.4. A fenntarthatóság megvalósítása az EU halászatában a legnagyobb fenntartható hozamon (MSY) keresztül

2007 szeptemberében a Parlament elfogadta a Carmen Fraga Estevez (EPP-ED, ES) által készített, **a legnagyobb fenntartható hozam megvalósításáról szóló** saját kezdeményezésű jelentést⁷⁸. Az Európai Parlament úgy érezte, hogy a teljes kifogható mennyiségekre (TAC) és kvótákra épülő közösségi megőrzési és irányítási rendszer nem tette lehetővé az erőforrások ésszerű kiaknázását. A rendszer rugalmatlansága és annak a biológiai helyett inkább a politikai irányelveknek történő alárendelése megnehezítette az ésszerű irányítást, bonyolította az ellenőrzést és ösztönözte a visszaengedéseket.

A Parlament hangsúlyozta annak szükségességét, hogy a halászok teljes körű bevonásával hozzák meg a megőrzés és irányítás jelenlegi közösségi rendszerét módosító összes jövőbeni intézkedést, és azokat tudományos kutatásokra alapozzák. Az európai parlamenti képviselők kérték, hogy a hetedik keretprogramból járuljanak hozzá az elméleti halászati irányítási modellek fejlesztésének kutatásához, azok alkalmazásához, valamint a halállományok állapotának, a természeti hatásoknak és a fajok közötti egyéb kölcsönhatásoknak a jobb elemzéséhez és a halászati eszközök fejlesztéséhez.

A Parlament tudomásul vette a Bizottság szándékát, miszerint ezeket a célkitűzéseket úgy kívánja elérni, hogy az MSY-t a halászati üzemek irányítása tekintetében referenciamutatóként alkalmazza, ugyanakkor figyelmeztet arra, hogy a tudósok túlnyomó többsége körében a legnagyobb fenntartható hozam (MSY) hagyományos modelljét kiszorította az új, haladó megközelítés, amely egészében vizsgálja az ökoszisztémát, és többek között magában foglalja a környezet és a fajok közötti kölcsönhatások vonatkozásait, valamint a gazdasági és társadalmi tényezőket is. A halászat számítógépes szimulációja alapján olyan új módszereket fejlesztettek ki, amelyek a legnagyobb

---

⁷⁸ T6-0382/2007, 06/09/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5386052.

fenntartható hozamra irányuló megközelítés példáját követik, ugyanakkor nem tekintik azt kifejezett célnak, továbbá kellően figyelembe veszik a bizonytalansági és a környezeti tényezőket, valamint a fajok közötti lehetséges kölcsönhatásokat, amely módszereket elvben ki lehetne terjeszteni bizonyos társadalmi és gazdasági tényezők figyelembevételére is.

A Parlament arra figyelmeztetett, hogy nehézségekkel járhat az MSY modell alkalmazása a több fajra kiterjedő halászatra, ami a többséget jelenti az EU-ban. Ezért kifogásolta a bizottsági közleményben kínált hiányos elemzést és nem megfelelő megoldási javaslatot, valamint azt, hogy elmaradt annak mélyreható elemzése, hogy mit jelentene az MSY-modell tényleges alkalmazása, annak hiányosságai, alkalmazásának sajátosságai és a modellben fellépő hibák lehetséges kockázatai szempontjából. A Parlament amiatt is sajnálatának adott hangot, hogy nem elemezték az MSY-konceptió fejlődését és a különböző megközelítések lehetséges előnyeit. Ezért úgy ítélte meg, hogy az MSY-rendszer bevezetésére irányuló javaslatra még nem érett meg az idő, és a problémák mélyrehatóbb elemzésére van szükség annak érdekében, hogy kellő politikai bátorsággal döntsenek azon változások bevezetésére irányuló legmegfelelőbb intézkedésekről, amelyek a jelenlegi KHP szempontjából a leginkább szükségesek.

A Parlament aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy a KHP megőrzési és irányítási rendszere megközelítésének megváltoztatására irányuló, nagyra törő célkitűzés keretében nem használták ki azt a lehetőséget, hogy világosan meghatározzák az erőforrásokhoz való hozzáférés rendszerét, és fenntartották a TAC/kvóták rendszere és a halászati erőfeszítések rendszere közötti átfedéseket. Arra bátorították a Bizottságot, hogy ragadja meg az alkalmat, és alakítsa ki az erőforrásokhoz való hozzáférés rendszerét, amelynek során a hangsúlyt a fenntarthatóságra, a halállomány visszaengedésének visszaszorítására, a technikai intézkedések egyszerűsítésére, valamint a megkülönböztetés és a halállományokért folytatott túlzott verseny felszámolására kell helyezni, továbbá be kell vezetni a szükséges rugalmasságot, és ösztönözni kell az iparág versenyképességét. A gazdálkodási rendszer bármilyen megváltoztatásának szükségszerűen pénzügyi szempontból elfogadható kompenzációs mechanizmusokat is tartalmaznia kell, ez pedig szükségessé teszi a javaslat társadalmi és gazdasági hatásainak értékelését.

Az Európai Parlament egy olyan halászati politikát eredményező rendszer fokozatos bevezetését kérte, amely fokozottabban összhangban áll az erőforrások biológiai kapacitásával, a közösségi halászat fenntarthatóságának biztosítása érdekében. Ez végeredményben olyan stabil rendszerhez vezet az erőforrásokhoz való hozzáférés terén, ahol a TAC-t és a kvótákat csak meghatározott körülmények között és félautomata mechanizmusok alkalmazásával kell módosítani, nem pedig minden évben nem tisztán tudományos indokok alapján.

Hivatkozás: COM(2006) 360, 2006. július 4.

Előadó: Carmen Fraga Estevez (EPP-ED, ES)

6.5. A nemkívánatos járulékos fogások csökkentésére és a halállomány visszaengedésének megszüntetésére irányuló politika az európai halászatban

2008 januárjában a Parlament jelentést fogadott el⁷⁹, amelyet Carl Schlyter (Verts/ALE, SE) készített a nemkívánatos járulékos fogások csökkentésére és a visszadobás gyakorlatának megszüntetésére irányuló politikáról az európai halászatban.

A jelentés rámutatott arra, hogy a nemkívánatos járulékos fogások és a halállomány visszaengedése súlyos környezeti és gazdasági problémát jelent, mivel egyrészt ezek felelősek egyes ökoszisztémák egyensúlyának felborulásáért, másrészt pedig kiderült, hogy ezek a halállományok kimerülésének fő okai, amelyek közül néhány – mint például a tőkehal – jelentős kereskedelmi értékkel bír. A visszaengedés csökkentésére irányuló programokat teljes mértékben be kell építeni a halászat fenntartható irányítására vonatkozó általános közösségi politikába.

A Parlament több lehetőséget vázolt fel:

- lehetővé tenni a szelektívebb halászfelszerelést használó hajók számára több idő eltöltését a tengeren vagy másként növelni a megengedhető halászati időt;
- a szelektív felszerelést nem használó hajók előtt elzárt területekhez preferenciális hozzáférés biztosítása;
- a szelektívebb halászfelszereléssel rendelkező hajók számára annak lehetővé tétele, hogy olyankor is halászhatnak, amikor ez mások számára nem megengedett.

A Parlament szerint az ipar kedvezőbben és hatékonyabban reagálna a pozitív és negatív ösztönzőket összekapcsoló intézkedésekre. A visszaengedés tilalmát csak akkor kell bevezetni, ha már kipróbálták a negatív ösztönzők más típusait is. Az állásfoglalás szerint a legésszerűbb eljárás a kísérleti halászati tevékenységek kiválasztása a végrehajtott visszadobások mennyisége vagy az érintett fajok megőrzési állapota alapján.

Az állásfoglalás hangsúlyozta, hogy amennyiben egyes halászatok tekintetében visszadobási tilalmakat fogadnak el, akkor – az olyan rendellenes ösztönzők elkerülése érdekében, mint például piac kialakítása a kisebb halak vagy kvótán kívül fogott halak számára – az ilyen halak semmilyen körülmények között sem értékesíthetők közvetlen módon. A hajókat kompenzálni lehet az egyébként visszadobott halak partra szállításának költségeiért. Az ilyen halakat például halliszt- vagy halolaj-előállításra lehetne felhasználni, és az ezzel a lehetőséggel élő vállalatok hozzájárulnának egy regionális működtetésű kompenzációs alaphoz.

Végezetül a Parlament rámutatott arra, hogy a TAC szabályozási rendszere a halállomány visszaengedésének egyik fő oka, és hogy intézkedéseket kell elfogadni az olyan, jogszabály szerinti méretű és elkerülhetetlenül kifogott fajok visszaengedésének megakadályozása érdekében, amelyeket azért kell kötelezően visszaengedni, mert nincs rájuk vonatkozó kvóta. A járulékos fogásokra vonatkozó kvótákat be kell építeni a TAC-ba, és az összes partra rakodott járulékos fogást bele kell számítani a kvótakiosztásokba. Amennyiben a halászati tevékenység során túllépi a járulékos fogásokra meghatározott kvótát, azzal a területlezárást kockáztatják, ahogy az ivadékok kvótájának túllépésekor is javasolják a

---

⁷⁹ T6-0034/2008, 31/01/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5484622 .

valós idejű területlezárást. Ezt a kvótát azután fokozatosan csökkenteni kell annak érdekében, hogy további ösztönzőket nyújtsanak a szelektív halászeszközök fejlesztésére.

Hivatkozás: COM(2007) 136, 2007. március 28.

Előadó: Carl Schlyter (Verts/ALE, SE)

6.6. A halászati jogokon alapuló irányítás a halászatban

Az Európai Parlament jelentést⁸⁰ fogadott el **a halászatban a halászati jogokon alapuló irányításról**, amelyet Elspeth Attwooll (ALDE, UK) készített, válaszul a Bizottság által ebben a tárgyban kiadott közleményre. Az elfogadást megelőzően a B. Tematikus Főosztály munkaértekezletet tartott, ahol négy külső tanulmányt ismertettek a szóban forgó tárgyban⁸¹.

Jelentésében a Parlament elismeri, hogy nagyon sokféle ilyen rendszer létezik, és a legtöbb a halászati jogokon alapuló irányítás (RBM) valamilyen formáját alkalmazza. A halászati jogokon alapuló irányítással kapcsolatos kísérletek az ilyen rendszereket alkalmazó tagállamokban sok tekintetben – például a kapacitáscsökkentés vonatkozásában – igen pozitív eredményeket hoztak. Az állásfoglalás rámutatott az ebben rejlő összetettség mértékére és azokra a nehézségekre, amelyeket ez az egységes rendszer felé való elmozdulás elé gördít, akár a tagállami gyakorlatok harmonizálásával, akár annak közösségi szintű kezelésével érik el azt, még akkor is, ha a szóban forgó nehézségek nem leküzdhetetlenek. Mivel a rendszer rendkívül pozitív eredményeket hozhat bizonyos közösségi flották irányításában, legalábbis mérlegelni kell annak lehetőségét, hogy azt beépítsék a KHP-ba.

A Parlament ugyanakkor szükségesnek tartja értékelni a halászati jogokon alapuló hozzáférési rendszerek alkalmazásának esetleges hatását a relatív stabilitás, az ilyen jogokkal kapcsolatos tulajdonjog koncentrálódásának mértéke és az ebből származó társadalmi-gazdasági következmények, a kisüzemi gazdasági szereplők vagy a közösségi halászat kárára a nagyobb társaságoknál jelentkező lehetséges előnyök, az esetleges többletköltségek vagy a jogok túlzott koncentrációjának kockázata tekintetében. Hangsúlyozza, hogy ezekre az aggodalmakra még azt megelőzően választ kell találni, hogy bármilyen lépést tennének az egységes rendszer felé, mint amilyen például a meglévő előzmények ismeretében a halászati jogok felhalmozódásának korlátozása is.

Az európai parlamenti képviselők felszólították a Bizottságot annak biztosítására, hogy az általa az RBM-mel kapcsolatban kezdeményezett tanulmányok mindegyike a következőket célozza meg:

- teljes körű tájékoztatás nyújtása a jelenleg a tagállamokban működő RBM-rendszerekről és ezek elemzése;
- az RBM-mel kapcsolatos alapvető felfogások áttekintése a következők szempontjából: a) kiknek oszthatók jogok, kikre ruházhatók át, értékesíthetők-e, valamint az ezek vonatkozásában meglévő bármilyen korlátozások; és b) a jogok terjedelme;

⁸⁰ T6-0113/2008, 10/04/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5484612 .

⁸¹ Bjørn Hersoug, Luc van Hoof and Maud Evrard, Torbjørn Trondsen, Thórólfur Matthiasson, [A halászati jogokon alapuló irányítás a halászatban](#), Európai Parlament, 2007

- annak értékelése, hogy a meglévő irányítási rendszerek mennyire hatékonyak a KHP céljainak elérésében, a következőket illetően:
  - a halászati ipar hatékonyságának és a halászok megélhetésének javítása;
  - fenntartható tengeri ökológia;
  - a halásztól függő közösségek életképessége;
  - a halászati jogok tulajdonjogának felhalmozódása és a munkahelyek lehetséges elvesztése;
  - e kérdések vizsgálata a különböző halászati típusok vonatkozásában mind az EU vizein, mind azokon kívül.

Hivatkozás: COM(2007)0073, 2007. február 26.

Előadó: Elspeth Attwooll (ALDE, UK)

6.7. A jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan (IUU) halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer

2007 februárjában a Parlament jelentést⁸² fogadott el, amelyet Marie-Hélène Aubert (Verts/ALE, FR) készített **a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan (IUU) halászat elleni európai uniós cselekvési terv végrehajtásáról.**

A jelentés felszólította a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kétszerezzenek meg erőfeszítéseiket az EU IUU-halászatról szóló, 2002-ben elfogadott cselekvési tervében szereplő 15 cselekvés végrehajtása érdekében, és több ajánlást is felvázolt a meghozandó intézkedésekre vonatkozóan. Kiemelte különösen azt, hogy a Bizottságnak a következő intézkedéseket kell beépítenie a javasolt rendeletbe:

- létre kell hozni az IUU-halászatot folytató hajók közösségi jegyzékét, amely tartalmazná a regionális halászati irányítási szervezetek feketelistáin szereplő hajókat is;
- közös minimális szankciókat kell alkalmazni minden tagállamban a súlyos jogsértések esetén, amelyeknek visszatartó erejűeknek kell lenniük;
- a halászhajók és halveszállító hajók – beleértve a hajók tulajdonosait és üzemeltetőit is – regionális halászati irányító szervezetek által elfogadott feketelistáit közzé kell tenni, és közvetlenül be kell építeni a közösségi jogba. A listán szereplő, nem uniós hajók számára meg kell tiltani, hogy bármilyen célból behajózzanak az uniós kikötőkbe, kivéve a vis maior eseteit és a humanitárius okokat. Az uniós lobogó alatt hajózó hajóknak tilos segítséget nyújtania (üzemanyag, ellátás, átrakodás stb.) e hajók számára a tengeren;
- a hal törvényes származását bizonyítani kell, mielőtt engedélyezik annak kirakodását az uniós kikötőkben, illetve annak behozatalát az EU-ba.

Az Európai Parlament üdvözölte az új Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal létrehozását (székhelye a spanyolországi Vigo), és sürgette a Bizottságot, hogy mérlegelje egy uniós parti őrség létrehozásának elképzelését. Emellett kijelentette, hogy a Bizottságnak biztosítani kell, hogy az IUU-halászatban vétkesnek talált személyek egyik tevékenységi körüket illetően sem részesülhessenek semmilyen típusú támogatásban vagy szubvencióban a közösségi forrásokból.

⁸² T6-0044/2007, 15/02/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5386082 .

Hivatkozás: Nem jogalkotási jelentés

Előadó: Marie-Hélène Aubert (Verts/ALE, FR)

Ezt követően, 2008 júniusában az Európai Parlament kötelező jogi erővel nem bíró jelentést⁸³ fogadott el a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan (IUU) halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló rendeletre irányuló javaslatról.

A javaslat alapvető elemei a következők:

- az IUU-halászatot folytató hajók (akár uniós lobogó alatt hajóznak, akár nem) jegyzékének létrehozása;
- a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzés rendszere, amely megtiltja a harmadik országbeli IUU-hajók belépését a kikötőkbe;
- az IUU-halak behozatalának tilalma, előírva, hogy a lobogó szerinti államnak igazolnia kell, hogy a halat jogszerűen fogták ki;
- egy közösségi riasztórendszer kialakítása arra az esetre, amikor IUU-halakat észlelnek;
- az olyan országokból származó halak behozatalának tilalma, amelyekről megállapították, hogy azok nem működnek együtt az uniós rendszerrel;
- rendelkezések, amelyek részletezik, hogy milyen intézkedésekre van szükség a fent említett esetekben.

Hivatkozás: COM(2007) 602, 2007. október 17.

Előadó: Marie-Hélène Aubert (Verts/ALE, FR)

6.8. A halászati termékek ökocímkézési rendszerére irányuló közösségi megközelítésről folytatott vita elindítása

2006 szeptemberében az Európai Parlament saját kezdeményezésű jelentést⁸⁴ fogadott el, amelyet Carmen Fraga Estévez (EPP-ED, ES) készített a **halászati termékek ökocímke rendszereivel** kapcsolatos közösségi megközelítés vitaindítójáról szóló bizottsági közleményről.

A jelentésben az európai parlamenti képviselők sajnálatuknak adtak hangot amiatt, hogy a Bizottság késve terjesztette elő közleményét, ami miatt elterjedhettek a hatóságilag ellenőrizetlen, magánkezdeményezésű ökocímkék, és ez a helyzet a termelők és a fogyasztók körében egyaránt zavart okozott. A jelentés azt is kifogásolta, hogy a kérdést nem megfelelően kezelő közleményből hiányzott a valódi törekvés.

A Parlament felszólította a Bizottságot, hogy hat hónapon belül dolgozzon ki egy közleményt, amelyben részletezi a halászati termékekre vonatkozó közösségi címkézési rendszer minimumkövetelményeit és iránymutatásait, figyelembe véve a nemzetközi kritériumokat, különösen a FAO által meghatározottakat, annak biztosítása érdekében,

⁸³ T6-0245/2008, 29/09/2008, Hivatalos Lap L 286., 2008.10.29., 1. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5548632 .

⁸⁴ T6-0347/2006, 07/09/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5281692 .

hogyan az EU ökocímke rendszere összeegyeztethető legyen a FAO magatartási kódexével és más nemzetközi szervezetek, például az ENSZ és a WTO által elfogadott határozatokkal. A Bizottságnak támogatnia kell az ökocímkezési rendszert, és ő felelős a működési szabályok megállapításáért, valamint a szakosodott akkreditációs és tanúsító szervek függetlenségének és a címkén szereplő kijelentések hitelességének garantálásáért.

Hivatkozás: COM(2005) 275, 2005. június 29.

Előadó: Carmen Fraga Estévez (EPP-ED, ES)

6.9. A nyílt tengeri ökoszisztémáknak a fenékhálászati eszközök káros hatásával szembeni védelme

2008 júniusában az Európai Parlament jelentést⁸⁵ fogadott el, amelyet Duarte Freitas (EPP-ED, PT) készített a veszélyeztetett nyílt tengeri ökoszisztémáknak a fenékhálászati eszközök káros hatásával szembeni védelméről. Felkérték a Tematikus Főosztályt, hogy készítsen tanulmányt ebben a tárgyban⁸⁶. A jelentés fő módosításai a következők voltak:

A Parlament eltörölte a fenékhálászati eszközök használatának tilalmát az 1000 métert meghaladó mélységekben.

A rendeletnek figyelembe kell vennie a nyílt tengereken folytatott mélytengeri halászat irányítására vonatkozóan a FAO által elfogadott nemzetközi iránymutatásokat.

A Parlament módosította a „veszélyeztetett tengeri ökoszisztéma” és a „fenékhálászati eszközök” fogalm meghatározását. A különleges halászati engedély iránti kérelemhez részletes halászati tervet kell mellékelni.

Amennyiben meglehetősen bizonytalan a veszélyeztetett tengeri ökoszisztéma jelenléte, a területet veszélyeztetett tengeri ökoszisztémának kell kijelölni, amíg az ellenkezője kelően nem bizonyított.

A Bizottságnak 2009. június 30. előtt (nem pedig 2010. június 30. előtt) jelentést kell benyújtania az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz a szóban forgó rendelet végrehajtásáról.

Hivatkozás: COM(2007) 605, 2007. október 17.

Előadó: Duarte Freitas (EPP-ED, PT)

6.10. Az akvakultúrára vonatkozó statisztikák benyújtása a tagállamok részéről

2008 januárjában az Európai Parlament jelentést⁸⁷ fogadott el, amelyet Philippe Morillon (ALDE, FR) készített az **együttdöntési eljárás** keretében **a tagállamok által benyújtandó, akvakultúrára vonatkozó statisztikákról**. A Parlament rámutatott arra,

---

⁸⁵ T6-0246/2008, 15/07/2008, Hivatalos Lap L 201., 2008.7.30., 8. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5548842.

⁸⁶ Jose Franco, AZTI TECNALIA, *A halászati eszközök környezeti hatása és módosításuk, helyettesítésük és visszaszorításuk társadalmi-gazdasági következményei*, Európai Parlament, 2007.

⁸⁷ T6-0027/2008, 09/07/2008, Hivatalos Lap L 218, 2008.8.13., 1. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5428882.

hogy a halkeltetők és ivadéknevelő telepek által az akvakultúrában betöltött egyre fontosabb szerep miatt részletes adatokra van szükség az ágazat megfelelő nyomon követése és irányítása érdekében a KHP keretében. A fő módosítások a következők voltak:

- a rendeletben egy legfeljebb három éves átmeneti időszakot kell biztosítani a tagállamok számára;
- az „akvakultúra”, a „kifogáson alapuló akvakultúra” és a „termelés” fogalom meghatározásának kiigazítása (beleértve a halkeltetők és ivadéknevelő telepek értékesítési célú termelését is);
- a tagállamoknak felméréseket és egyéb, statisztikailag validált módszereket kell használniuk (nem pedig „használhatnak”), amelyek a teljes mennyiség legalább 90%-ára kiterjednek, kivéve azokat a tagállamokat, amelyek kevesebb mint 1000 tonnát termelnek, nem pedig 500 tonnát;
- a tagállamok fajonként határozzák meg a termelést, kivéve azokat a fajokat, amelyek mennyisége nem haladja meg az 500 tonnát, és amelyek mennyisége nem haladja meg a termelés 5 tömegszázalékát egy tagállamban;
- az adatok a következőkre terjednek ki: 1) az akvakultúra éves termelése (mennyiség és egységérték); 2) a kifogáson alapuló akvakultúra éves ráfordítása (mennyiség és egységérték); 3) a halkeltetők és ivadéknevelő telepek éves termelése;
- a tagállamoknak a naptári referenciaév végétől számított tizenkét hónapon belül (nem pedig kilenc hónapon belül) be kell nyújtaniuk az adatokat az Eurostathoz. Az első referenciaév 2008 (nem pedig 2007);
- a Bizottság háromévente értékelési jelentést nyújt be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz az összeállított statisztikákról, azok relevanciájáról és minőségéről, továbbá elvégzi a bevezetett adatgyűjtési és statisztikakészítési rendszer költséghatékonysági elemzését, és jelzi azokat a bevált gyakorlatokat, amelyek csökkentik a tagállamokra háruló munkaterhet és javítják az adatok felhasználhatóságát és minőségét.

Hivatkozás: COM(2006) 864, 2006. december 22.

Előadó: Philippe Morillon (ALDE, FR)

7. KULTÚRA, OKTATÁS ÉS KÉPZÉS, MÉDIA, NYELVEK, IFJÚSÁG, SPORT ÉS KOMMUNIKÁCIÓ

7.1. Kultúra

A Parlament úgy ítéli meg, hogy az európai integrációnak kulturális értékeken kell alapulnia. Ezért mindig is különösen érdekelt volt a kulturális ágazatban folytatott európai együttműködés elősegítésében. A Parlament kulturális kezdeményezései a legkülönbözőbb területeket ölelik fel, például a művészek jogait, a kulturális örökséget és a kultúrák közötti párbeszédet.

7.1.1. A kulturális ágazat munkahely-teremtési és növekedési potenciálja

Az Európai Parlament nagy jelentőséget tulajdonít a határokon átnyúló mobilitásnak. A művészek szociális biztonsági jogállásáról szóló 2006. évi jelentésében a Parlament hangsúlyozta, hogy egy szabályozási keretet kell létrehozni a mozgó művészek számára azzal a céllal, hogy kezeljék a felmerülő adóügyi és szociális biztonsággal kapcsolatos problémákat. Ezt megelőzően a Kulturális és Oktatási Bizottság felkérte a Tematikus Főosztályt, hogy készítsen tanulmányt „A művészek mobilitása és a szociális biztonság” címmel, amely számos olyan akadályt azonosít, amelyekkel a különböző országokban dolgozó művészek szembesülnek, amikor munkanélküli ellátásban vagy öregségi nyugdíjban részesülnek⁸⁸.

Az Európai Parlament felkérését követően a Tanács munkatervet fogadott el a kultúráról, amely tartalmazta azt a célkitűzést is, hogy javítsák a mozgó művészekre vonatkozó szabályozási feltételeket. Ezt követően a Parlament támogatta a „Művészek mobilitása” elnevezésű kísérleti projektet, amely 1,5 millió eurót irányozott elő az EU éves költségvetésében tanulmányokra, közös fellépésekre és a mozgó művészekre vonatkozó jogi kerettel kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréjére.

A Kultúra programra vonatkozó együttdöntési eljárás során – amelynek célja többek között a kulturális ágazatban dolgozó munkavállalók transznacionális mobilitásának előmozdítása – az Európai Parlament a kulturális ágazatnak nyújtott finanszírozás növelése mellett emelt szót.

A kulturális iparágakról szóló legutóbbi jelentésben a Parlament egy új munkacsoport létrehozását kérte, amely a kultúrával és a kreatív gazdasággal foglalkozik, emellett pedig felszólított az ilyen iparágak támogatási programjának bevezetésére, a HÉA csökkentésére és arra, hogy helyezték jobban előtérbe a képzést és a mobilitást. Az európai parlamenti képviselők konkrét javaslatokat fogalmaztak meg a Bizottság és a tagállamok számára, kitérve a kulturális ágazat innovatív finanszírozási módszereire is.

Hivatkozás: A 2006. december 12-i 1855/2006/EK határozat⁸⁹

Előadók: Claire Gibault (ALDE, FR): *A művészek társadalombiztosítási jogállása*⁹⁰; Guy Bono (PSE, FR): *A kulturális ipar*⁹¹.

⁸⁸ Susanne Capiou, Ericarts, *A művészek mobilitása és a szociális biztonság*, Európai Parlament, 2006.

⁸⁹ Hivatalos Lap L 372., 2006.12.27., 1–11. o., www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5190192.

⁹⁰ T6-0236/2007, 07/06/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5398742

⁹¹ T6-0123/2008, 10/04/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5498632

7.1.2. Európa közös örökségének megismertetése az emberekkel

Az Európai Parlament erősíteni kívánja közös európai örökségünk ismeretét. Ezen örökség védelme egyik szívügye. Az európai kulturális programról szóló állásfoglalásában a Parlament felszólította a Bizottságot, hogy tegyen javaslatokat olyan egyedi programokra, amelyek Európa kulturális örökségének megőrzésére irányulnak. A képviselők arra is felkérték a Bizottságot, hogy tegyen meg minden szükséges lépést az irodalmi és művészeti tulajdonjogok érvényesítése és oltalma érdekében, különösen a digitális környezetben. A Kulturális és Oktatási Bizottság korábban arra kérte a Tematikus Főosztályt, hogy készítsen független véleményt a Bizottság által javasolt programról⁹².

Szintén Európa örökségének megóvása állt a mozgóképörökség összegyűjtéséről és megőrzéséről szóló 2005. évi jelentés, valamint az európai építészeti és kulturális örökség helyi szintű védelméről szóló 2006. évi jelentés középpontjában.

A közös európai örökség támogatása, valamint a kortárs alkotások és a kulturális fejlődés ösztönzése áll egy további rendkívül sikeres kezdeményezés, az Európa Kulturális Fővárosa középpontjában is. 1985-ben történt elindítása óta az Európa Kulturális Fővárosa kezdeményezés valódi sikertörténetté vált. Minden évben kiválasztanak egy európai várost, amely bemutathatja önmagát, történelmét, örökségét és kultúráját kulturális eseménysorozatok megszervezésével.

A bővítéssel összefüggésben megreformálták Európa Kulturális Fővárosának kiválasztási eljárását. Új szabályokat alakítottak ki, egyrészt hogy az új tagállamok városai is részt vehessenek a kezdeményezésben, másrészt pedig a kiválasztási eljárás javítása érdekében. Az új eljárásról szóló állásfoglalásában az Európai Parlament meghatározta a kiválasztó testület összetételét, és rendelkezéseket illesztett be a csatlakozó országokkal kapcsolatban. Valamennyi javasolt módosítást elfogadtak. Az új szabályok értelmében 2009-től évente két várost jelölnek, egyet a régi tagállamokból, egyet pedig az újakból.

Hivatkozás:

- COM(2007)0242, 2007. május 10.

Előadó:

- Vasco Graça Moura (EPP-ED, PT): *Az európai kulturális program*⁹³

Hivatkozás:

- COM(2004)0171, 2004. március 16.

- Hegyi Gyula (PSE, HU): *A mozgóképörökség összegyűjtése és megőrzése*⁹⁴

Hivatkozás:

- A 2005. április 13-i 649/2005/EK határozat⁹⁵

Hivatkozás:

- INI/2006/2050

Előadó:

Nikolaos Sifunakis (PSE, EL): *Az európai kulturális és építészeti örökség helyi szinten*⁹⁶

⁹² Christopher Gordon, Rod Fisher, Dragan Klaić, *„Az európai kulturális programról a globalizálódó világban” című bizottsági közlemény elemzése*, Európai Parlament, 2007.

⁹³ T6-0124/2008, 10/04/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5532002

⁹⁴ A 2007. december 11-i 2005/865/EK ajánlás, Hivatalos Lap L 323., 2005.12.9., 57–61. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=241852

⁹⁵ Hivatalos Lap L 117., 2005.5.4., 20–21. o., OEIL: <http://www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=238362>

7.1.3. Kultúrák közötti párbeszéd

Az egyre sokszínűbb társadalmak és a globalizáció folyamata közelebb hozza egymáshoz a különböző kulturális háttérű és szemléletű embereket. A békés egymás mellett élés a kölcsönös megértésen és az eltérő szemléletmódok tiszteletben tartásán alapul. Mindez elősegíthető a nyitott és tiszteleten alapuló cserekapcsolatokkal. A kultúrák közötti párbeszéd egyik fő célja ez a csere.

Az Európai Parlament kiemelten támogatja a kultúrák közötti párbeszédet. A kultúrák közötti párbeszéd a Parlament külkapcsolatainak részévé vált. Emellett a Kultúrák Közötti Párbeszéd Európai Évének keretében 2008-ban a Parlament számos eseményt szervezett és adott otthont ezeknek, többek között vallási vezetők magas szintű találkozóit, vitákat és konferenciákat, egy arab és egy afrikai hetet, valamint egy interkulturális filmfesztivált. A Parlament tanulmányokat készített arról, hogy az EU oktatási rendszerei miként tanítják meg a diákoknak, hogy hogyan kezeljék a társadalom fokozottabb sokszínűségét⁹⁷, illetve mit tanítanak az európai iszlám realitásáról⁹⁸. Ez utóbbi tanulmány a médiában népszerűsített megközelítéssel szemben egy másik szemléletet mutat be.

7.2. Oktatás és képzés

Az oktatás és képzés terén az európai együttműködés fő prioritása a tanulók és tanárok határokon átnyúló mobilitásának előmozdítása, valamint az oktatás és szakképzés minőségének javítása. 2004–2009-ben az Európai Parlament több kezdeményezést indított e célok érdekében, és számos kérdésben adott hangot véleményének az együttdöntési eljárás során.

7.2.1. A mobilitás és az európai együttműködés elősegítése

2002-ben a széles körben ismert Erasmus-program elérte az „milliomodik Erasmus-hallgató” célkitűzést. Mára több mint 1,5 millió hallgató vett részt a diákcseraprogramban. Jelenleg 31 ország vesz részt a programban, és minden tíz uniós felsőoktatási intézményből kilenc jelenleg része annak.

2006-ban az európai parlamenti képviselőknek a Tanáccsal folytatott tárgyalások keretében sikerült növelniük a havi Erasmus-támogatások összegét. 2007. január 1-jétől a támogatás havi 200 euróra nőtt, ami az előző programhoz képest havi 50 EUR növekedést jelent.

Az Erasmus az egész életen át tartó tanulás új integrált cselekvési programjának (2007–2013) részét képezi, amelyet a Parlament és a Tanács 2006-ban fogadott el. A program négy alprogramból áll, amelyek az iskolai oktatással, a felsőoktatással, a szakoktatással és -képzéssel, valamint a felnőttoktatással foglalkoznak. A program emellett támogatja a nyelvtanulást, az e-tanulást és a projekteredmények terjesztését is. A program költségvetése a 2007 és 2013 közötti időszakra 6,97 milliárd EUR. Egy másik mobilitási program az Erasmus Mundus, amely a felsőoktatási hallgatók mobilitását támogatja harmadik országok és az Európai Unió között.

⁹⁶ T6-0355/2006, 07/09/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5319222

⁹⁷ Cristina Allemann-Ghionda, Kölni Egyetem, *Interkulturális oktatás az iskolákban*, Európai Parlament, 2008.

⁹⁸ Felice Dassetto, Silvio Ferrari és Brigitte Maréchal, *Az iszlám az Európai Unióban: Mi forog kockán a jövőben?*, Európai Parlament, 2008.

Az Európai Parlament együttesen dönt az oktatási programokra vonatkozó jogszabályokról és költségvetésről. Költségvetési hatóságként lehetősége volt növelni több közösségi program költségvetését is. A Kulturális és Oktatási Bizottság – amely e programokért felelős – szintén elkötelezte magát amellett, hogy biztosítja irányítási és végrehajtási eljárásainak hatékony és átlátható működését.

A programok mellett egyéb kezdeményezések is léteznek, amelyek a mobilitás javítására irányulnak, például az Európai Kreditátszámítási Rendszer (ECTS), az Europass, az Európai Mobilitásminőségi Alapokmány és a nemrégiben elfogadott Európai Képesítési Keretrendszer. Ennek célja, hogy a valamelyik uniós tagállamban szerzett szakképesítés EU-szerte összehasonlítható legyen azáltal, hogy a képezések leírására közös nyelvet alkalmaz, ily módon elősegítve a mobilitást.

Hivatkozás:

- COM(2007)0395, 2007. július 12.

Előadó:

- Marielle De Sarnez (ALDE, FR): *Erasmus Mundus program*⁹⁹

Hivatkozás:

- SEC(2005)0957, 2005. július 8.

Előadó:

- Thomas Mann (EPP-ED, DE): *Európai Képesítési Keretrendszer*¹⁰⁰

Egyéb hivatkozások:

- A 2006. november 15-i 1720/2006/EK határozat¹⁰¹

- A 2004. december 15-i 2241/2004/EK határozat¹⁰²

- A 2006. december 18-i 2006/961/EK ajánlás¹⁰³

7.2.2. Oktatás és versenyképesség

A Parlament az oktatást tekinti az EU versenyképességét biztosító legjobb módszernek. Az Európát versenyképes, tudásalapú társadalommá tenni hivatott lisszaboni célkitűzés megvalósítása érdekében a Parlament az oktatásról mint a lisszaboni folyamat sarokkövéről szóló 2005. évi állásfoglalásában felszólította a tagállamokat, hogy növeljék oktatási beruházásaikat, dolgozzanak ki következetesebb nemzeti oktatáspolitikai intézkedéseket, törekedjenek a tudományos és műszaki tanulmányok előmozdítására, valamint alakítsanak ki integrált stratégiát az egész életen át tartó tanulásra vonatkozóan, amely támogatja a társadalmi integrációt.

Az embereket minden életkorban megillető, kiváló minőségű oktatás ügye is olyan kérdés, amellyel kiemelten foglalkozik az európai oktatási és képzési rendszerek hatékonyságáról és igazságosságáról szóló európai parlamenti állásfoglalás. Ebben a dokumentumban az európai parlamenti képviselők hangsúlyozzák, hogy hatékony és igazságos politikákat kell kidolgozni az oktatás minden szakaszára vonatkozóan, beleértve az oktatás korai szakaszát is. Az állásfoglalás elfogadása előtt a Kulturális és Oktatási Bizottság felkérte a Tematikus

---

⁹⁹ T6-0497/2008, 21/10/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5510232

¹⁰⁰ T6-0368/2006, 26/9/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5303142

¹⁰¹ Hivatalos Lap L 327., 2006.11.24., 45–68. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5190202

¹⁰² Hivatalos Lap L 390., 2004.12.31., 6–20. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=239612

¹⁰³ Hivatalos Lap L 394., 2006.12.30., 5. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5274982

Főosztályt, hogy készítsen tájékoztató feljegyzést arról, hogy miként biztosítható a hatékonyság és igazságosság az oktatásban¹⁰⁴.

Egy másik, felnőttoktatással foglalkozó állásfoglalásban az Európai Parlament felszólítja a tagállamokat, hogy a felnőttekre összpontosítva alakítsák ki az egész életen át tartó tanulás kultúráját, valamint támogassák a tudás megszerzését, annak vonzóbbá tételét és hozzáférhetőségének javítását. A Parlament támogatta az oktatással és az egész életen át tartó tanulással kapcsolatos közösségi statisztikák módszeres előállítására szolgáló közös keretet létrehozó rendeletet is.

Hivatkozás:

- COM(2006)0481, 2006. szeptember 8. (Hatékonyság és igazságosság)

Előadó:

- Guy Bono (PSE, FR): *Az oktatás mint a lisszaboni folyamat sarokköve*¹⁰⁵

Hivatkozás:

- COM(2006)0614, 2006. október 23. (Felnőttoktatás)

Előadó:

- Doris Pack (EPP-ED, DE): *Felnőttkori tanulás: Tanulni sohasem késő*¹⁰⁶.

Hivatkozás:

- COM(2006)0481, 2006. szeptember 8.

Előadó:

- Tomáš Zatloukal (EPP-ED, CZ): *Az európai oktatási és képzési rendszerek hatékonysága és igazságossága*¹⁰⁷;

Hivatkozás:

- A 2008. április 23-i 452/2008/EK rendelet¹⁰⁸

7.3. Média

7.3.1. Az európai televíziós szabályok reformja

Az Európai Parlament elsőként mutatott rá annak szükségességére, hogy modernizálják az európai audiovizuális ágazat meglévő szabályozását. Az audiovizuális ágazat új fejleményei, különösen a szolgáltatások és technológia konvergenciája (az, hogy egy televíziós csatorna az Interneten keresztül a számítógépen nézhető) és a nemlineáris szolgáltatások bővülése (például az igény szerinti videó vagy a mobil és digitális televízió) szükségessé tette a „Televízió határok nélkül” irányelv modernizálását. Az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló új irányelv immár magában foglalja az új médiaszolgáltatásokat is, mint például a webtelevíziót és az igény szerinti („on-demand”) szolgáltatásokat.

---

¹⁰⁴ Prof. Marc Demeuse, Ariane Baye, Deloitte, [Az európai oktatási és képzési rendszerek hatékonysága és igazságossága](#), Európai Parlament, 2007.

¹⁰⁵ T6-0384/2005, 18/01/2005, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5221062

¹⁰⁶ T6-0013/2008, 16/01/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5484642

¹⁰⁷ T6-0417/2007, 27/9/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5484632

¹⁰⁸ Hivatalos Lap L 145., 2008.6.4., 227. o., OEIL: <http://www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5295862>

A Tanáccsal folytatott hosszadalmas tárgyalások során a Parlament központi szerepet játszott a következőkben:

- A reklámokra vonatkozó minőségi és mennyiségi korlátozások fokozása vagy legalábbis fenntartása (pl. a kereskedelmi hirdetések felső határa továbbra is 12 perc óránként), valamint a termékmegjelenítés jogi elismerése védintézkedések mellett (tilos például a termékmegjelenítés gyermekműsorokban).
- A fogyatékkal élők audiovizuális médiaszolgáltatásokhoz való teljes körű hozzáféréseinek előmozdítása.
- A kiskorúak védelmének tényleges javítása magatartási kódexek kidolgozásán keresztül (pl. az „egészségtelen” élelmiszerek gyermekműsorokban való reklámozása tekintetében), valamint a felnőtt tartalmakhoz való hozzáférésük megakadályozása az „on-demand” audiovizuális médiaszolgáltatásokban.

Az európai parlamenti képviselők már korábban is cselekvésre szólítottak fel a gyermekek nem megfelelő internetes tartalmakkal szembeni védelmével kapcsolatban egy 2006-ban elfogadott jelentésben, amely a gyermekek és az emberi méltóság védelméről és a válaszadás jogáról szól.

Hivatkozások:

- A 2007. december 11-i 2007/65/EK irányelv¹⁰⁹;
- A 2006. december 20-i 2006/952/EK ajánlás¹¹⁰.

7.3.2. Az európai média sokszínűségének védelme

Az Európai Parlament úgy véli, hogy a pluralista médiarendszer elengedhetetlen előfeltétele a demokratikus Európának. A médiapluralizmusról szóló állásfoglalásában, amelyet 2008 szeptemberében szavaztak meg, a képviselők sürgették a Bizottságot és a tagállamokat, hogy védelmezzék a médiapluralizmust, továbbá biztosítsák, hogy valamennyi uniós polgár hozzáférhessen a szabad és sokszínű médiához valamennyi tagállamban, valamint hogy szükség esetén fogalmazzanak meg javításokat.

Ugyanebben a szellemben a Parlament a szintén 2008 szeptemberében elfogadott jelentésben a „közösségi média”, azaz az önkéntesek által vagy nonprofit alapon működtetett médiaorgánumok nagyobb fokú elismerését kérte. Ezeket rendszerint a helyi közösségek irányítják, és azok szintén szerepet játszhatnak az EU által végzett munka ismertségének javításában. Az európai parlamenti képviselők korábban már felkérték a Tematikus Főosztályt, hogy készítsen tanulmányt e *rendkívül sajátos médiaszektor* helyzetéről az *EU-ban*¹¹¹.

Hivatkozás:

- SEC(2007)0032, 2007. január 16.

Előadó:

- Marianne Mikko (PSE, ET): *A média koncentrációja és pluralizmusa az Európai Unióban*¹¹²

Hivatkozás:

- INI/2008/2011

---

¹⁰⁹ Hivatalos Lap L 332., 2007.12.18., 27. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5301252

¹¹⁰ Hivatalos Lap L 378., 2006.12.27., 72. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=243292

¹¹¹ Kern European Affairs (KEA), *A közösségi média helyzete az Európai Unióban*, Európai Parlament, 2007.

¹¹² T6-0459/2008, 25/09/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5564652

Előadó:

- Karin Resetarits (ALDE, AT): *A közösségi média Európában*¹¹³

7.3.3. Az európai filmművészet előmozdítása

2006-ban az Európai Parlament és a Tanács megállapodott a „MEDIA 2007” program elindításáról, amely megkönnyíti a filmkészítők hozzáférését a finanszírozáshoz, valamint segíti az európai audiovizuális alkotások forgalmazását világszerte. A program 2007 és 2013 között 755 millió eurót biztosít az európai filmipar számára.

A MEDIA-program nagy sikerét bizonyította az idei cannes-i filmfesztivál. A díjkiosztón kitüntetésben részesült filmek között négy olyan alkotás szerepelt, amelyet az EU MEDIA-programja finanszírozott: *Entre Les Murs* (Laurent Cantet, Arany Pálma), *Gomorra* (Matteo Garrone, Nagydíj), *Le silence de Lorna* (Luc és Jean-Pierre Dardenne, legjobb forgatókönyv) és a *Tulpan* (Sergey Dvortsevov, *Un Certain Regard* díj). A négy film annak az összesen 14 MEDIA-finanszírozású filmből álló alkotáscsokornak a részét képezi, amelyet kiválasztottak vetítésre a fesztiválon. A MEDIA támogatásában részesült filmek az idei Oscar-díjon is diadalmaskodtak, ahol is a *The Counterfeiters* (Stefan Ruzowitzky) és a *La vie en Rose* (Olivier Dahan) nyerte el az aranszobrot.

Annak érdekében, hogy a MEDIA-program sikerét az Európai Unió kívülre is kiterjesszék, a Parlament támogatta az új program, a MEDIA MUNDUS előkészítő intézkedéseit, 2 millió eurót előirányozva az EU éves költségvetéséből az EU filmipara és a világ többi részén működő partnerei közötti együttműködés erősítése érdekében.

Az Európai Parlament 2007-ben létrehozta a LUX elnevezésű filmdíjat. Az évente kiosztott díjjal azokat a filmeket jutalmazzák, amelyek az aktuális társadalmi kérdésekkel foglalkoznak vagy az európai kultúrát világítják meg. A díj keretében a díjnyertes filmről 23 feliratos másolatot készítenek valamennyi közösségi nyelven, valamint a nagyothalló személyek számára is készül egy változat. Ily módon a díj célja fellendíteni az európai filmek forgalmazását. Az első díjnyertes film a német-török rendező, Fatih Akin „A másik oldalon” (*Auf der anderen Seite*) című alkotása lett. 2008-ban a képviselők a Dardenne-fivérek *Le silence de Lorna* című filmjét tüntették ki.

Hivatkozás:

- A 2006. november 15-i 1718/2006/EK határozat¹¹⁴

7.4. Nyelvek

7.4.1. A többnyelvűség és a nyelvi sokszínűség erősítése

Ahogy azt 2006. évi állásfoglalásában is kijelentette, a Parlament teljes mértékben elkötelezett az EU többnyelvűségre vonatkozó keretstratégiájának fő céljai mellett. Ezek a következők: a nyelvtanulás ösztönzése és a nyelvi sokszínűség támogatása, a többnyelvű

¹¹³ T6-0456/2008, 25/09/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5581672

¹¹⁴ Hivatalos Lap L 327., 2006.11.24., 12. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5189552

gazdaság előmozdítása, valamint a polgárok számára könnyebben elérhetővé tenni az EU-ról szóló információkat saját nyelvükön.

A Parlament alapvető fontosságúnak tartja, hogy minden polgár a gyakorlatban megértsen legalább két nyelvet a sajátján kívül. Ezért a 2005. évi állásfoglalásában üdvözölte a nyelvi kompetenciamutató létrehozását, amely eszköz a nyelvi jártasság értékelésére szolgál. A tananyagok európai dimenziójáról szóló 2006. évi saját kezdeményezésű jelentésében a Parlament hangsúlyozta továbbá, hogy a tagállamoknak már igen fiatal kortól legalább két idegen nyelvet fel kell venniük iskolai programjaikba. 2008-ban a Kulturális és Oktatási Bizottság felkérte a Tematikus Főosztályt, hogy készítsen tanulmányt, amely értékeli az *EU többnyelvűségre irányuló cselekvési tervének és az Európa Tanács által a kisebbségi és regionális nyelvek védelme érdekében tett erőfeszítések eredményeit*¹¹⁵.

Hivatkozás:

- COM(2005)0596, 2005. november 22.

Előadó:

- Bernat Joan I Marí (ALDE, ES): Állásfoglalás a többnyelvűségről¹¹⁶

Hivatkozás:

- COM(2005)0356, 2005. augusztus 1.

Előadó:

- Manolis Mavrommatis (EPP-ED, EL): *Nyelvi kompetenciamutató*¹¹⁷

Hivatkozás:

- INI/2006/2041

Előadó:

- Christopher Beazley (EPP-ED, UK): *A nemzeti iskolai tantervek kiegészítésére irányuló kezdeményezések*¹¹⁸.

7.4.2. Az Európai Parlament megtestesíti a többnyelvűséget

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az átláthatóság, a legitimitás és a hatékonyság biztosításának egyik fő tényezője, hogy az európai intézmények használják a polgárok által beszélt különféle nyelveket. Minden uniós polgárnak joga van anyaországának egyik hivatalos nyelvén kérelmet vagy petíciót intézni az Európai Parlamenthez, és ezen a nyelven választ kapni arra. Emellett az Európai Parlament minden képviselőjének jogában áll az általa választott hivatalos nyelven felszólalni vagy a felszólalást meghallgatni.

A 2004. és a 2007. évi bővítéssel az uniós intézmények hivatalos nyelveinek száma 23 nyelvvél több mint kétszerezésre nőtt. Ez hatalmas kihívást jelentett a tolmácsolási és fordítási szolgáltatások irányítása és szervezése szempontjából. Arra irányuló erőfeszítéseivel, hogy a gyakorlatban garantálja valamennyi hivatalos nyelv használatát parlamenti eljárásaiban, az Európai Parlament az EU nyelvi sokszínűségének valódi megtestesítője. Az Európai Parlament többnyelvűség iránti ezen elkötelezettsége egyedülálló a világon.

---

¹¹⁵ Joe Cullen, Clare Cullen, Véronique Maes, Gigliola Paviotti, Menon Network EEIG, [Többnyelvűség: A politikai célkitűzések és a megvalósítás között](#), Európai Parlament, 2008.

¹¹⁶ T6-0488/2006, 15/11/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5329122

¹¹⁷ T6-0184/2006, 27/04/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5288422

¹¹⁸ T6-0361/2006, 26/09/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5313042

7.5. Ifjúság

Az Európai Parlament mindig is támogatta a tagállamok közötti szoros együttműködést az ifjúságpolitika terén. A Parlament például vezető szerepet játszott az Európai Önkéntes Szolgálat létrehozásában és a fiatalok közötti cserekapcsolatok előmozdításában. 2004–2009-ben számos intézkedést tettek a fiatal európaiak támogatása érdekében.

7.5.1. Az Európai Parlament támogatja a cselekvő fiatalokat

A képviselők és a Tanács elfogadták a 2007–2013-as időszakra szóló új „Cselekvő ifjúság” programot. A tárgyalások során a Parlament kérte a kiutalt költségvetés jelentős növelését és a cselekvésekhez való hozzáférés egyszerűsítését. A Parlament tovább hangsúlyozta, hogy elő kell segíteni a programhoz való hozzáférést, és azokba a fogyatékkal élő fiatalokat egyenlő feltételek mellett kell bevonni a megkülönböztetés elkerülése érdekében. Ezt követően a Parlamentnek sikerült bevonnia a program keretében finanszírozott intézkedések körébe az Európai Ifjúsági Hetet, azt a rendkívül sikeres rendezvényt, amelyet immár negyedik alkalommal rendeztek meg 2008-ban. A „Cselekvő ifjúság” program támogatja a fiatalok aktív és európai polgárságát, célja pedig a szolidaritás, a tolerancia és a kölcsönös megértés kialakítása a különböző országokból érkező és különböző származású fiatalok között.

2008 áprilisában a Károly-díj szervezői és az Európai Parlament közösen létrehozták az új európai Ifjúsági Károly-díjat, amely a fiatalok európai integrációs folyamatban való közreműködését ismeri el. A díj 2000–5000 EUR finanszírozást biztosít olyan meglévő projektek számára, amelyek az európai identitás és együttműködés közös szellemét erősítik. Az első Ifjúsági Károly-díjat a „Diákok Határok Nélkül” elnevezésű magyar ifjúsági projektnek ítélték oda az április 29-én Aachenben szervezett esten. Évente több mint száz román, szlovák, magyar, ukrán és más országokból érkező diák gyűlik össze, hogy részt vegyenek az európai témákról tartott vezetői munkaértekezleteken. A második és harmadik díjat az Egyesült Királyság, illetve Görögország kapta.

Hivatkozás:

- A 2006. november 15-i 1717/2006/EK határozat¹¹⁹

7.6. Sport

7.6.1. Az EU sportpolitikája felé: Televíziós jogokkal, a játékosok edzésével, a doppinggal és a rasszizmussal foglalkozó európai parlamenti képviselők

A doppingra vonatkozó szabályok szigorítása, az egyes országokból származó labdarugókra vonatkozó kvóták eltörlése és a sorsjátékokból származó haszon igazságos elosztása szerepelt az Európai Parlament azon javaslatai között, amelyeket a Bizottság sportról szóló fehér könyvről készített és 2008 májusában nagy többséggel elfogadott jelentésében

¹¹⁹ Hivatalos Lap L 327., 2006.11.24., 30–44. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5190212

fogalmazott meg. A jelentés felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő világosabb iránymutatásokat az uniós szabályok sportra való alkalmazására vonatkozóan. A Parlament aggodalmának is hangot adott a szerencsejáték-piac deregulációjának lehetőségével kapcsolatban. A professzionális labdarúgásról szóló jelentésben – amelyről 2007-ben szavaztak – a képviselők már megfogalmazták, hogy az EU-ban a professzionális labdarúgás számos területén jobb irányadó szabályokra van szükség, a klubok finanszírozásának kezelésétől kezdve a fiatal tehetségek toborzásáig, és felszólították az Európai Bizottságot, hogy tegyen megoldási javaslatokat.

Az Európai Parlament tudatában van a sport társadalmi és oktatási szempontjainak is. 2007-ben az európai parlamenti képviselők megszavazták a sport oktatásban betöltött szerepéről szóló állásfoglalást. A képviselők kijelentették, hogy a testnevelést kötelezővé kell tenni az oktatásban, és hetente legalább három testnevelésórát kell tartani az elhízás elleni küzdelem és az egészséges életmódra való ösztönzés érdekében. A Parlament azzal készítette elő jelentését, hogy egy tanulmány kidolgozását kérte, amely azonosítja a fő tendenciákat a *testnevelésnek a tagállamokban betöltött szerepével* kapcsolatban¹²⁰.

2006-ban a képviselők írásbeli nyilatkozatot is elfogadtak, amelyben határozottan elítélték a rasszizmus minden formáját a futballmérkőzéseken. A Parlament felszólítja az UEFA-t és az összes többi európai versenyszervezőt annak biztosítására, hogy a játékvezetőknek – egyértelmű és szigorú iránymutatások alapján – lehetőségük legyen megállítani vagy lefűjni a mérkőzést súlyos rasszista gyűlöletbeszéd esetén.

A Parlament emellett tevőlegesen támogatta egy előkészítő intézkedés bevezetését a sport területén a 2009. évi költségvetésben. Célkitűzése, hogy előkészítse a jövőbeli uniós fellépéseket a sport területén, a fehér könyvben megállapított prioritások alapján.

Hivatkozás:

- COM(2007)0391, 2007. július 11.

Előadó:

- Manolis Mavrommatis (EPP-ED, EL): állásfoglalás a *sportról szóló fehér könyvről*¹²¹

Hivatkozás:

- COM(2005)0680, 2005. december 22.

Előadó:

- Schmitt Pál (EPP-ED, HU): *A sport szerepe az oktatásban*¹²²

Hivatkozás:

- INI/2006/2130

Előadó:

- Ivo Belet (EPP-ED, BE): *A professzionális labdarúgás jövője*¹²³

Hivatkozás:

- Írásbeli nyilatkozat a futballban előforduló rasszizmus elleni küzdelemről¹²⁴

---

¹²⁰ Ken Hardman professzor, Worcester-i Egyetem, [A jelenlegi helyzet és a testnevelés kilátásai az Európai Unióban](#), Európai Parlament, 2007.

¹²¹ T6-0198/2008, 08/05/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5565022

¹²² T6-0503/2007, 13/11/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5478932

¹²³ T6-0100/2007, 29/03/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5353822

¹²⁴ T6-0080/2006, 14/03/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5323832

7.7. Európa és polgárai

7.7.1. Európa közvetítése a polgárai felé és az aktív polgárság támogatása

Az európai polgárok érdekeinek képviselőjeként az Európai Parlament nagy jelentőséget tulajdonít annak, hogy polgárait tájékoztassa az Európai Unió fellépéseiről. Az EU kommunikációs stratégiájáról szóló állásfoglalásaiban a Parlament többször tett részletes javaslatokat az EU és polgárai között fennálló kapcsolat javítására, és kritikusan megvizsgálta a Bizottság kezdeményezéseit. Az Európai Parlament többek között támogatja, hogy valamennyi uniós intézmény közös kommunikációs politikát dolgozzon ki, a kommunikációs módszerek felülvizsgálata mellett, továbbá hogy megvalósuljon az európai kérdések decentralizált – azaz nemzeti, regionális és helyi szintű – közvetítése, valamint a nemzeti, regionális és helyi média erőteljesebb bevonása és határokon átnyúló együttműködése.

2006-ban a Parlament és a Tanács elfogadta az „Európa a polgárokért” elnevezésű programot. A program célja ösztönözni az együttműködést a különböző országokból származó polgárok és szervezeteik között. Széles körben ismert kezdeményezéseket, például ikervárosi együttműködéseket finanszíroznak ezen program keretében.

Hivatkozás:

- COM(2006)0035, 2006. február 1. és COM(2004)0196, 2004. április 20.

Előadó:

- Luis Herrero-Tejedor (EPP-ED, ES): *Európai kommunikációs politika a polgároknak; és az Európai Unió tájékoztatási és kommunikációs stratégiájának végrehajtásáról* szóló jelentés¹²⁵

Hivatkozás:

- A 2006. december 12-i 1903/2006/EK határozat¹²⁶.

---

¹²⁵ T6-0500/2006, 16/11/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5329222;

T6-0183/2005, 12/05/2005, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5214472

¹²⁶ Hivatalos Lap L 378., 2006.12.27., 32. o., OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5243942

BELSŐ POLITIKÁK FŐIGAZGATÓSÁGA

TEMATIKUS OSZTÁLY **B** STRUKTURÁLIS ÉS KOHÉZIÓS POLITIKÁK

Feladat

A tematikus osztályok olyan kutatási egységek, amelyek szakmai tanácsadást nyújtanak a bizottságoknak, parlamentközi küldöttségeknek és más parlamenti szervezeteknek.

Politikai területek

- Mezőgazdaság és vidékfejlesztés
- Kultúra és oktatás
- Halászat
- Regionális fejlesztés
- Közlekedés és idegenforgalom

Dokumentumok

Látogassa meg az Európai Parlament honlapját: <http://www.europarl.europa.eu/studies>

FÉNYKÉPET KÉSZÍTETTE: iStock International Inc., Photodisk, Phovoir

